

"Sönerna segrade i Melodifestivalen"

LT träffade kändismakarna Herrey i Visby

Text&foto: Lasseman Larsson

Makarna Gerd och Willy Herrey är åter på Gotland, stolta över att tre söner vann Melodifestivalen 1984 med "Diggilo-Diggiley", bodde på ön åren 1952-1956.

Åter på Gotland! "LT" har träffat makarna Gerd och Willy Herrey, som hade några fantastiska år på Gotland på 1950-talet. Nu är de tillbaka i Visby. 1984 kunde de stoltsera med att sönerna Per, Louis och Richard, vann Melodifestivalen i Göteborg, segrade sen även i Europafinalen i Luxemburg.

Vinnarlåten: "Diggilo-Diggiley"!

– Det var riktigt stora ögonblick för oss föräldrar förstås, säger båda. Under några år på 1950-talet jobbade Willy först på Gotlands Allehanda, därefter på Gotlands Folkblad, idrottade aktivt och skaffade sig många vänner.

Willy spelade fotboll, hockey och bandy och klubbarna var IF Gute och Visby AIK.

LT tog med Willy Herrey upp till Gutavallen förra veckan.

– Javisst, det var ju där som hockeybanan låg (pekar) och där spelade vi ju bandy (pekar). Oj så fin fotbollsplanen är, men läktaren såg inte ut så här för dryga 50 år sen, berättar Willy.

Han minns vaktmästaren David Wulff väldigt väl...

Läktaren brann 1998, blev sen klar lagom till Island Games 1999.

Gerd:

– Tiden då vi bodde här i Visby var oförglömlig. Två av våra barn hade fötts på BB här och vi väntade ett tredje barn, att sen bryta upp och återvända till fastlandet kändes väldigt vemodigt. Jag grät!

Willy instämmer, kände precis likadant. Herreys bodde först på Stenkumlaväg, flyttade sen till Stjärngatan.

FRÅN GA TILL GF

Varför Gotland Willy?

– Jag hade just gjort min värnplikt i Enköping, sökte jobb, och det blev på GA:s sportredaktion, mitt första riktigt avlönade jobb. Jag efterträdde Lars "Pitte" Enström, flyttade till Gotlands

mål platsade jag inte i A-laget som hade duktige Sven Uhr på den tiden, så det blev AIK i stället. Jag måste berömma det otroliga kamratskap som fanns inom idrotten, berättar Willy.

Via Asta Karlsson blev makarna Herrey också lockade till att orientera.

Willy har hunnit bli 77 år, men minns, och rabblar, massor av människor han jobbat ihop med eller haft som med- och motståndare inom de olika idrotter han idkade under de fyra åren på ön, kom hit 1952.

"SIMPEN", "KAJAN", RUNE...

– Jag kan ju nämna "Kajan" Almlöf och "Belle" Andersson (tog sig sen namnet Lostin, numera avliden), Göran Engström som var lagledare för hockeyn i Gute, Pelle Sollerman, chefredaktören som hade sina duster med Arthur Nilsson på GA, Olle Waktel, Evert Engström, Ville Waldner, Rune Jacobsson, en trygg, rolig och duktig tidningsman med en härlig dialekt, Age Franking, "Simpem" Pettersson, Sven Uhr, Berth Lindlöf, "Krullis" Johansson, bröderna Svennefelt, Gunnar och Lennart, bröderna Glyn och "Putta" Persson, Lennart Bolin, Inge Karlsson, Karl-Uno Wallin, "Peo" Enström, "Henna" Karlsson... oj listan kan göras hur lång som helst...

Willy skratrar gott då han berättar om hur han som sportreporter tog sig runt på motorcykel, såg en halvlek i Hemse, sen vidare till Fardhem på "knarren" och en annan match som börjat samtidigt, därefter till st'n för att sammanfatta både till tidning och radion. På den tiden (sön-

dagar) var det avspark kl o c k a n 1 0 . 4 5 . Man fick a l d r i g börja lira boll under högmässan...

FAMILJEN VÄXTE

Det är numera dryga 50 år sen som Gerd och Willy, då nygifta, trampade gotländsk mark första gången. En alltmer växande familj skulle försörjas.

– Vi har nu sju barn, 28 barnbarn samt 15 barnbarnsbarn, och allt började på just Gotland, säger Willy. Gill, född 1952 och Lis, född 1954 (båda på Visby BB) är numera bosatta i Salt Lake City.

Föräldrar till ett knippe välkända showartister känns förstas stort, det förstår man efter ett snack med Gerd och Willy i lägenheten nedanför Södertorg.

"Diggilo-Diggiley" var på allas läppar under lång tid, ja säkert visslar och nynnarna många på vinnarlåten ännu i

dag 24 år senare. Willy spelar gitarr, hjälpte kanske till med texter också...?

– Njaj, pojkarna hade bestämt sig, ville bli professionella, utvecklades i USA, fick där en gedigen utbildning i sång och dans. Vi följde ju våra söner, såg dem vinna Melodifestivalen och var med på turnéer i Europa, säger Willy.

Richard Herrey är just nu i ropet med Let's Dance där han har Cecilia Ehrling som partner, samma tjej som blev etta förra året, då ihop med brottningsmästaren Martin Lidberg.

Richard var duktig även i fotboll, spelade en seriematch för Södertälje mot VIF Gute i tvän för en del år sen.

BLIVIT MISSIONÄRER

Nu då, varför Visby plötsligt?

– Sedan drygt ett år är vi missionärer, "Mormonkyrkan", kyrkan som många gotlänningar sökte sig till för 100 år sen. Flera församlingar växte upp på ön, medlemmar som sedan sökte sig till Amerika, berättar Willy Herrey.

Han fortsätter:

– Jobbet i all ära, men det var ändå idrotten som förgyllde tillvaron. Jag försökte skriva om allt, men samtidigt även delta aktivt.

Bosätter sig kanske på Gotland för gott vad det lider...?

– Inte alls omöjligt. Tanken finns hos oss båda två, menar Willy och riktar blicken på fru Gerd, som nickar instämmande.

Minnena från de fyra härliga åren på Gotland förträngs inte i första taget.

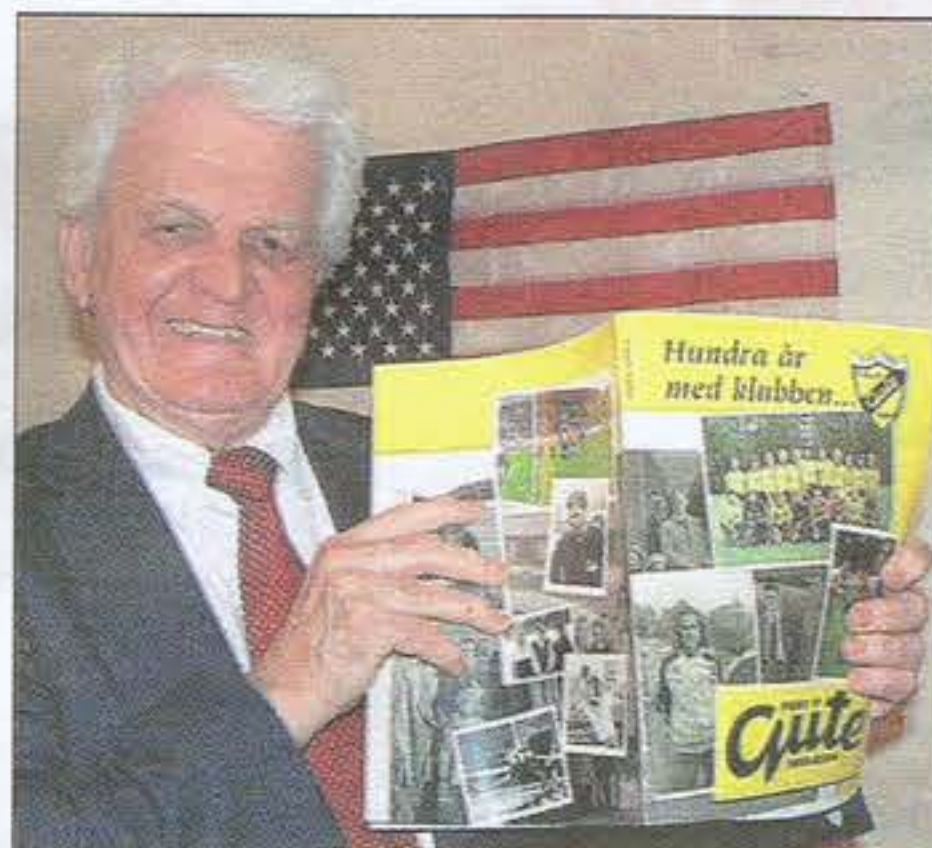

Gutavallen, här bekantar sig Willy Herrey med den fina arenan där han spelade fotboll, hockey och bandy.

Folkblad på Speckrum, med om ändringen till det mindre tabloidformatet, fick också sammanställa helgidrotten i Gotlands Radio under Robert Herlitz ledning.

Willy höll igång med vintersporter vid sidan av sommaridrotten fotboll, och i början coachade han även dussintals med pojklag, minns bröderna Svensson (Gösta och Stig) samt under tecknad.

– Jag hade ett ben i Gute och ett ben i AIK, allt beroende på var jag behövdes bäst som fotbollsmålvakt. I Gutes

VIF Gute 100 år! Willy Herrey förädrades jubileumsboken, bläddrar, minns massor av människor på bilderna.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

SPEEDWAYBANA!

Det står så på skylten som hänvisar till speedwaybanan på Galgberget. På kyrkans mark!

Men nu går en speedway-epok i graven genom att Gotlands kommun beslutat (2006) om att banan skall bort, en bana som började byggas 1950, som invigdes 1951 med över 10 000 åskådare på plats. Alltså: 58 (!) år efter första tävlingen är det färdigkört. De duktiga och talangfulla knattarna i Bysarna får nu söka sig över till fastlandet och köra för fastländska klubbar, så illa ställt är det. Kostsamt för föräldrar!

På lördag kör knattarna på den lilla banan, sen stängs den av i hopp om att man skall få mark att bygga en ny. Det ryktas om Hejdeby, men i nuläget ter sig allt tämligen ovisst. Tråkigt men sant! Det som hänt Gotlands motorförening och Bysarna speedway är dystert – vemodigt – dråpslag!

BYSARNA NUMMER 1!

Bysarna är i särklass den idrott som gjort bäst PR för Gotland och en sport som verkligen levt upp till devisen "Idrottens ö". Inget annat publikt arrangemang har lockat lika många besökare som speedway, nu Gotland Grand National och även där är Bysarna med som medarrangör. Motorsport är stort på Gotland, oavsett det gäller två eller fyra hjul.

Okej, jag har följt VIF Gute till allsvenskan i handboll, Visby Ladies (Visby AIK) mot SM-guld i dambasket, Endre-tjejerna till eliten i innebandy, Gotland i friidrottseliten, Dalhem till allsvenskan i fotboll för damer, VIF Gute till ettan i fotboll, Roma till division 1 i hockey och Visby IBK till division 1 i innebandy för herrar, plus mycket annat smått och gott. Men med Bysarna har

En kvartett som haft stora framgångar med Bysarna speedway, "Perra" Hultgren, Dennis Löfqvist, Yngve Lindby samt Kenneth Lindby.

det varit lite speciellt, inte minst deras blixtnabba karriär från division 3 debutåret 1967 till allsvenskan 1970. Allt gick i raketfart!

50 ÅR – SM-GULD!

1971 glöms aldrig. GMF firade 50-årsjubileum och en jublande glad ordförande, Per Pettersson, spatserade omkring i depån och gratulerade förare och ledare som sensationellt hade åkt hem lag-SM-guldet samt att Bysarna blev cupmästare. Tore Attlerud var lagledaren, höll på åren 1967-73 lämnade sen rodret. Tore kunde då peka på två SM-guld i lag åren 1971 och -72 samt SM-silver 1973 plus några seriesegrar och åtföljande kval. Lyckosam kille!

Bysarna har under alla åren ständigt fått fram nya åkare, som via knatteleden (80 kubik) kört sig in i seniorgänget (500 kubik). Man var i stort självförsörjande med egna produkter, något som idrotten på Gotland i dag inte skämmer bort oss med direkt.

CHRISTER LÖFQVIST...

Ingen (tror jag bestämt...) opponerar sig om jag sätter Christer Löfqvist som nummer ETT. Han blev snabbt en kändis genom att i sin sjunde tävling bli svensk juniormästare på maximala 15 poäng. Det gick spikrakt uppåt för "Chrille". Han var ständigt den bästa poängplockaren utdraget över en säsong, han var proffs i tre olika klubbar i England, körde VM-finaler och var snuddande nära VM-titeln på Wembley 1972, blev fyra då, schabblade bort ett så kallat "billigt" heat, om man nu kan uttrycka sig så när det gäller VM-final. Med nuvarande GP-ronder D Å och "Chrille" hade med sin jämnhet kunnat bli världsmästare. Förresten, det kunde han ha blivit ändå...

Namnet Löfqvist har genomsyrat speedwayn på Gotland: Fritz Löfqvist, sonen Christer samt sonsonen Dennis som fixade sig till sex JSM-finaler (historisk i Sverige) och blev tvåa som bäst, körde c:a 800 täv-

lingar och åkte ihop c:a 4 000 poäng.

Dennis kom från knatteleden liksom Tony Olsson, "Kitte" Hultgren, Peter Pettersson, Kenneth Lindby, "Micke" Löfqvist, Marcus Andersson, Nicklas Johansson och någon säsong hade man även en tjej(!) från Lärbro i laget: Kathe Carlsson!

Föregångarna i seniorleden var Christer Löfqvist, Torbjörn Karlsson, Ove Södergren, "Jeppe" Olsson, Sven Nilsson, bröderna Sören och Christer Sjösten, Lars-Inge Hultberg, Torbjörn Harrysson plus en del utländska inslag som Ronnie Correy och Mark Loram, en gång världsmästare individuellt. Ett litet axplock bara, det finns många flera som dragit på sig bysvästen, som kört i stora mästerskap, varit proffs, figurerat i landskamper.

TONY NY GP-GENERAL

För några år sen styrdes svensk speedway av kompisarna Tony Olsson (förbundskapten) samt "Kitte"

Hultgren (U 21-kapten). Nu håller Tony på att sätta sig in i rollen som GP-ledare efter Ole Olsen. Han styr då upp världens alla stjärnor med Jason Crump, Nicki Pedersen, Tomasz Gollob, Andreas Jonsson och hela köret.

Gotländsk speedway har vunnit stort gehör världen över och med tanke på den fina ungdomsverksamhet som nu råder hade man innerligt hoppats att den succesivt uppbyggda anläggningen, allt på ideell basis, fått bli kvar.

1988 var det riktigt stora (största) året för Bysarna då man tog sitt fjärde lag-SM-guld, vann Svemo-cupen, åkte hem par-SM (Per Jonsson och Tony Olsson) samt individuellt (Per Jonsson).

Jag minns hur jag tjatade på Pers pappa Christer (uppväxt på Stjärngatan intill

speedwaybanan) att locka över sonen till Bysarna. 1988 blev det verklighet. Största speedwayåret någonsin för en svensk klubb både på senior- och knattnivå.

TILL SIST...

Toni Gustafsson Rönnlund, Assar Rönnlund, Thomas Wassberg... och kanske även Sixten Jernberg...

Gotlands skidförbund firar 50-årsjubileum. Lars-Börje Hellenberg, Stenkyrka är en verklig entusiast, som följde efter i pappa Sixten Hellenbergs skidspår, var först duktig aktiv, numera ägnar Lars-Börje sig gärna åt ledarskap.

"Jag tycker att det borde vara på sin plats att hylla Skidförbundet 50 år och då få hit några av Sveriges (världens...) bästa f d aktiva genom tiderna...", menar Lars-Börje. Han tog kontakt, ville åstadkomma något riktigt stort för den gotländska skidsporten.

Han har redan fått ja

från makarna Rönnlund och Wassberg och hoppas få ett ja-svar även från Sixten Jernberg, eller varför Inte Janne

Stefansson, två Vasaloppsvinnare bland åtskilligt mycket annat. Jag minns då Janne kom till Gotland och ensam åkte stafett mot bästa gotlänningarna. Det var start och växling på Gutavallen, över Kung Magnus väg, ner i gravarna och sen tillbaka. Riktigt roligt att vara på plats.

"Jubileumsträffen blir i oktober, säkert en givande kväll för skidfolk och andra intresserade", säger Lars-Börje Hellenberg.

Han har tagit ett bra initiativ, hoppas nu att alla pusselbitar faller på plats också.

Vad finns det för fördelar med att landa ett flygplan upp och ner?

Tänk vilka möjligheter Gotland har! Det är något jag tänkt mycket på sedan jag flyttade hem med min familj för ca ett år sedan. Ur flera synvinklar är det på Gotland jag och min fru vill att våra barn ska få möjligheten att växa upp. Livskvalitet är något som kan sammanfatta vår tillvaro på Gotland. Med tanke på detta är det väl lite konstigt att gotlänningarna visar sig ha dålig hälsa. Varför inte utnyttja Gotland som Hälsans Ö där man samarbetar och vågar tänka i nya banor? Positivt både för gotlänningarna och för tillväxten och besöksnäringen.

Innan flytten hem har jag varit i "Sverige" lite mer än 20 år. Efter studier på folkhögskola och högskola arbetade jag som idrottslärare i Söderhamn, Hälsingland. En stad i storlek som Visby och en speciell natur. Skärgården är häftig trots alla farliga grynnor och det var naturligt att skaffa en båt att tuffa omkring med under sommaren och hösten. Speciellt var sikfisket på hösten med nät som man nästan lade upp på land. Då flygflottiljen skulle läggas ner 1995 beslöt jag mig från att flytta snabbt för jag trodde att stan skulle "dö". I efterhand är det intressant att Söderhamn sett nya möjligheter och gjort flottiljen till en blomstrande företagsby. Min fru som är född i Söderhamn och jag hamnade i Örebro där jag studerat i mitten av 1980-talet. Det var lite på vinst och förlust och jag hade turen att få jobb på Institutionen för idrott och hälsa vid Örebro Högskola, från 1998 Örebro universitet. Där utbildade jag blivande idrottslärare och mina speciella kompetensområden var bollspel, simning, skridsko/isspel och friluftsliv. Det blev tio år och det var en mycket intressant och lärorik tid. Framför allt har jag fått möjligheten att utveckla min syn på idrott och jag kan tycka att den frivilliga idrotten har att lära från skolämnet idrott och hälsa. Historiskt har det varit tvärtom. Tidigare var både utbildningen som litteraturen mycket från idrottsrörelsens verksamheter.

Något som ligger mig varmt om hjärtat är barn- och ungdomsidrotten. När vi hade flyttat hem var jag såklart nyfiken på barn- och ungdomsidrottens verksamhet på Gotland. Bl.a. för att se var våra två grabbar kunde börja idrotta. Jag gjorde en liten undersökning där jag tittade på alla barn- och ungdomsföreningars hemsidor. Jag var bl.a. intresserad om föreningarna hade någon föreningsidé för sin verksamhet. Jag blev förvånad att det var så få föreningar som hade en verksamhetsinriktning för sin barn- och ungdomsverksamhet på hemsidan. De som fanns var inte heller lätt att hitta. Här kan idrottsföreningarna göra mera. Inte bara för sig själva utan för hela Gotland. Vi har redan Idrottens Ö som bidrar till besöksnäringen.

Om vi också önskar en befolkningstillväxt på ön är jag övertygad om att idrotten kan medverka till detta. De föräldrar som flyttar med sina barn till Gotland kan få en mycket bra hjälp via föreningarnas hemsidor. Jag tror att föräldrar idag är intresserad av verksamhetens inriktning och inte bara av vilken idrott det är. Under året har jag kommit att fundera på just hur föreningarna har det idag. Jag är orolig att det ideella arbetet i idrottsföreningarna bedrivs av få individer som har alldeles för mycket på sina axlar. Dessa eldsjälar tror jag blir färre i framtiden då även de vuxnas fritidsintressen förändras. Har föreningar idag tid och ambition att utveckla sin verksamhet? Det är här min rubrik kommer in. Att landa ett flygplan upp och ner är ju vid första tanken inte något positivt.

Död och förstörelse är väl det första man tänker på. Men om man tänker utanför "boxen" kan det då finnas något som är positivt? Man kan sätta potatis i fårorna som lär uppstå. Kanske blottläggs den största arkeologiska skatten hittills. Man behöver inte fälla ut landningsställen osv. Jag tror att idrottens framtid på Gotland hänger på att våga tänka i nya banor. Gotland skulle kunna ha Sveriges bästa barn- och ungdomsidrott. Vi har närheten till varandra, bra anläggningar och idrotten är viktig för många på Gotland. Men hur är ambitionen att bedriva en bra barn- och ungdomsverksamhet. Några föreningar kanske har det och den stora och intressanta frågan är "vad

är bra barn- och ungdomsidrott?". Handlar det bara om att producera talanger eller finns det andra parametrar som spelar roll? Forskningsresultat vad gäller idrottsvanornas utveckling de senaste årtionden visar att de som idrottar gör det allt mer, och de som inte gör det alls blir allt fler. Sker barn- och ungdomsidrott på deras villkor eller är det vuxenidrottens förutsättningar som gäller? Hur ser ungdomarnas inflytande ut i föreningarna? Ridsporten på Gotland är här ett föredöme med sina ungdomsråd. Idrotten har mervärden som jag tror glöms bort ibland. Prestationen blir kanske lätt allena rådande. Som idrottsledare är vi med och formar nästa generations samhällsmedborgare. Vi bidrar till demokrati, gemenskap, folkhälsa och ungdomsfostran. Kanske något vi tar för givet i verksamheten och möjligen inte förmedlar tillräckligt tydligt.

Jag skulle önska att alla barn- och ungdomsledarna fick en bra utbildning som de sedan kan ta till sig. Det är en sak att gå en kurs eller utbildning och en helt annan sak att realisera det man lär sig. Detta handlar om värderingar. Vilken människo- och samhällssyn man har. Här kan Gotland ha en begränsning då den s.k. "kritiska massan" kan vara för liten. Är det för många tysta eller ja-sägare blir det svårare med utvecklingen. Jag tror all utveckling startar med medvetenhet. Att bli medveten kan t.ex. vara att samtala om verksamhetens inriktning. Även med föräldrarna som också bör bjudas in till diskussion om deras barns idrottande. Föräldraträffar har en tendens att snabbt hamna i vilka uppgifter som föräldrarna måste åta sig.

En annan sak vad gäller barn- och ungdomsidrotten jag funderat på är att barn- och ungdomskullarna blir mindre. Om ett antal år är det ca 400 färre barn/ungdomar på ön. Vilka konsekvenser får detta? Det kommer förmodligen att bli en ännu större konkurrens om barnen och ungdomarna. Tänk om de större orterna på ön kunde samsas om barnen upp till 12 års ålder. De skulle kunna ha ett gemensamt medlemskort till alla föreningar som finns i närheten.

En annan möjlighet för föreningar är att bedriva idrottsskolor. En verksamhet som vi i familjen deltog i med glädje under tiden i Örebro. Idag finns det två idrottsskolor på ön. I Havdhem och i Västerhejde. Den första idrottsskolan startade 1983 i Järvsö, då föreningarna på orten kom till insikt om att det var meningslöst att konkurrera om samma barn. Istället kom de överens om att samverka kring

de yngsta barnen. Idén med idrottsskolan är att barnen ska få prova på många olika idrotter och att dessa ska ske i samspel med årtiderna. En fördel med denna verksamhet är att barnen få möjlighet prova flera idrotter och kan sen själva hitta något att fortsätta med. Det blir ingen specialisering i unga år vilket flera svenska idrottsstjärnor brukar påtala när de ger tips till unga idrottare. Konstigt att inte fler föreningar och ledare tar till sig detta. En bov i dramat kan vara det statliga lokala aktivitetsstödet (LOK-stödet). Detta bidrag kan göra att föreningarna vill ha kvar barnen och ungdomarna i föreningen under längre tid. Kanske t.o.m. året runt. Vågar och kan vi samarbeta och tänka i nya banor?"

Bollen är rund... ibland!
Janne Christoffersson

Glädje under 100 år. 2008

Gotlands Idrottsförbund fyller 100 år i år. Och det ska vi naturligtvis fira. Hela 2008 kommer att präglas av olika jubileumsarrangemang.

I början av 2009 kommer den stora manifestationen av jubileumsåret. En gotländsk idrottsgala som kommer att bli något alldeles extra. Med pristagare, med utmärkelser, med underhållning och med mycket glädje.

Men galan är inte viktigast under jubileumsåret. Visst ska vi ha fest ibland men viktigast i år liksom alla andra år är idrottsvardagen. Alla våra 22 000 medlemmar, våra aktiva och våra ledare som dagligen lägger nästan all sin fritid på sin idrott. De finns i 94 idrottsföreningar och det är de som är idrottens själ.

Det var den 5 augusti 1908 som Gotlands Idrottsförbund bildades. En samling herrar samlades på Visby Stadshotell för att bilda förbundet och inte kunde de då ana att de lade grunden till något som skulle bli Gotlands största ungdomsrörelse.

Idrotten står i dag stark. Publikintresset för de stora arenaidrotterna är enormt. Idrottarna blir stjärnor på ett sätt som bara för några decennier sedan förbehölls filmstjärnor eller rockartister.

Men den publikdragande idrotten på världsnivå är bara en liten del av idrottsrörelsen. För mig har idrotten i den lilla skalan genom åren gett mig oerhört mycket glädje. Från pojkårens fotbollsmatcher mot grannkvarteret via skolans brännbollsmatcher och spontana tävlingar till ungdomsårens aktiva tid med handboll och simning. Allt mitt idrottande har präglats av glädje och något publiktryck har jag aldrig känt av. Det var inte för publiken vi idrottade. Det var för vår egen glädje.

Men frågan är om inte ledarrollen har gett mig mest glädje. Det började med att jag ställde upp för mina barn och slutade med ordförandeskapet för den gotländska idrotten. Nej, förresten det kommer inte att sluta med det. Idrotten är för viktig för mig. Den ger mig energi både när jag motionerar själv och när jag arbetar med idrottsfrågor i styrelsen. Idrotten kommer alltid att finnas i min tillvaro. Jag kanske slutar som materialare för något ungdomslag. Och till slut får de bära ut mig.

"För mig har idrotten i den lilla skalan genom åren gett mig oerhört mycket glädje"

100 år av gotländsk idrott. Tänk hur många gotlänningar som genom åren varit med i någon förening, som tränat och tävlat för att känna den stora glädjen. Det är onekligen ett privilegium att få vara med och arbeta för den gotländska idrotten.

För mig var en av årets höjdpunkter att få vara med som ledare under NatWest Island Games. På Rhodos fick jag förmånen att uppleva gotländsk idrott inifrån.

Vilken inställning och vilket engagemang jag mötte. Och så kul vi hade under veckan på Rhodos. Island games är idrott när det är som bäst.

Jag ser redan fram emot nästa Island Games på Åland nästa år. Och 2015 eller 2017 kan vi hoppas att få dessa fantastiska öspel till Gotland.

Men först ska vi under ett år fira en pigg hundraåring – gotlandsidrotten. Jag väntar mig många härliga idrottsupplevelser under året. Allt ifrån Endre i elitserie till en orientering på Sudret.

Lars Samuelsson

-Gotland, sa han. Du skulle väl kunna ta hand om Gotland.

Jag hade just avslutat ett uppdrag som VD för ett energiföretag i Östergötland och planerade framtiden med min chef. Jag hade rationaliserat bort mitt jobb genom att samordna verksamheten med andra enheter. Så vad skulle jag göra nu?

–Gotland, svarade jag. Det låter spännande.

Och på den vägen är det. Jag blev kandidat till jobbet som VD på GEAB och efter att ha mött styrelsen så fick jag jobbet i ett välskött företag på en intressant marknad. Och att få bo på Gotland. Det lockade också.

Efter några års pendlande blev jag och hustrun gotlänningar. Barnen hade flyttat hemifrån och det kändes rätt att göra något nytt. Att bryta med det gamla och invanda och ge sig ut lite i det okända.

Och vi har aldrig ångrat oss. Flytten till Gotland är något av det bästa vi gjort i vårt liv. Gotlänningarna tar väl hand om de nyinflyttade. Och vi fick möjlighet att uppleva ett nytt område. Att inte behöva höra det vanliga när söndagspromenaden kommer på tal:

–Inte dit. Där var vi ju förra året.

Nya möjligheter fanns på Gotland. Hur mycket som helst som var nytt för oss att upptäcka. Men hur skulle jag utöva mitt idrottsintresse?

Det aktiva utövandet som mest handlar om golf blev bättre.

Men som åskådare? Det är klart, utbudet av elitidrott är begränsat på Gotland. Fotbollen på Gutavallen har en trägen besökare i mig. Innebandy och basket blir det någon gång. Och så finns det ju mycket annan idrott att titta på.

Mitt idrottsengagemang började tidigt. Jag hade ingen större framgång som aktiv. Lite simning, handboll och fotboll blev det. I stället blev jag en ivrig motionär med Lidingöloppet och Vätternrundan som mål. Några halva Vasalopp har det också blivit.

Så det var som ledare jag tydligen passade bäst. Ordförande i Motala Simsällskap, där främsta meriten var att Anders Holmertz tog EM-guld under min tid. Det är sånt som jag gärna skryter om, även om jag givetvis inser att jag inte har någon som helst del i guldets. Men jag gläds med honom.

Sedan blev det Motala AIF. En stor förening med flera olika sporter på agendan, främst fotboll och cykel. Där blev det också engagemang i Vätternrundan, världens största motionslopp på cykel. På den vägen kom jag in i Östergötlands Idrottsförbund och när jag slog ned bopålar på Gotland så hörde GI:s valberedning av sig. Efter en sejour som ordförande i Slite GK är jag nu tillbaka i GI och som ordförande. Lasse har ersatt Lasse.

Jag trivs i idrottsrörelsen. Och kan jag bidra till att bereda marken för gotländsk idrott vill jag gärna göra det. Genom kommunkontakter och med opinionsarbete.

För mig är det viktigt att på alla sätt framhålla idrottens samhällsroll. Idrott är allas möjligheter att röra sig och mäta sig med andra. Idrott är ungdomens möjlighet att lägga grunden för ett intresse att röra sig och för att lära sig idrottens etiska regler. Idrotten är idag en av de goda motkrafterna i samhället. En motkraft som kan stoppa droganvändning, som kan stoppa våld och som kan bidra till ett sunt leverne.

För att klara detta behöver vi ledare. Massor av entusiastiska, ideella ledare som kan ta hand om våra ungdomar på ett bra sätt. Som kan lära dem idrotten men också lära ut rent spel och respekt för varandra.

För att klara detta måste vi också sopa rent framför egen dörr. Idrotten har i vissa avseenden trovärdighetsproblem. Vi måste ta tag i huliganismen, i alltför tidig elitinriktning, i dopning och i inställningen till rent spel. Det är vi beredda att göra och diskussionen förs ständigt inom idrottsrörelsen. Vi ska klara detta och vi ska i framtiden kunna framstå med en ännu tydligare roll i samhället.

Lars Samuelsson

"Gotlänningarna tar väl hand om de nyinflyttade"

Idrott

2008

Lek, hälsa, tävling, gemenskap och regional utveckling...

Vilken betydelse har idrottsrörelsen för samhällsutvecklingen?

Själv bor jag i Stånga sedan dryga 30 år med ett engagemang i föreningslivet på södra Gotland och med fokus på Stånga.

Under några år har Bengt Wallin med flera inklusive undertecknad funderat över frågorna runt idrottens och idrottsrörelsens betydelse för en bygds utveckling. Tankarna på detta arbete initierades av Lennart Ingevall, släkt med nu avlidne Anders Dahlgren, där vi för ett antal år sedan började intervjua och spela in personer som varit involverade i Stångas idrottsliga utveckling och därmed också Stånga samhälles utveckling.

Gemenskap har alltid varit huvudsakliga drivkraften förr och nu i idrottsverksamheten. Detta har varit särskilt utmärkande för de Gutniska lekarna. Alla har kunnat hitta sin del att dra till den stora stacken – som utövare, ledare, förälder, organisatör, anläggningsskötare eller därhelst en insats behövs. Engagerade människor har stolt skapat anläggningar och verksamhet tillsammans som man förvaltar och nyttjar.

I boken "STÅNGA idrottssocknen"

har Bengt Wallin lyft fram idrottens betydelse i att skapa förutsättningar för verksamhet till gagn för bygden och Gotland. Stånga är bara ett exempel på människors engagemang att tillsammans skapa utveckling. Det sociala umgänget är också en viktig drivkraft, alltså göra saker tillsammans skapar sociala relationer. I Stånga har detta under 1900-talet givit Malmgårdsanläggningen med stor samlingslokal som också används varje vardagkväll till gymnastik, innebandy, bordtennis o.d. och södra Gotlands Bowlinghall med 8 banor och en mycket använd elbelyst motions slinga. Stangmalmen, "Högborgen" för de Gutniska lekarna som vid den årliga 4-dagarstävlingen Stångaspelen besöks av 2.200 tävlande och 3.500 åskådare. Vidare finns nu också en golfbana, Gumbalde golf, av hög klass skapat av en bygdens son Lars Lagergren.

Viktigt i utvecklingen är att det finns driftiga ledare/ledningsgrupper, med en vision att åstadkomma något. Vidare måste ledningsgrupperna ha förmåga att entusiasmera och engagera en större skara människor som är beredda att satsa en del av sin tid eller resurser.

Själv fick jag förmånen att vara med i det stora ideella bygget av en ishall i Hemse som började med en visionsdag 1985. Många var tveksamma om detta skulle gå men efterhand mognade projektet fram.

Med ekonomiskt stöd från befolkningen, företagare och Gotlands kommun och framförallt med insats av dryga 120 ideellt arbetande klubbmedlemmar organiserade i 10 arbetslag stod hallen klar 1990. Att hallen betytt mycket inte bara för Hemse utan för hela Sudret är det väl knappast någon som ifrågasätter då klubben Sudrets HC verkligen tagit vara på de möjligheter som hallen givit för utveckling av verksamheten. Klubben som i sin breddverksamhet givit stora barn- och ungdomsgrupper möjlighet till motion, idrottsutövning och social träning men också vaskat fram spelare som går vidare till fastlandskubbar högt upp i seriesystemen.

Även tjejhockeyn utvecklas och har spelat i fastlandsserie under den gångna säsongen. De små barnen har fått sin "skolning" i Friluftsförbundet "Skrinna"-verksamhet.

Allt initierat och organiserat i regi av bygdens befolkning under devisen "Vill vi så kan vi".

Det är bara vår fantasi som sätter gränserna om än ekonomin har blivit svår att hantera i lägen då inte alltid intäkterna är fullt ut kontrollerbara med publikintäkter och sponsorintäkter som fluktuerar och kommunala bidragssystem som förändras.

Dock kan man konstatera att utifrån den folkmängd vi har på den Gotländska landsbygden finns ett mycket rikt utbud på idrottslig verksamhet och anläggningar att nyttja till motion och rekreation för ett hälsosammare liv.

Allt initierat och organiserat i regi av bygdens befolkning under devisen "Vill vi så kan vi".

Lennart Blom

Gotland- en helt fantastisk ö!

NÄR JAG var liten tillbringade vår familj varje sommar på Gotland. Vi hyrde vid Wallins café i Katthammarsvik samt i Tofta. Det var väl i och för sig inte så konstigt med tanke på att min pappa hade sina rötter här på ön. Han var uppväxt på Follingboväg, bodde i ett vitt charmigt litet hus som ännu finns kvar. Pappa Lennart, eller "Rosa" som han kallades när han spelade fotboll, och jag tror att många människor lärde känna honom. Mina föräldrar betydde oerhört mycket för mig. Tyvärr lever inte någon av mina föräldrar längre. Båda två gick bort alldeles för tidigt och jag saknar dem oerhört mycket.

FLYTTE TILL GOTLAND var för mig inte helt avskräckande, men jag kommer ännu ihåg i dag vilka långa och häftiga diskussioner jag och "Dino" Larsson (som jag levde ihop med då) hade innan vi bestämde oss för att ge det en chans. Okej, tänkte jag, två år kan jag nog stå ut med att bo där... Detta var för 25 år sedan och jag bor ännu kvar och kan inte ha det bättre! Det som lockade mig att flytta hit var den satsning som Visby AIK skulle göra, blev samtidigt smickrad över att klubben ville satsa på mig. Jag tog båten hit själv, kom fram 06.00 en strålande solig sommar-morgon. När jag väl hade kommit in i lägenheten och packat upp mina prylar satte jag mig ner och funderade: Vad hade jag gett mig in på? Jag kände mig väldigt liten och framför allt ensam just då. Men bara ett par timmar senare kändes allt mycket bättre då jag träffade tjejerna i laget. Alla var otroligt trevliga men i ärlighetens namn så tyckte jag inte att de var så himla bra basketspelare. Hur skulle detta sluta? Men som de flesta säkert vet så blev vi ett fantastiskt bra basketgäng under ledning av "Dino" och Erik Broström. De drillade oss stenhårt, fick oss att dra åt samma håll, med samma mål.

Ganska så snart visste hela basket-Sverige vilka vi var, oavsett var vi än spelade, så hade vi massor med supportrar. Häftigt!

NÅGOT SOM kändes väldigt konstigt, när jag väl kommit på plats, var all publicitet i media. Hoppla, var jag än gick så hejade folk och ville prata basket. Plötsligt var man en kändis och det var en helt främmande situation för mig. Till en början visste jag inte riktigt hur jag skulle hantera detta men insåg ganska snart att det bara var att vänja sig och "köpa" läget liksom. Allt och alla var så oerhört positiva och trevliga.

Jag fick vänja mig med att vara en offentlig person som var i tidningarna titt som tätt. Till slut uppskattade jag alla människor som kom fram och ville prata basket. De flesta var så otroligt entusiastiska och positiva, hade naturligtvis också synpunkter på både det ena och det andra...

BASKETEN HAR betytt mycket för mig och jag har upplevt fantastiska år genom den. Jag är stolt över mina 151 A-landskamper med Sveriges damlandslag i basket, men det som står överst är alla mina säsonger här på Gotland. Höjdpunkten är naturligtvis när vi vann SM-guldet 2005 Jag kan inte med ord beskriva hur fantastiskt stort det var att få höja bucklan som lagkapten, allt inför alla gotlänningar i en kokande Södervärnshall. Jag ryser i hela kroppen bara jag tänker på det. Häftigt! Den stämning, atmosfär, känsla, intensitet, koncentration, bestämdhet, fokusering och aggressivitet som fanns i hallen den kvällen var - MAGISK! Det var underhållning på högsta nivå och jag säger bara TACK alla gotlänningar som bar oss fram till denna framgång. Utan er hjälp hade vi inte fixat det och jag är så oerhört stolt över att få ha varit med om detta suveräna äventyr ihop med er.

Skulle kunna skriva hur mycket som helst om alla dråpliga äventyr som jag har varit med om under alla mina säsonger. Men, för säkerhets skull, är det nog bäst att jag behåller dem för mig själv för att sedan plocka fram dem vid rätt tillfälle. Men jag lovar er att det skulle ha blivit rolig, dråplig och spännande läsning...

MÅSTE ÄVEN nämna min familj som har gett mig möjligheten att få hålla på med min kära idrott så mycket och så länge. Min sambo Björn Kahl och mina barn Emmy och Linus är helt UNDERBARA! De har stöttat, och funnits där för mig i ur och skur. Min godhjärtade Björn har skött det mesta på hemmaplan och haft en stor förståelse för mitt idrottande. TACK för att ni har funnits där, framför allt att ni har orkat med alla kvällar och helger som jag har varit bortaför matcher. Utan er hade det aldrig fungerat!

GOTLAND ÄR för mig en helt fantastisk plats att bo på. Det är livskvalité av högsta grad. Närheten till havet och naturen gör att man känner sig privilegierad på något sätt. Jag ångrar inte en sekund att jag flyttade hit. Tvärtom så är jag lycklig över att jag vågade ta steget. Jag har träffat många spännande människor och fått många goda vänner.

BASKETEN är numera ett avslutat kapitel i mitt liv men hjärtat klappar självklart för Visby Ladies. Vill ibland hoppa in och hjälpa tjejerna när det går lite trögt men inser samtidigt att jag har gjort mitt. För att hålla igång i dag kör jag sex pass i veckan på ett fantastiskt gym i Visby. Jag har verkligen hittat något som jag tycker är kul, efter avslutad karriär. Det enda jag kan sakna är allt tjat i omklädningsrummet... HÄPP!

TACK OCH HEJ!
Susanne Rosengren

Lassemans Klackspark

Idrottens betydelse!

■ ■ Jag hoppas att de styrande (turistnäringsen inte minst...) förstår att uppskatta hur bra PR det är för Gotland att Sveriges landslag i fotboll förlade sin EM-uppladdning till Visby. Tack också huvudsponsorn Svenska Spel med Johan Lindvall och Ulf Johnson i spetsen för ett starkt ledarteam. Allt var hellyckat och ön ute i Östersjön lyste på sitt gästvänligaste sätt.

Jag tog en tur med frun mot Snäck, åkte förbi Tott hotell där truppen var inkvarterad, och på Strandpromenaden spatserade först Anders Svensson med barnvagn och strax bakom kom Tobias Hysén med en liten "sork" (pojke på gotländska...) på axlarna. Havet låg spegelblankt denna ljumma fredagskväll. Just vädret förföljde EM-truppen med spelare, deras fruar och barn som fick följa med, och säkert var de flesta ense: "Hit skall vi åka flera gånger, oj så vackert...".

Stort mediauppbåd

Mediabevakningen var otrolig. När jag 2006 var ackrediterad inför VM-lagets uppladdning räckte "Vallens" cafeteria inte till. Nu hade ett stort presstält placerats utanför läktaren. Varje dag kunde man läsa stort uppslagna artiklar om vad Zlatan Ibrahimovic & Co höll på med, ja allt (nästan...) i deras vakna tillstånd tyckte det... Fyra-fem sidor i "blaskorna" (de stora drakarna) samt TV gav Gotland och svenskt fotboll bästa tänkbara reklam. Och Svenska fotbollförbundet har säkert Gotland i minnet framöver också då det gäller att prioritera läger och verksamhet, och varför inte en landskamp av mindre betydelse bara de stora affischnamnen finns med.

I söndags möttes jag av Expressens löpsedel. Det stod: "Så skall lägret på Gotland ge EM-succé...".

Det hoppas alla vi blågula svenskar, att det blir en fullträff typ då VM-laget med Brolin, Ravelli och grabbarna lirade hem VM-bronset i USA 1994.

Håkan och vif gute

Det förekom fotbollshysteri. På Gotland var krögaren Håkan Stendahl (Skeppet då...) smart, gjorde en deal med VIF Gute (i norrettan då). Storbilds-TV inne där JoDa nu ligger lockade. Ute på Hamnen kunde man se spelare som "Jeppa" Hammarlund och "Hinken" Larsson iklädda landslagsmundering och med svenska fanan i händerna, allt för att locka in till "VM-studion". En fest utan like och duon Stendahl/VIF Gute tjänade säkert en hacka också. Trängseln var stor i lokalen, det sjöngs, dracks, dansade på bordet... En sagolik stämning! Vem hittar på något liknande nu?

Till sist:

Tabeller ljuger inte! Gotländsk fotboll i nationellt serie-spel lyckas inget vidare just nu. Man får rikta blicken neråt i tabellerna för att finna FC Gute och Fardhem. Dalhems damer tog en oväntad och samtidigt oerhört viktig 3-poängare senast, finns med i en klunga på sex poäng, dock under strecket.

Gotlands Annonssblad är en veckotidning som bekant, kommer ut varje torsdag och vi bestämde att gran-

Zlatan Ibrahimovic hade en egen presskonferens och Lasseman Larsson fick då träffa honom, samt få Zlatan-boken signerad.

Älskad - hatad...

Att Zlatan Ibrahimovic är vår störste svenske spelare kan inte nog poängteras. Okej, många ogillar hans uppträdande, visst, jag tycker inte heller om när han onödigt slår till en motståndare, drar på sig onödiga kort, men en spelglad Zlatan är en världsspelare. Hans spektakulära mål och finter gör att man helt enkelt måste glädjas åt en sån spelare. Älskad och hatad!

Jag säger så här: En Zlatan på gott humör, rätt utnyttjad och rätt placerad som offensiv mittfältare i en fri roll, då har Sverige en hygglig chans i EM.

På tal om Zlatans storhet, alla ungdomars favorit, så bilade jag hem från en träning på Gutavallen, körde om två småpojkar på cykel, båda i gul landslagströja och på ryggen med namnet Ibrahimovic samt nummer 10. Sägar allt om Zlatan!

”Att Zlatan Ibrahimovic är vår störste svenske spelare kan inte nog poängteras.”

Johan Lindvall är hårt anlitad av Svenska Spel, huvudsponsor för landslaget, här i samspråk med Lasse Eriksson, målvaktstränare, f.d Hammarby och landslaget, tidigare anlitad av "Palle" Nilsson i VIF Gute. Foto: Lasseman Larsson

Clara Markstedt (mitten) omgiven av Anna Oscarsson och Mimmi Engström som båda gjort 12 mål var i serien.

Clara njöt av sitt gamla lag P 18!

Clara Markstedt, 22, blev landslagsspelare förra veckan. Clara, fotbollsfostrad i P 18, kallades in till match med U23-landslaget, klarade rollen bra. I lördags dök hon upp på sin förra "arbetsplats", Visborgsvallen och såg "sitt" P 18 skåpa ut Salem med förkrossande 15-2. - Alltid kul med många mål, säger hon.

■ ■ Clara Markstedt njöt i solskenet som åskådare. Nyfikenheten på sina förra lagkompisar var stor, och nu visades upp ett lekfullt men samtidigt effektivt spel. Motståndet var förvisso inte över sig, så man vet egentligen inte riktigt var Visby-laget står. Tids nog kommer tuffare motstånd, som Södersnäckarna. Deras facit: Fem segrar på sex matcher 44-9 och 15 poäng.

Clara värvades till AIK, var i fjol en bidragande orsak till att man vann serien och avancerade till allsvenskan. Men där har det varit trögt.

- Vi hoppas att det skall bli bättre längre fram, menar Clara.

AIK låg ett tag sist i allsvenskan utan seger, men så vips hände något..

- Segern mot Malmö var viktig för hela laget och då lämnade vi ju över jumboplatsen till Djurgården, smålar Clara.

2-0-vinsten mot toppgång- et Malmö var en högodds-sare, årets damskräll.

Rolle Ahlvin har som ny tränare för P 18 gjort stor succé!

- Men vi måste bli ännu bättre eftersom svårare matcher kommer framöver, menar Rolle.

Han jobbar med ett fint kollektiv, har en bred trupp, vågar "lufta" nya ungdomliga talanger då och då. Ellinor Ericsson, 15, är en sådan spelare, som gjort mål i varje seriematch, totalt nio, starkt av Färö-flickan.

P 18:s interna skytteliga just nu: Mimmi Engström och Anna Oscarsson 12, Ellinor Ericsson 9 och Jenny Svennefelt 6.

Text & foto: Lasseman Larsson

etta i Allgotländskan, obeseprat, tabellraden: 5 5 0 0 22-2 15. "Tobbe" Ahlqvist, en av spelarna på topp vid sidan av Jonas Nygren, haltade av, har ont i ett knä, säger: "Vi har så förbaskat kul att det gärna får göra ont några dagar efter match...".

ska ett lag lite extra. Det blev P 18 IK med sin breda verksamhet, därmed värt följa upp. Här finns massor av talanger och en bred rekrytering för framtiden, därmed viktigt att man nu börjar avancera på seriepyramiden. Sex raka segrar, imponerande 47-7 i målskillnad och maximala 18 poäng. Visst är det värt uppskatta ett trevligt spelande och effektivt lag lite extra mitt i allt mörker...

FC Copa lattjar vidare, 9-0 mot Färösund senast,

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Det nalkas Fotbollsgala.

Förtjänta inom fotbollen på Gotland skall belönas. Helt klart är, i alla fall för mig, vilka som skall äras för GA-trofén och GA-bollen. Hetaste namnen måste ju bli: Clara Markstedt, Dalhem/P 18 samt Jakob Sandberg, FC Gute. Motkandidater – jag har inga!

Gotland är just nu involverat i ett kval till trean på herrfronten. Dalhem och Fyris spelade 0-0 i en högst medioker match där chanserna var få, därmed uteblivna mål. Returen på konstgräs bör inte missgynna Dalhem, och utgångsläget är väl inte fy skam direkt. Ett mål räknas dubbel efter cupmönster så jag tror att Mikael Waktels pojkar bör ha en jättechans. Det är ju faktiskt Fyris som har pressen på sig...

För övrigt var det ett himla dribbel hit och dit innan det stod klart vilka Dalhem skulle få möta, där det nämndes tre lag och Dalhem fick dröja länge innan man kunde fixa till annonsen med rätt motståndare.

OROLIGT PÅ GOTLAND

I damkvalet för en plats i trean kunde P 18/Dalhem gå på sparlåga i vetskap om 5-1-vinsten mot IFK Visby borta, kunde nöja sig med oavgjort. Men det hördes också en del gnäll och synpunkter på hur Dalhem/P 18 och P 18/Dalhem använt sina spelare i tvåan och trean

20-åriga Clara Markstedt har haft en lysande säsong, dominerat öns damfotboll kraftigt. Foto: Lasseman Larsson.

framtiden, allt för sportens bästa. Vi har ju haft likadant med FC Gutes lag i tvåan, där det i höst hände att en spelare i FC Gute blev utvisad på lördagen men kunde spela med Dalhem i fyran på söndagen... Oro!

Clara Markstedt, 20, har haft en lysande säsong. Hon fick sin fotbollsfostran i P 18, blev snabbt A-lagsspelare, gjorde en utflykt till USA och spelade collegefotboll, hem igen, och nu hetaste kandidaten till att få priset Gotlands bästa damspelare.

BLEV 5-MÅLSSKYTT!

Under säsongen har hon gjort uppemot 50-talet poäng (mål samt assists) i

i tiden och minns då Eva-Lotta Karlsson öste in mål för Dalhem, hur hon på 2000-talets början efterträddes av Rebecca Martis i P 18, målsprutan som gjorde, tror det var 48 mål, den säsong i division 3 som P 18 vann och avancerade till tvåan. Nu heter efterföljerskan Clara Markstedt!

Rebecca ville utvecklas, tackade ja till Ornäs, Dalarna och division 1. Rebecca gjorde många mål där också, men hemlängtan blev för stor, återvändande, har nu lagt av fotboll och ägnar hundsport sitt stora intresse.

Clara Markstedt borde också ta vara på sin talang. Här finns allsvenska kvaliteter, sanna mina ord, och i bra omgivning borde

klubbar, AIK, Hammarby och Djurgården. Linköping ligger också nära. Ett anbud och Clara nappar, jag är säker på detta efter ett kort snack med henne halvtimmen innan kvalfajten mot IFK Visby (1-1 – mål av Clara Markstedt förstås...).

MÅLET ÄR LÄKARE...

Clara har kvar sitt nuvarande jobb till i början av nästa år.

Hon funderar på att bli läkare, men kan säkert kombinera dessa studier med fotboll på högsta nivå eller strax under, allt för att utveckla sin talang. Vi får aldrig stoppa spelare som får bra anbud att spela högre upp. Vi har lysande exempel på gutar som flyttat och blivit elitidrottare, typ Linnea Gustafsson (orientering), Jenny Hardingz (boxning), Ida Sandin (simning), Thomas Lövkvist (cykel) samt Johan Larsson (ishockey). Clara Markstedt kan bli nästa export.

FC Gute har alltså avslutat sin säsong i tvåan, blev sådär. En bättre inledning i våras och bättre ekonomi, större motivation för tränare/spelare, och Hammarby hade fått en kamp in på målsnöret om seriesegern, bättre var (är) inte den här tvåan.

Nu återstår att se vilka spelare som stannar kvar inför nästa säsong. Jag läser och hör än det ena än det andra men det lär väl dröja innan spelarsamtalen är avklarade, om Tony Mattsson

bli. Att köpa hit spelare har man förmodligen inte ekonomi för, då måste någon sponsor hittas som kan lösa denna viktiga bit.

ÅTERGÅ TILL VIF GUTE!

Förresten, hör då och då människor som tycker att FC Gute borde tas bort och ersättas av VIF Gute som det var förr. Det kanske blir så... Förresten, det tycks bli ett nytt namn på damsidan med Dalhem och P 18...

Drömmen om VM-slutspel i Sydafrika 2010 försvann. Jag har alltid ogillat långbollar från försvar till anfall, där mittfält knappast använts, och precis så har det varit med Sveriges landslag. Den konstruktivitet man

hoppats på från mittfältarna har varit spårlost borta, inte undra på att spelare typ Kim Källström och Anders Svensson mest fått jaga boll, dåligt understödda och framåt har stackars anfallare blivit lätta byten för hårdmarkrande motståndarförsvare. Nej in med nytt "blod", ny förbundskapten, skippa gärna välbetalda proffs som knappt märks i sina klubb- lag, oftast "bänkötare". Mera svenskt om jag säger så!

TILL SIST...

Vilken härlig föreställning! Endre mot svenska mästarerna Balrog 10-4! Gladinnebandy som borde ha lockat över 1 000 åskådare. Det kom 603, hyggligt så. Planens suverän: Sara Anteryd, 22. Den här tjejen har jag glatts åt sen hon kom till Endre, alltid ansett henne som given i ett svenskt landslag. Mot Balrog ägde hon matchen. Femmålsskytt! På plats fanns förbundskaptenen Jan-Erik Vaara. Hans favoriter i landslaget övergläntes av Endre, i synnerhet två spelare: Sara Anteryd och Camilla Wahlström. Tredje länken i kedjan var Anna Jakobsson. Alla borde gå in

ograverat i Vaaras landslag. Men Vaara tyckte inte att någon imponerade, inte ens Endre som lag verkade det. Sanslöst dåligt! Tjänstefel! Jag citerar gärna Carl-Henrik Fridén som i GT-krönikan skrev om Vaara: "Att ingen i Endre gjorde något större intryck måste bero på ett gravt synfel, total inkompetens eller bara stöddig nonchalans...". Hur som helst, fantastiskt av bollgeniet Sara Anteryd att komma tillbaka så snabbt efter sjukdom och operation. Landslaget – självklart hör hon hemma där! Och det gör Camilla Wahlström också, högerskyttar är en bristvara...

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Idrotten blev hans liv – ishockeyn i synnerhet!

Tommy Töpel, 65, kom till Gotland för att lira JSM mot Visby IF. Tommy (hette då Jacobsson) var banans kung på Gutavallens naturisbana. Det blev 2-siffrigt och Tommy gjorde sex mål, eller var det sju, rentav åtta... Näväl, spelar ingen roll, Tommy tror att det var åtta...

Tommy valsade om rejält med de stackars Visby-killarna. Han visslade förbi dem gång efter annan, ett gäng hemmaspelare som agerade statistens roll närmast...

En suck hördes: "Tänk om gotländsk hockey fått hit en sådan stjärna ändå...". Jodå, Tommy flyttade till Gotland, hitlockad av en – TJEJ! Han var inte bara förtjust i Gotland utan även förtjust i Visby-flickan Agneta Österling, nu gifta sen många år tillbaka.

GI:S BOLLKONSULENT

Tommy fick ett lärarvikariat på ön, blev sen bollkonsulent på Gotlands idrottsförbund och det var där som han (och jag...) diskuterade och kläckte idén till en skolcup som sen blev "Krullis cup". Tommy minns hur vi spekulerade om att ha två tjejer på plan samtidigt, alltså mixade lag. Lycka! Succé!

Djurgår'n i hockey blev i stället Visby IF, Visby BoIK innan Olle Norman tog kontakt och värvade honom till Roma, som

Tommy Töpel testar gärna varpa lite då och då, som när han besöker sommarstället i Vibble, här med Gunnar "Allt i allo" Söderholm från Wible stenvarpasällskap. Foto: Lasseman Larsson

spelade i division 2. Tommy "garvar" gott när vi snackar Roma, Olle Norman och "Higgins" Thomasson, två verkliga profiler inom ö-hockeyn.

ENBENT SOM NACKA

Det upptäcktes snart att han inte bara var vän med den lilla svarta gummitrissan utan även en stor vän och kunnig att behandla en fotboll. Enbent till vänster, kunde knappt röra en boll med högerfoten(!), men Nacka Skoglund blev ju rätt bra som bekant, hade samma "problem". Tommy hade erfarenhet från juniortid i Hammarby där han samtidigt spelade med reservlaget. Hockey i Djurgården – fotboll i "Bajen"!

Det hände en hel del med fotbollen för Tommys del. Han spelade i trean med VIF Gute 1970, blev något av gotländsk förbundskapten med assistans av Janne Lindell, som via UK-Pressen-matcher tog ut landskapslaget. Tommy/Jannes lag slog både Dalarna och Öland samma år.

80-METERSRAID – MÅL!

Förresten, jag kommer ihåg en match där jag och Tommy lirade på samma kant, den vänstra. Vi mötte Malmköping borta. Tommy bröt ett motståndarfall, avancerade upp med bollen, skrek åt mig att sköta defensiven för några sekunder. Tommy

sprang säkert 80 meter med bollen, ner till kortlinjen, passade snett bakåt och – MÅL!

Under tiden på ön imponerades Tommy (vem gjorde inte det förresten...) av en viss yngling vid namn Håkan Loob. Tommy med sina kontakter kunde förstås inte undgå att tipsa om Håkan som blev uttagen i en pojktävling i Västtyskland. Inkörsporten! Sen vet vi alla hur det gick för Håkan, en av Sveriges största genom alla tider. Upptäckare: Tommy!

Tommy blev ett namn plötsligt, hade faktiskt anbud att träna Västra Frölunda. Men det blev i stället flytt till Stockholm. Tommy visade sig ha goda ledaregenskaper och fick jobb hos Svenska ishockeyförbundet. Nu är han sportchef i Svenska ishockeyligan, ses då och då i TV när något berör hans jobb, får förklara sig. I Globe arena har han sitt eget "Töpelska paviljongen". Ett par år till, sen pensionerar han sig, då blir det säkert flera turer till sommarstället i Vibble.

BLIXTBESÖK MED VARPA

Tommy och Agneta var på Gotland förra helgen, ett blixtpbesök där det ingick ett besök i Ishallen när Visby Roma mötte Väsby i Alltvåan och segrade med 5-2. "Det såg riktigt hyggligt ut med ett ungt lag", menade han. Det passade bra att övervaka även Wible stenvarpasällsks hel-

dagsfinal, som Tommy, ja även Agneta, varit med och kastat i. Det gäller stenvarpa. Det kom 42 kastare nu och 3-mannalagen "kvalar" sig samman. Vinnare blev Bengt "Bamse" Pettersson, Garda, Fred Klingvall, Östergarn samt Thomas Pettersson, Banda. Men det var segslitet och "Mr Wible" själv, Gunnar Söderholm, fick ta till inbördes möten var att kora vinnarna. Trion som föll på målsnöret var Evert Olsson och "Bison" Nils-

son, båda Bäl VK, samt Åke Wahlgren, Östergarn.

Det bjöds grillat lamm, och i den skojiga inbjudan citerar jag gärna följande: "De stick man mest ångrar på gamla dagar är de man inte tagit..."

TILL SIST...

Zlatan har blivit en följetong som det skrivs om varje dag. På Gotland tilldrar sig Endres tjejer i innebandy stort intresse. Tre matcher, tre segrar, maximala nio poäng och 20-12 i målskillnad. Strålande!

Spelgeniet Sara Anteryd, Anete Seina och Anne Toivanen var inte med mot Täby, men man lyckades ändå vinna med 5-1 efter underläge 0-1. Den stora matchvinnaren var målvakten Liisa Kokkonen som var helt fantastisk, som höll nollan i nästan 59 av matchens 60 minuter. Otroligt! Juryn, Gotland Media, hade ett lätt val med Rolf Wahlgren i spetsen.

Men det fanns också andra ljusglimtar. Närmast Liisa

hade jag 3-målsskytten Sabina Wedberg, tjejen som likt Zlatan gör de spektakulära målen, gräver fram en chans som egentligen inte är någon. Fräck tjej! Jag måste också nämna Anna Jakobs-son, 2-målsskytt. Hennes sätt att dribbla och hålla i bollen i boxplay (en utvisad) visar hennes storhet.

Det finns flera att namnge, tycker exempelvis att Emma Järlös syster Elin Larsson är fint på gång liksom Josefin Hansson, en spelare som alltid är framme och "hugger" på returerna, vaksam, alert som kom till Endre från Hansa Hoburg förra säsongen.

Endre spelar hemma igen på lördag mot Mora. Fjärde raka då!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Pappas pojkar"!

Nu skall söner till pappor med allsvenska meriter fixa handbollens uppgång på Gotland.

VIF Gute spelade tre allsvenska säsonger, gick upp via kval, föll ur, upp igen via kval...

Det var högtidsstunder i Södervärnshallen med "Svenna" Andersson & Co. Men så försvann Gotland och Visby-laget plötsligt från Sverige-kartan. 1991 lades A-lagsverksamheten på hyllan. Anledning: Rekryteringen – NOLL! Fyra VIF Gute-spelare fick landslagsuppdrag: Sven-Erik Andersson, Mats-Ola Jansson, Björn Edwardzon och Sanny Laurin.

TACK BJÖRN!

Nu har handbollen levt upp igen på ön, mycket tack vare Björn Ahrling, 61, som tog på sig tränarrollen, och fått spelarna med sig. Björn blev ett stort (nödvändigt) lyft för VIF Gute i december förra året.

Nu spelar man i division 4 Stockholm och har inlett säsongen strålande. Tre matcher, tre segrar och maximala sex poäng. Senast besegrades Skå med 23-18 sen 18-årig(!) lagkaptenen Filip Enander gjort åtta mål.

Björn Ahrling, "Clabbe" Danielsson, "Boa" Johansson, "Micke" Widerström och "Lill-Anda" Hedlund, har sina söner i den framgångsrika A-truppen där medelåldern är så låg som 18,6 år. Emil Hedlund är nestorn med 24

F.d allsvenska spelare, här med sina söner, bakre raden fr v Anders Hedlund, Claes Danielsson, "Boa" Johansson, Björn Ahrling, "Micke" Widerström och Jacob Dennerby. Framför fr v Emil Hedlund, Jesper Othberg, Felix Johansson, Jesper Ahrling och Christoffer Widerström.

år på nacken. Nämnda kvintetts söner är, förutom Emil, Jesper Ahrling, Jesper Othberg, Felix Johansson, Christoffer Widerström och Jacob Benneborg.

Målsättningen för idoge ledaren Ingemar Törnqvists pojkar är glasklar: Avancemang till trean! Man var väldigt nära och stupade på några ynka mål förra säsongen då de tre bästa flyttades upp och VIF Gute blev kvar på samma poäng som trean men sämre målskillnad. "Det skall inte inträffa i år. Vi är ett år äldre och bättre, har mognat", säger Björn Ahrling.

Att flytta uppåt i seriesystemet är ett direkt måste nu. Risken är annars överhängande att spelarna tappar intresse och då k a n man snabbt vara tillbaka på "bricka 1".

JAPANER - GLADHANDBOLL

Jag såg lördagsmötet mot rutinerade Skå. Det var bitvis gladhandboll med finesser med "japaner" (luftpassning i målgården) som på den gamla goda tiden med "Svenna" Andersson, "Matte" Larsson och Sanny Laurin i huvudroller. Det var upprullningar och högt bolltempo i för-

dags, men också lite slarviga avslut, som dock skall slipas på träningarna så att man blir mera effektiva, ännu bättre disciplin. Vägen mot division 3 ligger öppen!

Intresset för handboll på ön är stort. Här finns kultur med sporten och dryga 100-talet såg grabbarna mot

Skå, lär säkert återvända. Här kan innebandy och dambasket rentav få konkurrens om publiken i framtiden...

Björn Ahrling är värd ett kapitel för sig, hur denne man orkar ge idrotten all den tid som gjorts under många år. Aktiv i orientering, sen fotboll och handboll, sen avrundning med ledarskap. Björn är åt det unika slaget, som varit allsvensk tränare för t v å (!) bollsporter i t v å (!) olika omgångar: Dalhems damer i fotboll – VIF Gutes herrar i handboll. Eldsjäl är ett poppis ord, men det stämmer in väldigt bra på Björn Ahrling.

PAPPA "ROBBAN"...

Han har passerat 20 år som ledare, har lika många (drygt) som aktiv i de idrotter han sysslat med sen han lockades ut i skog och mark och letade skärmar med pappa "Robban" som instruktör.

Sonen Jesper, 20, är förstämäl-vakt, smidig och duktig, faktiskt rätt lik Ivan Cederlund i sitt agerande, som fick sin fostran i Visby AIK, fortsatte till MP i Stockholm, och sen hamnade i VIF Gute.

VIF Gute har nu flera intressanta spelare, som Jesper Othberg, Filip Enander och Danny Hamnerin, för att nämna en trio, men de har också en bra omgivning som stöttar, och det kan räcka mycket långt, gärna till – SERIESEGER!

TILL SIST...

Det blev en fajt in på målsnöret!

Allgotländskan (fyran) ifotboll blev en thriller in i det sista. Två lag, Dalhem och Levide, jagade varandra, hade på papperet tämligen enkla motståndare i bottenlagen IFK Visby och FG 86 kunde det tyckas. Men verkligheten blev något annat. Dalhem och Levide fick slita hårt för att vinna med 3-2 båda. Det var ovisst, spännande och nervöst in i det sista.

Det blev Dalhem! Nu är det kval som gäller för "Micke" Waktels pojkar, en division 3-plats finns i potten. Motståndare: Enköping! Man får börja hemma. Det vore toppen om Gotland kunde få upp ett lag i trean all-

deles under FC Gute i tvåan, men det blir nog riktigt kärvt. Vi vet hur det gått för gutniska lag som kvalat, hur det gått i trean. Nu skall jag inte spöka till det, men jämförelser Gotland och Fastlandet på den här nivån har varit i klar fastländsk favör. Gotländska lag i trean har åkt upp och ner likt en jojo, hoppas att Dalhem kan ändra på trenden. Men först alltså ett jobbigt kval, så det gäller att ta en bit i taget.

Debalet från förra säsongen då Klintehamn slapp kvalspela och fick en gratisuppflyttning till trean, men sen dribblade bort alltihop, hoppas jag inte skall upprepas. Det får bara inte hända en gång till!

Skola för konståkning i Slite!

Nu startar IK Graip konståknings- och skridskoskola i Slite. Anneli Hallin och Jan-Åke Stegrud fick idén efter ett internationellt besök med uppvisning i Slites ishall i somras. Nu skall man följa upp denna.

– Vi tänkte, att här skall vi väl kunna fixa till en skola för konståkning även på Gotland, resonerar Anneli.

Man är redan igång så smått och Anneli har med sig döttrarna Olivia och Linnéa Hallin.

Text&Foto: Lasseman Larsson

– Vi hade ett 100-tal deltagare på plats i Slite, därtill en uppvisning som verkligen uppskattades. Det var fullt i hallen, säger Anneli Hallin.

Konståkning är en udda sport på Gotland. Det har gjorts sina trevare, men inte blivit mera än så. Nu görs allvarliga planer på att det skall bli en kul grej att få prova på konståkning som med tiden kan föra med sig att det blir tävlingar. Gotland har ju nu tre ishaller i Slite, Hemse och Visby, så den här sporten bör kunna breddas rejält att omfatta hela Gotland.

Anneli berättade att hon skulle till Göteborg för att utbilda sig som instruktör, då passa på

Meritryngda Eva Hermansson blir ett bra "bollplank" till idékläckaren Anneli Hallin och hennes konståkningsplaner.

att kolla olika konståkningsskolor i ett rent studiesyfte.

EVA ETT BOLLPLANK

När jag besökte Slite häromdagen hade Anneli sällskap av Eva Hermansson, som har sommarställe i Hide, och rentav flyttat till Gotland för gott vad det lider. Planer lär finnas. Eva har skaffat sig en bred erfarenhet från konståkning som hon gärna delar med sig. Här har Anneli genast ett "bollplank" att luta sig emot. Intresset är säkert ömsidigt...

– Jag har faktiskt meriter som svensk och nordisk mästarinna som junior, säger Eva.

Vi fyller på med att hon även varit kandidat till olympiska spelen.

Evas råd: – Skolan i Slite bör kunna bli en bra rekryteringsplats, nära och bra från skola till ishallen.

Man fick ju in hockey och fotboll på schemat, varför inte även konståkning? Meningsfull sysselsättning är jättebra, både för lärare, elever, föräldrar, ja alla. Det ger trygghet för hela Slite med omnejd.

Meritryngda Eva Hermansson blir ett bra "bollplank" till idékläckaren Anneli Hallin och hennes konståkningsplaner. I mitten Linnéa Hallin, sittande längst fram från v. Olivia Hallin, Magdalena Wennerberg och Olivia Linder.

MYCKET POSITIVA

– Alla verkar så fantastiskt positiva till det här projektet, säger Anneli Hallin.

Det är en dröm hon alltid haft, att få jobba med konståkning, som dock aldrig blivit förverkligad. Men nu börjar

det "brinna" för henne och flera andra. Svenska konståkningsförbundet visar också stort intresse, har skänkt tio-talet par vita "konstgrillor" för utlåning till eleverna.

Lördagen och söndagen 24-

25 oktober kan man få prova på konståkning i Slite med IK Graip som arrangör. Lotta Zaring, känd från konståknings-skolan "Skate Island", kommer hit som instruktör. Säkert intressant!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag besöker då och då Kanonen, träffar bowlingfolket. Oftast diskuteras det om hur dyr sporten är att bedriva för den som tävlingsspelare. Men är det egentligen så...?

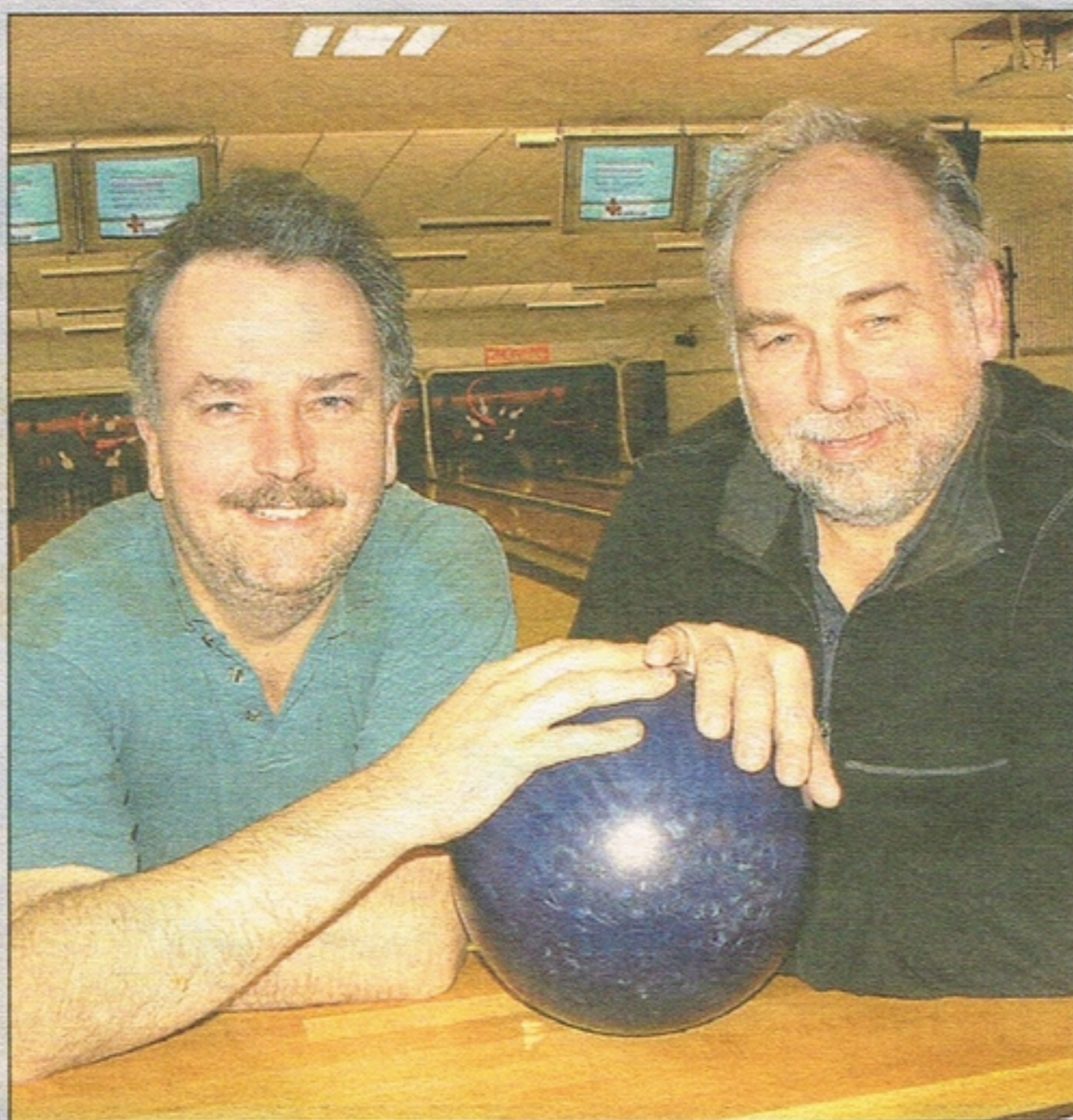
"Visst är sporten dyr, det kan inte förnekas, men i Gotlands bowlingförbund är ekonomin god...".

Det påstår Tom Siltberg. Han är ordförande, bör alltså veta. Stefan Bergh är en av Gotlands absolut bästa "klotrullare", och när man hör honom berätta att han lägger c:a 20 000 kronor per säsong, då blir man onekligen fundersam. Dyra bollar kostar någon dryg "tusing" per styck. Bara det! Och bowlingfolket nöjer sig inte enbart med E N boll...

SEGERLUND, BERGH, WETTERLUND...

Rolf Segerlund är oftast i bowlinghallen på söder. Han är spelare och ledare. I Visby är det framförallt tre stora familjer man tänker på i samband med bowling: Segerlund, Bergh samt Wetterlund. Släppa sporten kan de bara inte, har blivit som ett gift. Här ställer man upp där det behövs, år efter år, att det kostar rejält är tydligen något man bara snackar om, inte bryr sig över...

Inom nämnda familjer har alla haft, eller fortfarande har, licens, och det har som mest rört sig om 30-talet. Men undan för undan har licenstalet krympt

Släktingarna Stefan Bergh och Rolf Segerlund har sysslat med bowling sen begynnelsen på Gotland. Foto: Lasseman Larsson

avsevärt på Gotland, från 400 för några år sen till hälften nu. Och det måste givetvis bero på något, och det är här kostnaden kommer in för träning, matcher och tävlingar.

SPONSORER ETT MÅSTE

5-700 kronor ur egen ficka för träning och matcher under en månad är vanligt. Sponsorer är ett måste, men dessa finns inte. Tyvärr för alla duktiga utövare. I PärLAN chansar man på hästspel, V 75 och annat för att "överleva", men det är ju också

att gå balansgång med klubbens ekonomi som alla säkert förstår. Glädjande nog är spelarna införstådda med problematiken, rättar snällt in sig i ledet, betalar vad det kostar, hoppas på någon liten subventionering. Flera spelare vidare, andra lägger av.

Jag förde på tal om en kommunalägd bowlinghall, kanske en lösning på sikt eftersom den fina anläggningen Kanonen tycks vara till försäljning. Men det krävs ju också lönsamhet. Tänk vad bortskämd man var under

sin egen aktiva tid med fotboll, ishockey, bandy, handboll och bordtennis. Inte en krona det kostade, bara betala medlemsavgiften så var allt fixat. Och någon dyr utrustning, förutom skridskor, förekom inte. Andra tider nu!

ARVIDS STÅNGALYCKA...

Okej, det finns ju flera dyra sporter än bowling, där golf och tennis kostar en hel del, för att ta nu ta ett par exempel. På tal om bowling och dess kostnader träffade jag öns största talang, Arvid Thomsson som återvänt till moderklubben Stånga från PärLAN (spelar båda i mellanallsvenskan): "Jag betalar 125 kronor i månaden i Stånga, bowlar då hur mycket jag vill..."

Gotland har tre klubbar som spelar i nationellt seriesystem, utgifterna till alla bortamatcher är betungande. Stånga har både dam- och herrlag, PärLAN och Rosen finns också med i fastländskt seriespel.

Telefonmatcher säger någon. Okej, man slapp då alla resekostnader, men det är ju ändå inte så öns bowlare vill ha det. Banorna är olika oljade hemma- och borta, allt för att om möjligt gynna hemmaspelarna. Vi ser ju hur PärLAN och Stånga oftast utklassar sina gäster, samtidigt som man har svårt att vinna borta. Det är ju så, har alltid varit så. Det är ju också en viss

glädje att få sätta sig på färjan träffas, komma till en ny hall, lira, kanske ha lite lattjo tillsammans efteråt om det är möjligt. Sammanhållning viktig!

TOM ÄR OPTIMIST

Tom Siltberg var alltså med från början, då i Tofta, man spelade därefter i Soldathemmet, hade mysiga Kopparsvikshallen vid hamnen, sen Visby Bowlingcenter och nu Kanonen på P 18-området. Tom är optimist, ser en skymt av ljusning, plus det faktum att DM-spelet, som nu börjat med kval, har en ökning jämfört med i fjol. Bowlingsporten i Sverige firar 100 år, där Reginahallen i Stockholm blev den historiska.

Gotland har under många år varit väl framme i yppersta eliten, både i lag- som individuella sammanhang. Åsa Wetterlund är den mest namnkunniga tjejen och den mest meriterade på herrsidan är onekligen Ove Jonasson.

"God ekonomi", uttalar sig Tom Siltberg om. Vad satsar man då på inom distriktsförbundet, jo bowlingskolor i Visby och Stånga borde kunna ge en bra rekrytering för våra serielag, alltså värt att öppna plånboken för.

TILL SIST...

Snart lyser adventsstjärnorna i våra fönster...

I helgen syntes en blivande stjärna i innebandy. Namn: Sara Steen. Ålder: 14 år. Klubb: Endre.

Sara fick vara med från start i 8-3-matchen mot Karlstad i elitserien, och som hon tog tillvara på chansen sen. Strålande! Inget mål, okej, men väl t r e assists. Ingen blygsamhet här inte.

Vad som förvånade var hur rutinerat hon uppträdde. Ett moget och vårdat spel rakt igenom. Här slängdes inte bort några passningar på

måfå, här fanns tanke bakom agerandet.

Sara är en egen produkt som tränaren Andreas Wahman inte kunde ställa utanför laget i "dagen-efter-mötet" med Rönby (6-2-vinst). Sara fick speltid då också, mera sparsamt dock. Klokt att matcha "tösebarnet" på det sättet.

Sa(nn)ra mina ord, den här tjejen är med i Endres A-trupp första säsongen, och kommer att bli riktigt bra. Mamma Anneli har ett förflutet som spelare i Endre, nu ledare. Steen-LYCKA!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Ta för guds skull inte bort den fina tennisanläggningen, Badhusparken!

I Slite är det oro över att det snackas om att de fem tennisbanorna skall tas bort. En som vurmar starkt för att de skall få stanna kvar, som engagerar sig helhjärtat, är Rosita Wulff (gift Fellman), svensk mästarinna i tennis för Slite TK bland mycket annat. Tennis blev hennes liv.

Rosita har nu slutit cirkeln och flyttat hem till Slite igen efter 40 år i Levide. Rosita gifte sig, fick fyra barn och när maken avled bestämde hon sig för att flytta tillbaka till Slite. Det är i cementköpingen hon vill vara, och gärna få tennisen att blomstra igen. En dröm hon har!

600 PROTESTERAR!

Rosita gick ut med namnlistor där människor från "när och fjärran" kunde skriva under proteslistor, i nuläget c:a 600, som lär växa. Alla vill ju ha tennisparadiset i strandkantens närhet kvar. Där har spelats åtskilliga tennismatcher, det har arrangerats landskamper och årligen återkommande "Pingstspelen" inte att förglömma. Den första vann för övrigt legenden Lenart Bergelin 1944. Här upptäcktes också hemmasonen Per "Pettan" Jemsby som fick följa med på Australien-turné för blivande svenska Davis cup-spelare. Legendarer som Jan-Erik Lundqvist och Ulf Schmidt har lirat

Lasse Tinnis och Rosita Wulff, två tennisentusiaster som vunnit på de fina banorna i Badhusparken i Slite.
Foto: Lasseman Larsson.

på Slite-banorna bland åtskilligt många andra.

DE JOUNGE OCH "AFFEN"...

Cementchefen Arendt de Jounge hade ett stort inflytande på den "vita sporten" och med en eldsjäl som "Affen" Lindvall var det mesta utstakat liksom. Det fanns flera profiler inom tennisen och i fotboll och brottnings fanns "Henna" Karlsson. Ivan Jonasson från Slite blev allsvensk i fotboll i Kalmar FF, Rune "Mulle" Othberg svensk mästare för Djurgården och, inte att förglömma, bröderna Loob i hockey med Håkan, "Nummer 1" på Gotland, i spetsen. S L I T E alltså!

Slite har alltmer insett idrottens betydelse. Nu har man, förutom

sin idrottshall (Solklintshallen), även en konstgräsplan för fotboll samt en Ishall. En bit därifrån har man även en utmärkt golfanläggning, men tyvärr är Othemvallen borta, ägnad för annat. Den fina fotbollsplanen där Othem IF, senare IK Graip, höll till var tillsammans med Gullbjerge i Stenkyrka samt Gutavallen mina favoritplaner för fotboll.

SOCIALT ANGELÄGET

Det är socialt viktigt för Slite samhälle att det skett och sker en satsning på idrott, att man förstår dess betydelse. Jag var i fjol i Slite och gjorde reportage om att ishockey skulle få komma in på skolschemat, liksom även fotboll och rektorn såg det som ett rejält "bollplank" för att få bättre

ordning på en skola som ansetts som tämligen bråkig under flera år. Nu erbjuds sysselsättning och närmast i tur borde väl vara att bygga en simhall, gärna en 50-metersbana som kan locka elit till Gotland och Slite.

Genom idoge Fredrik Malmqvist och andra kom Ishallen till, och nu ser vid vad som följt med, jo AIK (Solna) kom hit för träningsläger och match, Leksands damer har varit i Slite och TV-pucken har spelats där. Mera kommer, jag är övertygad. Det är bara början...

Jag fick några timmars snack med Rosita Wulff och Lasse Tinnis, som båda vurmar för tennis, har vunnit i Slite på nämnda banor. Rosita har en hel kasse med tidningsurklipp, berättar om förr och nu, visar texter och bilder. Jag tycker att hon borde skriva en bok om enbart den tid med tennis hon upplevt. Rositas meritlista är lång, visar gärna klipp då hon vann SM i dubbel plus JSM-guldet i singel. Rosita nämner gärna Eevi Tamm (gift Tammander numera) som blev svensk förbundskapten på damsidan, som även kan stoltsera med att ha vunnit anrika "Drottningens pris" i tennis. En annan gotlänning, Lasse Tell, hade också de uppdragen under en tid.

ETT NYTT BÅSTAD!

Jag bevakade tennis både i Slite och i Visby. 1967 var välkände

sportredaktören Bengt Ahlbom i Visby för att stötta Åke Hammarlund som tävlingsledare i Gutaspelen. Jag fick ett snack med honom, som berättade en kul grej, sa: "Här på Gotland skulle man kunna bygga upp ett nytt Båstad". Bengt hade förstås vetskap om Badhusparkens banor, nästan lika kända som Slite Cement, Skånska Cement och Cementa.

Rosita Wulff markerar bestämt och vurmar för att den fina tennisanläggningen inte försvinner från "Sliteidyllen". I stället förväntas ett lyft med tennis i Slite som fostrat så många duktiga spelare. Rekrytera via skolan!

TILL SIST...

*6-6 mot Sveriges landslag!
*4-4 mot regerande svenska mästarna Balrog!
*2-1-seger mot Rönny!
Charmgänget Endre IF i innebandy kommer laddat till tusen inför lördagens hemmapremiär mot Örnsköldsvik i damernas elitserie.
Det är slut med träningsmatchandet, och nu börjar allvaret, fajterna om de viktiga segrarna och poängen för att nå det hägrande slutmålet: SM-final i Globen! Endre har onekligen närmast sig.
Endre kommer till serieupp-takten efter sex raka träningsmatcher utan nederlag. Förutom nämnda matcher har division 1-lagen Olofström (9-2 och 13-1) och Nykvarn (13-0) körts över med dunder och brak i matcher där nye tränaren Andreas Wahman haft "råd" att testa nya spelare typ Jessica Ja-

kobsson, en yngre syster till mera namnkunniga Maria och Anna. Endre har fått starka nyförvärv som gör att laget kommer att bli vassare än någonsin. Och vad gäller publiksnitt så lär Visby IBK (hade Sveriges bästa i division 1 i fjol med 611 åskådare i snitt) och Visby Roma i hockey få konkurrens.
Camilla Wahlström toppar interna skytteligan i de tre matcher man haft kvalificerat motstånd. Camilla har gjort fyra mål en liten och snabb spelare med ett härligt skott. Se upp! Övriga målskyttar: Sabina Wedberg 3, Anna Jakobsson 2, Sara Anteryd, Emma Järlö och Louise Ruthström 1 var.
Visby IBK i division 1 genrepade mot Tullinge, segrade med 7-4, vilket lovar gott inför lördagens premiär mot Fin-spång.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Anders Wallin!

Vem minns inte den här ljuse och krullhåriga teknikern som efter några turer hit och dit i diverse klubbar värvades till Kalmar FF och fick spela allsvensk fotboll.

Anders fick strålande beröm under många matcher, men mest minns jag hans genrep med Kalmar FF mot Malmö FF på Malmö stadion. Året var 1975 och matchen slutade 2-2. På söndagen kunde man läsa om träningsfajten i Dagens Nyheter, där Anders nämndes som "Planes bästa spelare", men också lite mera utförligt hur han egentligen fick all berömmade trycksvärta i blaskan. Jag har spelat ihop med Anders i VIF Gute, har alltid blivit imponerad över hans spel, förstod att: Den här killen får Gotland inte behålla, han kommer att sälla sig till andra gutar som "spioner" från allsvenska föreningar antecknat, tagit kontakt med och fått till sin klubb.

TOG BORT MFF!

Det stod ungefär så här i DN, citat: "Kalmar FF:s Anders Wallin imponerade storligen, och att neutralisera MFF:s starka mittfält med Bosse Larsson och "Puskas" Ljungberg, säger allt...".

Jo, jag minns det här väl berättar Anders när jag träffar honom, pappa Ivar samt syrran Ann på Gutavallen. Anders jobbar

Idrottssnack med Wallins på Gutavallen, Anders, Ann och pappa Ivar, kända inom idrotten på flera olika sätt.
Foto: Lasseman Larsson

numera på Cloetta i Linköping, och då följer man ju LHC i elit-hockeyn.

Anders började lira boll i Visby IF, sen blev det VIF Gute, Södertälje och därefter hamnade han i Kalmar FF. Nuvarande regerande svenska mästarna Kalmar mötte Örgryte 1974. Debutmatchen i division 1 blev lyckad. Anders gjorde mål redan efter 50 sekunder. Anders beskrev sin nya omgivning så här: "Sanslöst lätt att komma in i gänget, allt var så proffsigt...".

Anders har förstås mycket att berätta, som då Kalmar mötte IFK Göteborg på Nya Ullevi inför 42 000 åskådare. Undrar förresten om någon av Gotlands allsvenskar lirar inför så stor publik, jag minns det i alla fall inte.

HISTORISK MOT DJURGÅR'N

Debuten i allsvenskan, jo mål då också. Motståndare: Djurgården! Alltså mål i division 1-debuten och allsvenska debuten. Historiskt av Anders!

Anders följdes dock av otur med en efterhängsen knäskada han råkade ut för under tiden på ön, en skada som förvärrades mot Helsingborg. Han vred sönder knäet, hann därför bara med två allsvenska matcher, minnesrika dock, men han hade förstås hoppats på många flera. Men så här var det, turen i några matcher med sköna mål, och sen otur med skador. Anders tvingades lägga av med storfotbollen. Han varvade ner i Smålandsregionen med spel i Kalmar AIK och Oskarshamns AIK, tog

även på sig några tränaruppdrag. Anders fick aldrig vara med om att vinna allsvenskan, men i övrigt tog han seriesegrar i ettan, tvåan, trean och fyran.

KRONPRINSFINALEN - OJ...

Anders berättar gärna om Kronprinsfinalen mot Falun 1968, stryk med 0-3 på Gutavallen, men vilken match. Anders gjorde förresten mål, som dock blev bortdömt för offside, något som nerreste nye förbundskaptenen Orvar Bergmark (pristudlare)opponerade sig emot. Anders hade sina talangfulla kompisar i Curre Eklöf och Claes Gäfvert, alla tre var med mot Falun, och sen togs de närmast över i "klump" till VIF Gutes A-trupp.

Anders Wallin (många liknade honom med Hammarbys Tom Thuresson...) var nyckfull med sin tekniska spelstil, jobbade med små medel, dribblingssäker och teknisk, något av en mästare på små ytor, men han var också en stark genombrottsman och bra huvudspelare. Anders fick givetvis dra på sig den blåvita gotländska landskapsdressen, spelade mot (!) Småland en gång (förlust 0-1) och var med mot Öland tre gånger. I 0-1-matchen i Småland hände en skojig grej. Efter en gotländsk hörna grepade målvakten bollen, Anders tog chansen, nickade den fräckt ur händerna (tillåtet) och rullade

in lädret. Men domaren underkände och "Krullis" Johansson (förbundskapten) blev ursinnig. Efteråt erkände domaren sin fatala miss...

IVARS BENBROTT...

Pappa Ivar, uppväxt i Lummelunda, men i fotboll spelade han för Stenkyrka, råkade ut för ett benbrott i en match och karriären tog slut. Ivar var duktig mellan stolparna, sen omtyckt ledare (jag kan intyga detta, hade

Ivar som ledare) i VIF och senare VIF Gute, och dottern Ann var också skicklig med bollen, med i laget som tog Visby Ladies (Visby AIK) till elitserien i basket med Paul "Dino" Larsson som "showman"... Stor underhållare!

TILL SIST...

Gotlandstjejer stormar fram på bred front!

Vi läser oftast om Linnea Gustafsson (orientering) och Ida Sandin (simning) som lyckas strålande, och i helgen som gick blev Jenny Hardingz europamästarinna i boxningens 48-kilosklass i Ukraina. Samma helg tog Carita Hansson JSM-guld i tyngdlyftning i Stockholm, berövades dock "Guldpokalen" genom en grov arrangörsmisshandling, ren skandal. På Gotland hade Endre sin seriepremiär i elitserien i innebandy. Det blev dubbla vinster (8-6 och 7-5) och den stora (lilla) spelaren var Camilla Wahlström. Bäst i båda, gjorde fyra mål totalt. Landslagsmässig!

Det är intressant att kolla GA och GT:s poängbedömningar i skalan 1-3. GA hade "treor"

(bäst) i båda medan GT inte ens omnämnde henne. Märkligt!

Innan EM-et i boxning hade TV ett inslag om Jenny Hardingz som laddade upp på Gotland (Hästnäs), och visade sin aggressivitet. Meritlistan blir allt längre: EM-guld, EM-brons, VM-brons, 4 SM-guld och regerande nordisk mästarinna. 2012 arrangeras OS i London. Damboxning finns med då, och jag tror att Jenny tar medalj, varför inte av ädlaste valör...

Alltid skoj när rikspress uppmärksammar öns duktiga utövare. Thomas Lökvist (cyklisten) kallas oftast för "Gotland", kanske får vi höra om Linnea "Gotland", Ida "Gotland", Jenny "Gotland" och Carita "Gotland" framöver. Alla uppväxta på "kobben".

ROSITA VURMAR FÖR SLITE!

Rosita Wulff (Fellman) har slutit cirkeln, lämnat Levide efter 40 år och bosatt sig i cementköpingen igen. Rosita (bilden) vurmar starkt för tennis och att den fina anläggningen, Badhusparken i Slite skall få bli kvar. Hon går omkring med protestlistor och c:a 600 har redan skrivit på. Gotland kunde ha blivit ett nytt Båstad.

Läs på sid 39

MÅLEN SOM RUNE ALDRIG GLÖMMER!

En språngskalle. Bollen spikrakt upp i krysset. I egen bur dessutom. På självaste Råsunda. Rune dömde (!) matchen mellan sitt eget lag Essinge och AIK (Solna)... Rune Larsson, 57 (bilden) har kommit ut med en bok "Domaren som gjorde mål". Rune född i Grötlingbo blev dubbel distriktsmästare på Gotland två år i rad. Han flyttade till Stockholm "sadlade" om och blev domare. Han blev allsvenskans meste (202 matcher), var domare i 100 - talet internationella matcher.

Läs på sid 27

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Året var 1970. Platsen: Fardhem ip. Matchen: Fardhem B-Burs B.

Domare: Rune Larsson – sorken från Grötlingbo. Det var så det började.

Rune blev Allsvenskans meste domare 1999, han hade 100 internationella uppdrag i 35 länder. Största publiksiffran han dömt inför var mötet Sovjet-Österrike i Kiev med 104 000 åskådare. Han lade pipan på hyllan 1999, och samma år blåste han Island Games-finalen på Gutavallen. Rune var hårt anlitad.

Nu har Rune, 57 blivit författare, utkom med sitt bokverk "Domaren som gjorde mål" för en dryg vecka sen. Köp och läs den!

INGEN AVSPARK UNDER HÖGMÄSSAN...

Hans första match som domare spelades med avspark klockan 10,45. KVART I ELVA! Jo det var nämligen så att matcher på söndagar inte fick sparkas igång under själva högmässan, så därför var den här matchtiden väldigt vanlig på hela Gotland.

Rune Larsson var ingen oäven fotbollsspelare. I tidig ålder blev han 3-målsskytt i en pojkmatch för IF Hansa som 14-åring. Det blev sen fotboll längre söderöver: Hoburgs IF! Där blev Rune distriktsmästare för att året senare göra om bedriften, nu för Visby AIK. Sen drog flyttlas-set iväg till Bandhagen och ny klubb blev Essinge IK.

Förresten, Rune var så pass duktig, stor, stark, något sävlig dock, men med bra placeringsförmåga gjorde att han var svår att ta sig förbi. En rejäl satsning på fotboll i ställe för dömning och han hade kunnat nå svenska eliten, alltså Allsvenskan. Rune blev uttagen att spela i det gotländska landskapslaget också, spelade tre matcher, två mot Öland vanns men den mot Småland gick åt – pipan...

SPRÅNGSKALLEN PÅ RÅSUNDA

En lattjo grej inträffade på Råsunda. AIK (Solna) ville ha en träningsfajt mot Essinge. Man ställde krav: "Vi fixar planen så grejar ni domare". Sagt och gjort! Rune fick blåsa. Vid ett tillfälle (beskrivs noga i boken) mötte han ett inlägg från högerkanten, en språngskalle, snyggt och prydligt. I "egen" bur, Essinges alltså...

Rune blev sen en rikskändis i en cupmatch Essinge-Elfsborg. Skrällen låg på lut. Essinge ledde med 2-1, båda målen gjorda av Rune Larsson, men man orkade inte fullfölja utan "torskade" med 2-3. Men i alla fall. Det blev löpsedlar i rikspress.

Det skulle bli mera skrivet om ex-guten Rune Larsson framöver. Första domarutbildningen sköttes av Victor Wenell, en kille som växte upp i Wien, kom till Gotland, var yrkesbefäl och utbildade domare i hela Sverige. Rune gick sen steg 5-utbildning

Ove Kolmodin stöttar FC Gute i fotboll, här tillsammans med Rune Larsson som är författare till boken "Domaren som gjorde mål". Foto: Lasseman Larsson.

i Köping, gick ut som kursetta, och nu låg dörren plötsligt öppen för, skulle det visa sig, en strålande domarkarriär.

TACK FÖR BOKEN!

Jag nämnde i min förra krönika om att Rune skulle komma till Gotland och signera sin bok vid ICA Atterdags. Jag bestämde mig för att träffa Rune då. Kvällen innan låg boken i min brevlåda "dittransporterad" av FC Gute-ledaren Bosse Darvelid. Tack! "Till Lasseman – hela bollen skall ligga still. Hoppas du tycker boken är kul. Rune Larsson".

Hur fick nu Rune idén till att skriva en bok om sin levnad, om sin aktiva idrottsbana, hur han blev en berest man genom alla

sina uppdrag som domare? Jo Rune var (har det sagts mig) en intressant historieberättare, så vad var naturligare än att skriva en bok om vad han upplevt. Han fick god hjälp av Lasse Sandlin, förre sportchefen på Aftonbladet, alltid läsvärd kille. För två år sen inleddes första kapitlet och nu ligger boken klar, ett verk på 120 sidor och upptryckt i 800 exemplar.

Rune har tagit emot positiv och negativ kritik, alltid (?) med samma glatta humör. Jag minns en gång då jag kritiserade honom för en utebliven straff som VIF Gute borde ha haft mot Hammarby i en cupmatch på Gutavallen. Det stod 2-2, allt pekade mot förlängning. Men precis i slutminuterna

kom Vladimir Kapustin loss, blev fri med Bajen-målvakten, men gjordes ner bryskt. Solklar straff, tyckte många med mig. Men Rune friade. Det blev 2x15 minuter och 4-2 för Hammarby. Jag hade tippat 2-2 på Svenska spels "Matchen", så det blev några sköna slantar...

FÄLLNING ELLER INTE...

Rune hade en bra förklaring: "Jag stod i en position där jag inte kunde avgöra om det var en fällning, och friade därför". Den köptes! Man kan ju inte blåsa för något man inte ser...

Rune fick Stora Fotbollspriset på Gotland för några år

sen, som han är stolt över, och inledningsvis citerar jag gärna knorren i hans bok författad av Tommy Wahlgren: "Det är inte världen som är liten – det är Gotland som är stort".

Rune drog från Sudret till Norr, har nu sitt smultronställe vid Ekevikens närhet på Fårö med sin familj.

Vi får säkert se honom döma ännu någon semestermatch på Gutavallen med kändisar inblandade...

TILL SIST...

Jag får ständigt frågan: "Hur skall det egentligen gå för Visby Ladies i basket"? Det är många turer kring laget, får dem verkligen ihop ett lag, hur bra blir det, kan man konkurrera med de andra i Damligan? Ett par lag har dragit sig ur Damligan, men Visby-laget stretar emot, ger sig inte. Men hur ser framtiden ut när man inte har någon egen ungdomlig verksamhet att fylla på med. Nu är det mest ett ringande till spelare på fastlandet och utomlands. Det verkar onekligen lite balansgång över det hela...

Inför förra säsongen var målsättningen SM-final. Jag tyckte inte alls att det var ens realistiskt. Inför den här säsongen talar man mest om att försöka klara sig kvar. Den är däremot mera realistisk. Den trygga verksamhet man hade innan SM-guldet 2005 finns inte längre, bara att inse detta, samtidigt som man verkligen hoppas att Visby Ladies till sist står där med ett någorlunda slagkraftigt lag, annars är risken stor att man tappar ytterligare mark jämfört med eliten, i takt med detta även förlorade publikintäkter.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

VIF Gute + Visby AIK = SANT!

Äntligen har Visby-klubbarna kommit till skott för att stötta varandra.

Det började med att IF Gute och Visby IF enades om att bilda VIF Gute. Året var 1966, blev verklighet 1967.

Nu tar man alltså steget fullt ut där alla tre Visby-klubbarna samlas under "ett och samma tak".

Man börjar med ungdomssidan, och sen är tanken att växa ytterligare.

Ett starkt lag i ettan med sikte på Superettan samt ett slagkraftigt lag i trean är en målsättning.

Det här med samarbete VIF Gute och AIK började diskuteras redan för 20-talet år sen, men det var besvärligt att då få ledare att snacka samma språk, enas, allt för Visby-fotbollens bästa i allmänhet, den gotländska i synnerhet.

VIKTIGA INGREDIENSER

Junior- och pojkallsvenskan är förstås viktiga ingredienser i samarbetet, där båda klubbarna har massor av talangfulla spelare att "bolla" med i de olika lagen.

Jag ser den här konstellationen som närmast nödvändig. På lilla Gotland måste vi enas bättre för att komma någon vart. Efter årets tämligen usla säsong för många lag, inte minst de som haft fastlandskontakt, har ö-fotbollen hamnat vid ett vägska. "Nu måste det hända något vettigt..."

Viktigt i sammanhanget är att spelarna nu får den rätta skolningen, att man även på ledarfronten diskuterar fram rätta lösningar, drar åt samma håll.

Vi kan nu med facit i hand konstatera att gotländsk fotboll 2006 har varit direkt dålig, med några få undantag, inte kunnat konkurrera i de fastlandsserier man spelat. Exemplet är flera, som att Dalhem halkade ur tvåan med sitt damlag, IFK Visbys herrar ur trean med blixstens hastighet och Klintehamns herrar var helt chanslösa i kvalet till trean.

Se där den bistra verkligheten!

VIF Gute då, jo här har vi räddningsplankan, som sätter öns fotboll på nationella Sverigekartan. Tur det!

STELLANS KANONJOB

Stellan Carlsson har gjort ett kanonjobb med en tunn trupp, visat ödmjukhet och behandlat samtliga i truppen med samma känsla, därmed skaffat den fina lagmoral som gett många sköna extrapoäng där till synes hopplösa underlägen vänts till segrar.

Jag tänker främst på matchen mot Västerås SK på Arosvallen i Västerås, där man i 56:e matchminuten låg under med 0-2, för att sen vända till vinst med 3-2. Bragd!!!

Femteplatsen grundas mycket på en suverän säsong hemma. En snabbkoll och man finner att VIF Gute bara förlorat EN hemmamatch på hela säsongen, gäller alltså seriespelet. Förlusten kom i premiären mot Vasalund/Essinge, 2-3.

Lägg därtill segrarna mot Ljungskile och Örebro SK (nya allsvensarna), i svenska cupen där man sen även var snubblande nära att plocka väck allsvenska Kalmar FF, stryk dock, men först efter förlängning. PÅ STRAFF!

När man tittar igenom hemmaspelet är det oerhört märkligt att inte flera besökt Gutavallen för att ge sitt stöd. Fotboll är ju i alla fall världens största idrott.

Fel matchdagar (lördag), okej, det köper jag gärna. Söndagar klockan 17.00 är nog att föredra.

Publiken har som regel varit tämligen tystlåtna, tur att här finns "Kea" Svensson, en herre som minsann vill höras, synas, har röstresurser, att försöka få med sig publiken. "Keas" tack till spelarna efter 6-1-vinsten mot Enköping gav just ledare och spelare den kick man så väl förtjänat. Snyggt jobb "Kea"!

När en säsong klarats av (VIF Gute har haft 220 samlingar), ja då är alla slitna, känner efter, höstrusket har inträtt. Alla är mätta och trötta på fotboll. "Nej nu får det vara nog..."

Känns snacket igen?

NYA KONTRAKT

Det är nu det tunga börjat, att skriva nya kontrakt med spelare, få de flesta (gärna alla...) att stanna kvar. En del avhopp blir det alltid, men glädjande för tränare Stellans klubb är att flera uttalat sig om en fortsättning. Viktigt!

I september hade jag en artikel om Alexander Gerndt i "LT". Min spekulation om allsvenska AIK stämde till fullo. Nu har han provspelat, både för AIK och Örebro SK, skall bli intressant att se vilket lag han väljer.

"AG" kan bli den fjärde VIF Gute-spelaren i AIK efter "Peo" Enström, "Chricka" Andersson och Per Olsson.

Det får dock inte bli samma som då Jon Rytterbro värvades till Hammarby, var där i tre säsonger utan att få göra allsvensk debut. Farmaravtalet hade bara "Bajen" glädje av...

Nu undras om man kan teckna ett vettigare avtal med AIK om övergången blir verklighet, att man via Solna-klubben i gengäld får låna "överbivna" spelare som kan matchas in i allsvenskan via spel i Visby-laget. Om detta är en lösning återstår att se. Jag är säker på att Stellan Carlsson inte vill ha några spelare som pendlar, utan ha hela truppen på plats, vid varje träning.

Hur som helst, många pusselbitar skall falla samman en tid då flera i VIF Gute kommer att uppvaktas, men jag tror ändå att man kan se väldigt positivt på säsongen 2007, gärna med hela fotbolls-Gotland involverad.

Det finns många penningstarka företag och enskilda som med bra sponsring skulle kunna stötta VIF Gute, därmed inte enbart ge en hård-satsande förening en hjälpande hand, utan som även hela idrotts-Gotland skulle tjäna på.

DAGS FÖR P 18 NU

Det behövs en rejäl uppräckning för att inte tappa alltför mycket mark.

Dalhem åkte alltså ur damtvåan. Onödigt kan tyckas! Nu i trean och då börjar man så mått fundera på om det inte kan vara dags för P 18 med sin livliga verksamhet att ta över rollen som öns stolthet på damsidan. Rebecca Martis vänder hem, väljer förmodligen sin moderklubb igen... En bra början!

TILL SIST:

Ta aldrig bort och ändra på ditt stryktips, V75-tips eller vad det kan röra sig om. Jag vet!

Jag brukar ha ett andelstips i Signalen, ett system, och för ett par veckor sen satt jag som vanligt hemma och plitade ner de 13 matcherna på stryktipset. Men vid kollen visade det sig att jag hade sex halvgarderingar mot de fem som jag brukar ha. Aha, vad var att göra, jo jag valde att spika Aston Villa mot Fulham på kupong nummer två. På den första kupongen hade jag garderingen 1 X.

När 12 av matcherna var färdigspelade vid 18-tiden på lördagen hade jag alla 12 matcherna rätt. Hoppades! Nervöst! Den 13:e matchen återstod, började 18,15. Det blev ett - kryss!!! Alltså inga 13 rätt, men väl tolvor, elvor och tior...

13 rätt hade gett c:a 50 000 kronor!

Det är inte första gången jag gör så här, ändrar och har mig, och jag är övertygad om att många andra som spelar på fotboll och trav gör precis likadant, har en idé, men gör om kupongen till det sämre. Viss tjuvning, eller... men det blir i alla fall lite snack i "spel-hålan"...

"Hästnäs-sork" slog världselit i Las Vegas - fick storkovan!

Pärlantrio, Claes Gauffin, Peter Åhlin lagledare, Oskar Broström

Bäst i en av världens största bowlingtävlingar. Plats: Las Vegas. Bra prispengar!!

Vinnare: Oskar Broström, 32.

Nu har "Hästnässorken" återbördats till Gotland och IK PärLAN som numera rullar klot i elitserien.

Oskar Broström lämnade PärLAN, fick sin bowlingskolning av "Peppe" Engström, för Göteborgs-laget Örgryte (mera känt för sin fotboll, vem minns inte innertrion Gunnar Gren, Agne Simonsson och Rune Börjesson).

-Det blev sen Pergamon, också Göteborg, en storsatsande klubb, världens bästa, säger Oskar.

Oskar är en välmeriterad bowlare, har 20-talet SM, respekterad i kretsarna som f d landslagsman och mycket annat.

Oskar Broström, klotbörare också.

En skaplig hacka...

Hur mycket prispengar har det blivit?

-En skaplig hacka efter många års slit i olika hallar, säger han.

Nu åter på Gotland är han grävmaskinist vid sidan av den aktiva bowlingen i PärLAN, där till har han en liten shop i Visby bowlingcenter (Kanonen) där han hjälper andra spelare tillrätta med att borra klot.

Peter Åhlin, 44, & Co i PärLAN gjorde en storsatsning i följande:

-Målet var att ta sig till elitserien. Där är vi nu, säger Peter. En mycket uppskattad lagledare.

Upptakten har gått ungefär som planerats, ja rentav något bättre.

-Vi har på de sju matcherna vunnit tre, två hemma och en borta samt spelat en oavgjord, säger Peter Åhlin.

"LT" såg matchen mot Domino (Västervik) senast. Det blev en rysare inför en fullsatt hall. 10-10 till slut.

-Vår första tappade poäng hemma på två säsonger, säger Peter Åhlin.

Peter var själv tidigare spelare, men nu har ledarskapet tagit över hela rollen, men visst skall han väl ännu kunna göra något inhopps i reservlaget om det skulle kärva till sig med spelare. Och helt säkert skulle han gå in och "rulla ihop" 750-800 pinnar på de fyra serierna...

Pålitlig Classe

PärLAN är nykomling. En annan hemvändare skolad i PärLAN är

Claes Gauffin, 47, pålitlig "800-gubbe". Med råge!!!

Inför elitsäsongen fick man även Håkan Johansson, gotlänning till börden.

"Classe" slog igenom som junior då han togs ut i det svenska juniorlandslaget för EM i Brüssel 1976. Det blev guld!

-Ove Jonasson ingick också i laget. Ove är ju väldigt meriterad, har också ett förflutet i PärLAN, säger Classe.

Classe valde flytt till fastlandet, spelade med BK Trol i elitserien innan det blev Skövde.

-Vi är pendlare jag och Håkan medan Oskar ju flyttat till Gotland, berättar vänsterspelaren Classe.

Oskar köpte hus i Träkumla, trivs jättebra.

-Okej, visst kan jag sakna de stora tävlingarna, men jag har fått uppleva så fantastiskt mycket så nu får bowling mera vara en hobby vid sidan av mitt arbete, säger Oskar.

Förstående chef

Hans chef Robert Segerdahl är mycket förstående för Oskars bowling, aldrig något strul att få ledigt för resa och spel för PärLAN.

Vad tror nu trion Oskar, Classe och Peter om PärLAN, kan det rentav bli slutspel bland de fyra bästa?

-Vi har så bra trupp så det tror jag definitivt på, säger Oskar.

Classe Gauffin (konsult) var borta från bowlingen under en 20-årsperiod, spelade golf (han-

dicap 9), vann en del större tävlingar i bowling, i Finland bl a, tror så här:

-Om vi inte når hela vägen fram till slutspel så bör vi i alla fall vara väldigt nära. Åka ur, nej, nej..., säger han.

Peter Åhlin snittade 200 poäng när han tog över ledarskapet i PärLAN efter Tommy Eriksson, säger:

- Vi kan vara bland de fyra främsta.

Om vi leker med tanken att ni är med i slutspelskvartetten, vilka blir då de andra tre Peter?

- Sundbyberg, Pergamon och varför inte Domino som vi nu spelade oavgjort mot.

Oskar utan KM...

PärLAN bjuder oftast på rysarmatcher i den tuffa elitserien, där jämna slutrundor, varje slag är av avgörande betydelse, som mot Domino (PärLAN hade 7-3 efter två vändor) där Classe Gauffin var tvungen att strika i sista slaget samtidigt som en gästande spelare på banan bredvid i n t e fick strika. Det gick PärLANs väg.

En rolig grej vad beträffar Oskar Broström. Han har vunnit flera SM-guld, vunnit DM på Gotland, dock aldrig ett KM i PärLAN. Dags nu!

PärLAN i slutspel om SM, inte alls orealistiskt, bevis på kapacitet i Göteborg där man stressade "omöjliga" Pergamon och bara föll med 11-9.

Text&foto: Lasseman Larsson

LASSEMANNS KLACKSPARK

–Pensionär? –Jag? –Visst – det är så...
–Trist? – njae, det vill jag inte direkt påstå att det är.

Intresset för den kära idrotten tröttnar ju aldrig. Jag blev därför oerhört glad då Peter Loob, en i den välkända hockeyskaran, undrade om jag inte tycker det kunde vara intressant att få skriva lite i Lokaltidningen.

Lite betänketid, men sen ett klartecken.

”Du får skriva om precis allt, givetvis det som ligger dig varmast om hjärtat, det kan vara idrotten förr och nu”, menade Peter Loob.

Nu sitter jag här på Skarphäll och skall försöka plita ner några rader till en krönika i ”LT”.

Hur skall jag nu börja egentligen, har ju varit väck från datorn på GA sen i januari då jag gick i pension, 65 år alla hjärtans dag 14 februari.

Åren rasar snabbt undan, men jag har ändå i färskt minne hur det började på GA-sporten med Rune Jacobsson (belönad med stora journalistpriset) som en fantastisk läromästare. Hur han hade tålamod att tro på en liten yngling som mest ville lira boll på Gutavallen, jaga en puck på en hockeyarena.

Täta besök

Besöken på GA-redaktionen på Mellangatan blev många. Det fanns alltid något spännande där, i synnerhet då vad som hände på sporten.

Jag skall genast påstå: Jag har haft en enorm glädje av att vara aktiv i en rad sporter, framförallt bollidrotter som fotboll, hockey, bandy, bordtennis och handboll... Blivit initierad liksom...

På GA fick jag i början (ideellt) hjälpa till med tabeller inom olika idrotter, men sen blev det även lite korta referat från handboll i Ex-huset, fotboll och hockey på Gutavallen.

Roligt minne: Jag var faktiskt ”proffs” (!!!) i Roma under någon säsong. Det var idoge ledaren Olle Norman som ringde, lockade, ville ha min påskrift. Det blev DM-guld både i hockey och bandy.

Det blev faktiskt en hel del mästerskap men det var i framförallt fotboll det stora intresset förelåg. Och jag kan ännu i dag inte fatta eller förstå hur jag kunde hinna med att var aktiv, träna, spela och dessutom hinna med att bevaka arrangemang, stora som små. I ALLA idrotter!!!

30-talet Rosenbalar

Under de 50 åren som sportjournalist fick jag även möjlighet att jobba med Rosenbalen på Snäck, ett väldigt fint arrangemang under heta sommarmånaden juli. Häftigt!

Här fick man träffa Sigge Furst, Alice Timander, Magnus Härenstam, Bosse ”Nygammalt” Larsson bland många andra krönare. Jo, en gång tipsade jag om hockeystjärnan Håkan Loob som krönare. Jag ringde upp honom i Karlstad. ”Visst

Lasseman, det vore kul, och jag befinner mig på Gotland just vid den tidpunkten...”

Och jag påstår: Han var den roligaste krönaren, som höll alla på Snäckgårdsbaden i spänning, inte minst de fem utvalda tjejeerna på scenen. De sneglade på varandra. Dramatiken steg. Allt var ovisst...

Håkan letade i sina fickor efter lappen där det stod vilket nummer tjejen hade som vunnit och fick dansa rosenvalsen med ex-stjärnan med fantastiska meriter. En verklig höjddare!

Många har undrat över vilket som varit roligast att skriva om, eller nått som aktiv. Jag brukar genast säga: 1969! Jag hade den stora äran att få bli uttagen i Gotlands landskapslag i fotboll under ”Krullis” Johanssons ledning. Vi skulle möta starka Småland med 75 procent av spelarna hämtade från Kalmar FF. Oj, oj... Men vi lyckades överträffa alla förväntningar, kunde vinna med 3-1 och fotbolls-Småland skämdes...

Jag glömmer aldrig det laget: Thomas Engström – ”Myggan” Pettersson, ”Vava” Hellström – Kurre Johansson, Gösta Svensson, Lasse Lindström – Lasseman Larsson, Rune Nilsson, Sture Boberg, ”Berra” Green och Kurre Ljunggren.

VIF Gute gick upp i division 3 och jag hade glädjen att få motta GA-bollen.

Speedway och allsvenskan

Stora ögonblick var att följa VIF Gute till handbollsallsvenskan och till division 1 i fotboll, Bysarnas vandring i

speedway med några SM-guld, Visby Ladies (Visby AIK) till elitserien i basket och SM-guld, Roma till division I i hockey, plus (inte minst) alla härliga ögonblick med varpa. Säkert har jag glömt bort något i min hantering.

Jag har förvånat mig många gånger hur lilla Gotland kunnat hävda sig som man gjort under många år, hur ledare och aktiva haft tålamod att jobba för sitt för att nå framgång och sätta ”kobben” i Östersjön på Sverige-kartan. Respekterat distrikt!

TILL SIST: Jag kan inte förstå varför VIF Gute skall ha det så besvärligt att föra matcher, att kunna vinna borta i ettan i fotboll, och är det inte dags snart att skrota DM i fotboll för damer och herrar så överlägsna som Dalhem och VIF Gute är. Givetvis borde dessa lag varit direktkvalificerade för spel i Svenska cupen. Semifinal herrar: Eskelhem-VIF Gute 0-15. Säger allt!

"Haldan"
— ett kärt
arbetsredskap!

"Haldan". Lassemans klenod står det på den gamla skrivmaskinen, som ännu så länge står kvar på GA:s sportredaktion.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag var på väg att döma ut Håkan Bergströms Visby IBK i innebandyns division 1. Är dem verkligen så dåliga som serieupptakten velat ge sken åt, eller är det något annat som "spökar"...?

Jag sökte svaret, fick det på söndagen i hemmafajten mot toppgänget Karlstad. Bra start, sen lite nonchalans, men sen tog man tag i lret igen, lyfte sig flera snäpp, vände 2-4 till vinst med 9-6. Strongt av Magnus Larsson & Co.

Plötsligt fick tvivlarna svaret, där vi 600 i Södervärnshallen fick se prov på ett spel som gladdde oss, hoppas nu bara att man fortsätter så här, att det inte var någon tillfällighet. Jag har sett flera träningar och blivit lite småsur över hur man nojsat och haft sig, inte visat den där riktiga skärpan och varit fokuserade. Sådant straffar sig alltid.

ALLA TOG ANSVAR

Pelle "Mr. IBK" Viberg har mist en rad spelare under ett par års tid, inte vilka spelare som helst, utan (framförallt) spelare med ledaregenskaper. De som nu försvarar Visby-färgerna är skickliga individuellt sätt, men har inte fungerat som ett - L A G! Mot Karlstad tog alla ansvar, det var ett jäklar anamma i alla tre perioderna, där den väntade svackan aldrig (lyckligtvis) infann sig.

Visby IBK på knä, reste sig, imponerade och slog toppgänget Karlstad med 9-6. Vändningen! Foto: Lasseman Larsson

Blåställ och enkelhet! Det stod så i programbladet som jag fick i min hand. IBK kom till hemmamötet med 0-7-torsk i färskt minne, inte ett enda mål, har det måhända hänt IBK tidigare... Nåväl, nu var det full satsning framåt, en offensiv som skulle betala sig, visade det sig.

Detta med att ha rätt inställning är oerhört viktigt, den måste finnas där på match (givetvis) men också på träningar. Här hände en grej då Endre tränade förra veckan att Sara Anteryd kolliderade med Eva Jansson som fick transporteras till Visby lasarett för att bli sydd med några stygn. Snacka om allvar även på träning...

VISBY ROMA UPP OCH NER...

Visby Roma har också uppträtt trögt i upptakten i ettan, man varvar bra matcher med ett högst mediokert spel. I fredags dingel med 3-6 hemma mot Huddinge (förväntat toppgång) men snabb revansch mot Wings Arlanda med 4-3 i söndags. Det finns klar potential i André Lundholms lag, men ta då fram detta. Jag hoppas att laget skall bli mera stabilt, i annat fall kan man nog glömma spel i Allettan efter julfirandet.

Ett lag som sviktär betänkligt är Visby Ladies i Damligan. Truppen är tunn, tål definitivt inga skador, håller inte elitstandard och det krävs två-tre riktigt bra

förstärkningar om det inte skall bli degradering till lägre serie, och då är vi säkert många som börjar fundera på om det blir någon fortsättning. Hemska tanke! Nu gäller dubbla bortamatcher mot Luleå och Umeå härnäst, där poäng är ett måste, ja det gäller i de flesta matcher om man skall "överleva" i en serie som man aldrig ramlat ur. Verkligheten närmar sig onekligen...

HÄRLIG GULDFEST!

SM-guld-SM-guld-SM-guld! 1998 tog AIK senast SM-guld i fotboll. Nu kom det efterlängtat. Jubel! AIK är mitt favoritlag så jag valde att följa matchen mot IFK Göteborg på Etage med massor av AIK-anhängare, som med fanor och klädda i AIK-halsdukar, mössor, tröjor, ja allt man kan tänka sig, spant följde finalen. Det blev först dödyst (1-0 till Göteborg) men sen brakade jublet loss ett par gånger och efter slutsignalen (2-1 till AIK) var det ett jubel utan like. Det fortsatte utomhus på Öster-centrum.

Jag åkte hem direkt efter slutsignalen, möttes av telefonterror: Tage Ekström (90 år 2010) ringde från Stockholm, har bott i Solna många år, blivit "gnagare", var jättegglad. Tage blev 1944 Gotlands förste allsvenske fotbollsspelare, då för IFK Norrköping. Kjell Enström fyllde 75 år dagen till ära, glad över att brorsan "Peos"

allsvenska lag nu knep guld. "Peo" värvades till AIK 1952 från IF Gute och broder Lasse "Pitte" Enström hade säkert ett ord med i övergångsnacket...

1962 var jag hos AIK för test under en vecka, tränade med laget på Råsunda och fick träffa flera anrika lirare typ Lennart "Liston" Söderberg, sen tränare för Västerås SK i samma division 1-serie som VIF Gute.

VIF Gute har försett AIK med spelare som Christer Andersson, Per Olsson och Alexander Gerndt den senaste i raden. Gerndt har

börjat finna sig tillrätta i Allsvenskan, 2-målsskytt i serieepilogen mot Örgryte förresten.

AIK fick nu motta eftertraktade Lennart Johanssons Pokal, som instiftades i Visby (Borgen) 2001. Vilken lycka för Lennart att nu få se sitt kära AIK ta emot mästarvärdighetsten.

TILL SIST...

Mats "Lappen" Nilsson! Det verkar bli lite tjtigt vad gäller den här odmjuke svårslagne enduroföraren. Jag bevakade pressträffen i fredags inför 26:e upplagan av Gotland Grand National. "Lappen" varnade för den snabbåkande finländaren Eero Remes. Varningen var befogad. Remes bjöd "Lappen" på en otrolig duell, en dramatik som varade hela tiden på Tofta skjutfält.

Målgång: 1. Nilsson 3.11,38. 2. Remes 3.11,40. T v å sekunders marginal. Vilken thriller, och vad intressant för publiken som kunde följa loppet på plats och via speakerfolket med Peter Hansson i spetsen.

Att årets GGN var den tuffaste för Mats Nilsson förstår man. Äldst - bäst! "Lappen", 40 år, var förstas oerhört glad över att ha kunnat vinna statusfyllda GGN för sjunde gången. En otrolig prestation!

Den lille finländaren var självklart besviken. Han hade hoppats på seger nu när Kenneth Gundersen och Anders Eriksson tvingades bryta. Då såg han verkligen sin chans att snuva omöjliga "Lappen" Nilsson. Men, men, "Lappen" är "Kungen av GGN på Tofta", och han vill säkert återkomma nästa år också, lika vinstsugen som alltid.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

SKITKUL!

Curre Jörholt, 55, uttalar sig. Heltäckande! Vi träffs över ett snack om GGN, Curre, Peter Ahlqvist, 59, och jag.. De har varit med sen starten 1984, finns på plats nu också när 26: e upplagan skall hojas på lördag. Det handlar om Gotland Grand National, skoj på hoj, kul på hjul, rena hjulafton...

2 300 förare från tiotalet länder gör upp i lervällingen på Tofta skjutfält, en plats som varit hatad av beväringar, som plötsligt blivit älskad av endurofolket. GGN har vuxit till världens största enduro, därmed statusfylld, och det tycks inte som intresset verkar avta. GGN håller ett järngrepp om hojåkarna.

NEDGÅNG - NEJ, NEJ...

Curre och Peter trodde på en viss nedgång för några år sen, men intresset har stegrats i stället. Man snackar om att taket är nått, men får man bara fram tillräckligt med transpondrar grejar sig säkert den biten också tror jag... Men okej, snart blir det väl en nedåtgående trend, något som huvudarrangörerna FMCK samt GMF (Bysarna speedway) säkert är införstådda med.

På tal om speedway så hade Tony Olsson och "Kitte" Hultgren ett stort GGN-ansvar under några år, dock inte i år. Tony tar över GP-cirkusen i speedway efter dansken Ole Olsen och "Kitte" hade tänkt hoja GGN i år. För första gången! Men allt grusades... "Kitte" kände på

Välkända GGN-nunor som varit med från starten 1984, Peter Ahlqvist, Curre Jörholt samt Per-Ulf "Perra" Löfqvist, hedersordförande. Foto: Lasseman Larsson

banan ett par veckor innan tävlingen, fastnade med handtaget i ett träd, "drumlade" överstyr och bröt axeln. Det kan vara ett oväntat äventyr att köra GGN med oflyt på vägen... Nytt försök ett annat år "Kitte"?

PETERS "GODISGEST..."

Halloween (bus eller godis) och GGN (vuxna människor blir som barn på nytt i all lervälling). I Tofta är det mycket "bus" av förare som har för avsikt att lura varandra i terrängen. Dråpliga dueller är legio. Jag minns hur jåkligt det kan vara, som då "ständige tvåan" Svenerik "Jösse" Jönsson fastnade i en gyttjepöl hundratalet meter från målgång och - SEGER! Släktingen Peter Hansson stannade upp, kunde defilera förbi och vinna. Det

var året där en vänlig människa skänkt 100 000 kronor till vinnaren, en check som delades ut på prisetfesten. Peter rev checken mitt itu. Den andra delen fick "Jösse". En härlig gest jag aldrig glömmet.

Curre och Peter är bara två av de ca 650 funktionärerna på tävlingsdagen. De har haft de flesta roller i GGN som: ordförande i organisationskommittén, banchef, bussförare, tävlingsledare, i princip - ALLT! Båda har med åren blivit allt större profiler, där Peter en gång känt på hur det är att tävla (biträdande banchef då) medan Curre bara "känt sig för" på banan innan tävling. Inte för sent ännu trafikinspektör Jörholt! För Curre och Peter har GGN blivit som en röd tråd genom hela året.

SKOCKAS KRING DYNGPÖLAR

I GGN skockas publiken vid de riktiga dyngpölar. Det är där man får sitt skratt efter massor av dåliga vurpor. GGN kallas oftast motorcykelns vasalopp, ett okej resonemang. Det är här som far och son möts, där man slår vad med sin kompis. Man förbereder sig minutiöst, där ingenting får missas, men det händer likt förbaskat något ändå. Jag stod vid starten för att plåta oftast. Vid ett tillfälle stod en kille med sin nya blankpolerade hoj och försökte kicka igång sin maskin, men utan resultat. 20 minuter senare stod han ännu kvar. Det skulle bli hans GGN-debut. Nu kommer du väl aldrig tillbaka igen, utbrast ja. SVAR: "Jag är den första som skall anmäla mig nästa år".

Magnus Sundblad var tävlingsläkare många år. En torr och snabb bana betydde kö till sjukvårdstältet. Teamet fick inte en lugn stund, hann inte ens med den omtalade pyttipannan. Bra med nederbörd, inte så höga hastigheter på "knarrarna" och "Team Sundblad" fick lite andhämtning.

"HOPPAS PÅ ANDERS"

Vem vinner då i år? Jag ställde frågan till Curre och Peter. Båda har sin speciella önskefavorit: Anders Eriksson! Den 7-faldige världsmästaren i enduro har aldrig lyckats vinna statusfyllda GGN. 2006 trodde expertis att mc-karriären skulle vara över för den sympatiska och trevliga hojaren. På träning inför VM i Finland råkade han ut för en olycklig krasch som rentav

kunde ha kostat honom livet. Men det är segt virke i världsmästare, stryktåliga till tusen. Nu finns Anders på startlinjen, gissa att han tänker ge järnet, är revanschsgugen.

Starka namn, förutom Anders blir: Mats "Lappen" Nilsson, 6-faldig GGN-vinnare som vunnit de tre senaste åren, norrmannen Kenneth Gundersen som vunnit tre gånger och vi varnar för finländaren Eero Remes, ingen direkt högoddsare med tanke på skickligheten.

Gotländskt då, jo roligt att Mats Åkerblom, 23, är tillbaka och grenslar maskinen efter sin vådliga vurpa i en VM-deltävling i somras. Jag citerar gärna Curre Jörholt: "En dröm vore ju att få se en gotlänning vinna Gotland Grand National".

TILL SIST...

SKÖNA SÖNDAG!

*Jag såg mitt favoritlag AIK vinna över Hammarby med 2-1 i allsvenskan i fotboll, kvar i guldstriden med IFK Göteborg.

*Jag såg på text-TV att Alexander Gerndt (f d VIF Gute) gjort sitt första allsvenska mål och blev matchvinnare då Gefle 2-1-slog Trelleborg. I TV:s Sportspiegel fick man sen se hur ex-guten elegant lobbade bollen över målvakten.

*Jag satt sen klustrad framför "skärmen" och kollade Zlatan Ibrahimovics FC Barcelona "köra över" Zaragoza med hela 6-1.

Här var det ren uppvisning av "Barca", i synnerhet då Zlatan. Jag tror att ingen svensk proffsspelare gjort en bättre match någonsin, varit så suverän som Zlatan i söndags. Han var briljant tills han byttes ut med 20 minuter kvar, allt för att han skulle få välförtjänt hyllning

av sin jublande glada hemmapublik.

Zlatan dundrade in 2-0 på frispark från nära 30 meter, en boll i 100 kilometers hastighet, passade elegant till Keitas 3-0, gjorde sen även 4-0 på sitt oefterhärmliga sätt, en lirare som oftast gör de spektakulära målen.

På tal om Gerndt så hade han varit ett hett bud till att få GA-bollen om han spelat kvar på Gotland. "Jocke" Lindgren fick priset för andra gången och har tangerat "Dante" Engström. Vi var många som trodde på Jakob Sandberg, liksom i fjol, men det blev alltså "Jocke", inget fel alls. Och självklar trofévinnare var ju Clara Markstedt, Dalhem/P18. Roligt var också att Dalhem-trogne Mats Nybom belönades med Stora Fotbollspriset.

Absolut sist: Vad har hänt med Visby Ladies - och Visby IBK? Märkligt!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

*Snackis på Gotland senaste tiden: Dalhems avancemang till trean i fotboll. Skoj! Mindre roligt är att Dalhems och P 18:s damer nu skiljer på sig.

*Snackis nationellt: AIK:s dubbla GULD förstås, först SM-titeln och därefter segern i Svenska cupen, därtill under en och samma vecka då hedersordföranden Lennart Johansson firade sina 80 år. Men jag glömmer inte att Djurgården orkade resa sig och kunde vinna över Assyriska i kvalreturen, därmed behålla sin allsvenska plats.

Det blir sålunda nya heta derbyn mellan AIK-Djurgården 2010, båda bildades 1891, kallas därför tvillingklubbarna. Det blir också viktiga inkomster för klubbarnas hårt ansträngda ekonomi.

TOMMY JUBLAR...

På Gotland jublar alla "djurgårdsfansen" med Tommy Wahlgren i spetsen. De har upplevt en jobbig säsong med flera sömnlösa nätter, nu kan de äntligen andas ut igen...

Damfotbollen på Gotland tycks vara oroliga avdelningen, inte minst då inom Dalhem och P 18. De här klubbarna försökte enas för några år sen, men det sprack. Nu gjordes ett nytt försök, men det blev att sticka hål på en ny ballong efter ett års "äktenskap". Nu går de skilda vägar, vem som vinner på det här återstår att se. Inga flera fiaskon tack!

AIK, Dalhem och P 18, där har ni tre klubbar som det snackats mycket om den senaste tiden. Foto: Lasseman Larsson

TOPPAR STANNAR

Jag tror på P 18! Där har man ju under flera år skaffat sig bra rekrytering till A-lag, och med en vettig organisation bör man kunna nå sitt efterlängtrade mål: Bäst på Gotland! Det måste ha glatt föreningen att toppspelare som Clara Markstedt (GAtrofévinnaren), Helena Lilje-

ström och Mimmi Engström genast gick ut och förklarade att de skulle spela för P 18 – moderklubben! Ett lyft redan där. P 18 har också "lånat ut" (?) talangfulla spelare till IFK Visby, och kanske vänder några av dessa "hemåt igen"...

Inför årets säsong fick P 18 en division 2-plats men valde i stäl-

let alternativet att gå samman med Dalhem, som visade sig klart misslyckat. Nu hoppas jag att Dick Svennefelt & Co satsar stort inför 2010, då vinner man trean, då tar man upp kampen om att bli öns bästa damlag. Dalhem får passa sig! Väck med all prestige!

TUNGT EKONOMISKT

Dalhem har nu alltså två lag i fastlandsspel, så det gäller att ligga i för att skramla ihop tillräckligt med kosing för att klara den ekonomiska biten. Här har man fått mycket att tänka på plötsligt, ändå starkt att vara Gotlands bästa damlag och samtidigt ha Gotlands nästbästa herrlag.

Sammanlagningar diskuteras ofta, likaså nya klubbnamn, men blir det så mycket bättre egentligen? Knappast! Ingen lysande idé att VIF Gute blev FC Gute plötsligt, för att ta ett exempel. Den bästa sammanslagningen, den bäst fungerande, som gjorts på Gotland var då Visby IF och IF Gute gick samman och bildade VIF Gute 1967.

HÖST - VÅR BÄTTRE!

En sak jag undrar över är varför inte Svenska fotbollförbundet återgår till spel höst/vår i stället för nuvarande. Jag minns 1951 då IF Gute som första gotländska lag fick spela i en fastlandsserie. Då började man säsongen i augusti, avslutade

sommartid. Avgörande matcher av finalkaraktär spelades under gynnsamma väderförhållanden, därmed också publikvänligt. Okej att det kom mycket folk till årets finaler om SM-guld och cupfinal, men det var ju tack vare att två verkliga toppklubbar möttes, AIK och IFK Göteborg. Två fotbollsfester, men det kunde också ha varit

mindre attraktiva lag, därmed ringa publik i allt höstrusk.

TILL SIST...

NM-guld! Gabriella Samuelson, VIF Gute, har haft en lysande säsong inom långlöpning. I varje tävling (nästan) har hon satt personliga rekord, varit högt uppe i prislister. Jag har hela tiden förstått att den här ambitiösa tjejen snart skulle få sin chans i landslaget. Nu kom den! Det gällde NM i terräng i Finland. Succé direkt!

Hon blev fyra totalt, med i Sveriges lag som knep NM-guldet. Gabriella blev direkt nominerad för EM i Dublin i december, då blir det genast tuffare motstånd förstås.

Men efter att ha träffat Gabriella för ett reportage i fjol, hört hennes resomang, så tycks inget vara omöjligt för den spänstiga gotländskan.

Gotland bäst i daladerbyt! Patrik Carlsson, 22, blev stor matchhjälte när Leksand

vände 1-2 till 5-2 mot Mora på fem minuter i allsvenska hockey. En sanslös vändning! Patrik gjorde viktiga 4-2 och 5-2 och assisterade till 1-1. Han och Pelle Prestberg var inblandade i tre psykologiska mål som gav seger och serieledning.

Jag har skrivit om Patrik tidigare, där mamma Inger Nilsson växte upp i Alskog, en av sex i barnaskaran. Pappa Uno var välkänd öbo! Inger spelade handboll i Garda, sonen Patrik började i Frölunda där han spelade i elitserien, gjorde mål på Stefan Liv i debuten mot HV 71 inför 8 000. Patrik var också högaktuell för "Toggan" Bendelins junior-VM-lag för ett par år sen, lånades ut till Växjö. Nu är det Leksand som gäller, en talang som blir stadigt bättre tycks det. Jättekul!

Föreningslivet i Hemse

Örjan, 46, i "nybyggnation"!

Sudrets HC tappade ett helt hockeylag på två säsonger. Två tränare har försvunnit: Göran "Tjorven" Lindqvist samt Christian Johansson.

Tränaren under "nybyggnationen" är Örjan Nilsson, 46. Han har ett förflutet som aktiv hockeyspelare, tog sina första skridskoskär när en damm i Fardhem frös till.

– Vi har halkat ner i trean, hoppas på "Top 5" med en trupp som består av i huvudsak gotlänningar, och det är ju inte helt fel, resonerar Örjan.

Text & Foto: Lasseman Larsson

Nu hoppas och tror Sudret på en uppåttrend i framtiden.

Det kan lyckas om ledare, spelare och sponsorer hjälps åt. Valet av Örjan Nilsson som tränare var nog inte så dumt, en sansad och trygg ledare, säkert omtyckt av sin omgivning med sitt lugna ledarskap.

Det såg bra ut för Sudret-hockeyn när "Tjorven" Lindqvist hade hand om gänget, men inför förra säsongen började man tappa spelare, inte minst trio Larsson från Lau, Johan (nu i Brynäs, öns näste elitspelare...), Arvid (stark back i Visby Roma efter en säsong i Enköping) samt Emrik som drog iväg till Polen för att söka lyckan.

– Nu får vi i stort lita på att egna förmågor skall utvecklas i önskad riktning. Vi har i

dag en 19-mannatrupp där 17 spelare är egna produkter och medelåldern är 20 år. Vi har också en så kallad träningsgrupp under A-laget som vi förväntar oss en del av, säger Örjan Nilsson.

TRÄNARE PÅ GYMNASIET

Örjan har skaffat sig en relativt bred erfarenhet, vågade därför ta på sig tränarsysslan.

Två gånger i veckan leder han dessutom Hockeygymnasiet i Visby ishall med 20-talet

Familjen Nilsson hoppas på Sudrets HC, Einar, sonen Örjan samt dennes son Linus, 5 år.

elever från Säve samt "Donners" i Klintehamn.

Till vardags är han "fritisleddare" i Kräklingbo. Och

5-åriga sonen Linus skall slussas in i hockeyns värld, börjar på riksomfattande Tre Kronors hockeykola.

Vad gäller Örjan som ny tränare så var det efter påtryckningar från spelare som han tackade ja.

– Ingen har rätt att ställa några som helst krav på Sudrets nybygge av hockeylag, menar han.

POPULÄRE "TJORVEN"

"Tjorven" var mäktiga populär. Hans kunnande, hans sätt att ta spelarna, att utveckla talangen, betydde oerhört.

– Jag är glad över att hålla kontakt med honom, få tips och råd från en erfaren tränare, säger Örjan.

Sudrets HC har upplevt en tung inledning i seriespelet där de två öppningsomgångarna gett en oavgjord match samt en förlust. Men de har också kommit mot två förväntade toppgång.

Örjan började i Hemse BK som pojkklirare kom sen med i Sudrets A-lag som tog sig till division 3 i Sörmland.

Jag träffade Örjan och hans pappa Einar och här är idrotten prioritering nummer 1.

*Bästa hockeyminnet Örjan:

– Vi mötte Roma i DM-final, var rejält nederlagstippat, kunde dock vinna med uddamålet hemma för att sen greja även

returen i Visby. En skräll!

*Bästa hockeyminnet Einar: – Jag var målvakt i Fardhem, mest i B-laget, men nu stod jag i A-kassen mot Gute i en DM-final som spelades i Roma.

Vi åkte dit med ett mål som gjordes av Leif Larsson och då hade vi vår bäste, Johannes Björklund, utvisad. Jag glömmer inte heller då Fardhem fick spela i en fastländsk serie. Nämnde Johannes och "Berra" Green var de stora stjärnorna.

EINAR STAMKUND...

Örjan kan dock inte bedöma om farsan var duktig, var nämligen inte född då. Men nu har Örjan sin pappa på plats varje gång Sudrets HC har match.

– Jag har blivit en stamkund, skrattar Einar.

Sudrets HC har ett brett upptagningsområde, en spelare kommer bland annat från Tofta och skall någon, av i övrigt jämna spelare nämnas, får det bli Thomas Hägg, 21, från Ardre, en tacksam spelare för en tränare, säger Örjan Nilsson.

Trots spel i trean har SHC stabilt publikunderlag, bra för ekonomin inte minst, som man tycks ha bra kontroll på.

Hemse-profilerna: "Bagar'n" och "Berra"!

"BB" i Hemse! Jovisst!

Det är två verkliga Sudret-profiler man då tänker på: "Bagar'n" Jonasson och "Berra" Green.

Båda följer idrotten med spännt intresse, i synnerhet vad som händer med Sudrets HC i hockey samt Hemse BK med fotboll.

– Vi hoppas på ett rejält uppsving för båda, menar duon.

Jag får ett snack med "Bagar'n" och "Berra" och det handlar mest om fotboll med HBK.

Text & Foto: Lasseman Larsson

Jag anser: Kenneth Jonasson och Bertil Green är de två största idrottsprofilerna på hela södra Gotland.

Kommer man in i Hemse centrum och inte träffar på någon av Jonasson/Green, då är något på tok. Båda har synpunkter, tycker till, och gör det rejält, i synnerhet då "Berra" Green. Han skrader minsann inte orden.

En mera uppoffrande hockey- och fotbollsspelare än "Berra" får man leta efter.

Hans inställning har varit enorm i allt han företagit sig, älskad av egna spelarna, hatad av motståndarna.

ELITTÄNKANDET...

– Men jag tycker det är för mycket elittänkande på Gotland, det saknas bredd och de riktiga eldsjälarna försvinner undan för undan, menar "Berra".

Han namnger Gustaf Jacobsson i Hoburg, Olle Norman i Roma, Hasse Sandsjö i Hemse BK, Rune Jacobsson i Fardhem och Sigvard Löfstedt i Eksta. Det finns många flera namn att dra fram, som

gjort betydande insatser i sin förening, men tyvärr tunnast det ut...

– Se på Harald Hoffman, han lär ju göra ett otroligt jobb med Endre i innebandy, säger "Berra".

– Jo du "Berra", och nu skall jag ta dig med till Visby en helg och se tjejerna spela, för de är mycket duktiga, inflikar "Bagar'n".

Båda har lirat fotboll med HBK.

– Jag spelade back i pojklaget, var aldrig med i A-laget, säger "Bagar'n".

"Berra" har ett gediget förflutet i HBK, den störste i grön-vita klubbens historia.

Han togs ut i Gotlands landskapslag, firar i år 40-årsjubileum sen den fantastiska matchen mot Småland 1969 då "Berra" gjorde mål och bidrog till skrällvinsten.

"BERRA" BAGARE...

Vad jag inte visste om de här "käcka pojkarna" var att "Berra" faktiskt började sin yrkesbana som bagare hos – "Bagar'n"...

Hur ser det ut med HBK-fotbollen nu?

De två "B-na" i Hemse-idrotten, Kenneth "Bagar'n" Jonasson samt Bertil "Berra" Green.

– Laget kom trea i femman, har en norman, Bernt Svensson som tränare, ett lyft eftersom killen har me-

riter som norsk elittränare. Utbildningen av tränare och spelare är annars för dålig på Gotland, anser "Berra".

– Bernt borde utnyttjas av hela Sudrets fotboll och dess klubbar, tycker "Bagar'n".

– Det måste ju finnas en riktigt drivande kraft för att höja fotbollens standard i Hemse med omnejd, fortsätter "Berra".

Nästa år firar "Berra" och Hemse BK 50-årsjubileum.

Det var nämligen 1960 som man utklassade Visby IF i en DM-final spelad i Alva ("Berra" bor intill idrottsplatsen).

5-0 – 3-MÅLSSKYTT!

– Vi vann med hela 5-0 och jag gjorde tre mål. Med då fanns även spelare som Jalle Isenberg, Bror Fredriksson, Håkan Ahlqvist, "Toggan" Johansson och Sune "Frisören" Nilsson, berättar "Berra".

Gamla go'a tider det!

– För att lyckas återta en förlorad position måste Hemse BK få fram en eldsjäl med hjärta för klubben, anser "Berra" Green, 69 år, uppväxt i Gerum.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Kom – sågs – firades...

En kvartett guldolympier var celebra gäster då Gotlands skidförbund firade 50-årsjubileum i lördags.

Plats: Stenkyrka folkets hus. 170 personer, de flesta skidentusiaster, trängdes för att få bekanta sig med våra legender från de vita spåren: Toini Gustafsson-Rönnlund, Assar Rönnlund, Janne Stefansson och Thomas Wassberg.

Värdepåret Majvor Östergren och Lars-Börje Hellenberg (ny ordförande i Skidförbundet) hade fixat till en härlig jubileumskväll med alltid roliga showaren Evert Jansson som toastmaster. Lysande! Sven Larsson höll en historik kring öns skidsport, som han själv hade mycket framgångar i.

LYSANDE IDÉ!

Det vi tidigare sett på Tv, lyssnat på radio eller läst i tidningarna, om nämnda olympiska guldmedaljörer, hade nu tackat ja när öns distriktsförbund firade. Det har kostat både tid och pengar att fixa det här, och Lars-Börje Hellenberg, f d aktiv i "branschen", hade gjort ett kanonjobb. Lysande! Det vara bara tråkigt att pappa Sixten (fantastisk skidledare) inte är i livet, nu när skidjubileet firades bara några stavgar från hemmet...

Det var också snubblande nära att Lars-Börje även lyckats få Sixten Jernberg till Gotland, den

Janne Stefansson, Toini Gustafsson-Rönnlund, Assar Rönnlund intervjuas av toastmastern och showaren Evert Jansson. Foto: Lasseman Larsson

"envis" Lima-åkaren som vid OS i Cortina 1956 tog guld på 5-milen, silver på 15 och 30 km samt brons i stafett, plus åtskilligt mycket annat under en lång epok. De som nu kom var dock rejält välmeriterade, gjorde ännu en gång storfin PR för skidsporten som glatt de själva och oss andra under så många år.

BRAGDBETONAD KVARTETT

Gustafsson-Rönnlund, Wassberg, Stefansson och Rönnlund, gjorde bragder var och en på sitt håll. Här ett litet axplock: *TOINI knep två OS-

guld i Grenoble 1968, blev skiddrottning.

*ASSAR gjorde en fantastisk insats i OS-stafetten 1964 i Innsbruck. Det var stenhårt in på slutsträckan då Assar koplade greppet och spurtade ifrån trion Mäntyanta, Finland, Grönningen, Norge och Koltjin, Ryssland.

*JANNE som ingick i samma stafettlag, och 1960-talet var han den riktige store i Vasaloppet. Janne vann sju av åtta lopp på 1960-talet, förlorade bara mot – Assar Rönnlund 1967!

*THOMAS slog igenom tidigt, var bara 24 år då han

tog sitt första OS-guld, det var i Lake Placid 1980 då han vann 15 km. Han kröntes snabbt till svensk skidkung, inte minst genom att göra storslam i SM och vinna alla sju disciplinerna, en bedrift som bara Mora-Nisse Karlsson och Sixten Jernberg mäktat med.

STEFANSSON PÅ "VALLEN"

På tal om Janne Stefansson och alla hans förnämliga insatser i Vasaloppet så minns jag då han gästade Gotland och Gutavallen 1970 för en stafett. Janne åkte ensam sina sträckor mot Harald Söderqvist, Jan-Erik Östergren och Sauli Jacobsson som turades om att jaga Janne som bara flög ifrån dem från "ValLEN", bort mot Nordergravar, växling och nya rundor. Uppskattat! Janne småler när jag nämner detta...

Vad gäller Vasaloppet så har gutar funnits med i åtskilliga lopp. Värstingarna är Per-Åke Karlsson som skidat Sälen-Mora 30 gånger, ett rekord som Christer Liljegren har för avsikt att tangera 2010. Bestämt är det så!

Den förste guten i "Fädrens spår för framtida segrar" var en – Motorcykelkille! Namn: Fritz Löfqvist. 1945 blev han 137:a på tiden 7.48,39. 1948 förbättrade "Fritzen" placering och tid till 107:a respektive 7.33,04. Året efter förolyckades den populära Etelhem-födde mc-åkaren på välkända Elitloppsba-

nan Solvalla i samband med 1 000-metersfinal om "Guldhjälmen". Han mötte norrmannen Basse Hvem, vann överlägset, men strax efter målgång fick han fel på sin maskin som rasade in i en stolpe. Prins Bertil var ett av många vittnen!

SKIDKUNGAR EINAR OCH JANNE

Skidkungar på Gotland var först Einar Dahlin (brorsan Bertil historisk förste ordförande i öns skidförbund) och sen Jan-Erik Östergren, Färö-grabben som blivit 102:a i Vasaloppet på utmärkta 4.26,09. Jubileumskvällen fanns pappa Herman, 94, på plats, nitisk skidpappa och ledare som fick fixa till alla transporter när barnaskaran skulle iväg till någon skidtävling.

Börje Hedqvist (skidboss på Gotland 1976), var nu Svenska skidförbundets representant, hade en mängd utmärkelser till förtjänta ledare och aktiva. De presenterades, fick morsa på GULD-kvartetten vid honnörsbordet. Jonas Lindgren, VOK, röntede också stor uppmärksamhet då han som 14-åring lyckades skida hem USM-guld i Borås och samma år (1982) bli Götamästare i Göteborg och senare blivit 10:a i Kalle Anka cup i Rättvik. Han fick en pratstund med Toini Gustafsson-Rönnlund, som var prisutdelare den gången i Dalarna...

"TA BORT GRABBen!"

Jag måste få berätta om mitt första skidminne. Det var i slutet av 1940-talet, var väl 6-7 år, och fick följa med till Strandgärdet vid lasarettet. Där pågick tävling. Gott om snö. Höga snövallar kring spåret. Jag lyckades komma in i spåret 100-talet meter från mål på mina korta skidor. Speakern Alvar Olin hojtade till: "Ta bort den lille grabben från spåret...". Bakom mig kom Ede Magnusson, Visby AIK stakande mot mål. Han stannade, lyfte (kastade...)sen upp mig på snövalLEN...

På 1950-talets mitt fick jag jobb på SJ, hamnade på busstationen vid Gutavallen. Chef där var Lars-Erik Rödén, också en stor (mycket s t o r) vän av skidsport. Vid mästerskap klippte han startnumren ur DN, plockade fram block och penna och satt som klistrad framför radion. Ingen hålltid fick missas. Jag fick jobba ensam d å närmast...

Telefonlistan

För hela Gotland

Telefonnummer du kan behöva!

Bank	Massage
Sparbanken Gotland.....48 80 67	Ma-Uri Yngve Jakobsson...0731-80 33 98
Begravningsbyråer	Motor
Fonus.....24 95 40	BilCompaniet.....24 77 55
Brandredskap	Bilhandlaren.....21 41 81
Hald & Tesch Brand AB.....21 07 83	Citybil.....20 17 97
Bygg	Hemse Bil & Däck.....48 09 80
Björkmans.....20 85 85	FORD Lundins Bil.....20 17 90
Byggman Gotland AB.....20 05 50	Nils Jacobsson bil.....27 95 40
Österby Brädgård.....25 99 90	Visby Motorcentral VOLVO.....20 52 00
Däck	Musik
AHT-Däckservice.....22 22 20	Åkesson.....21 56 80
Elinstallationer	Mäklare
Hablingbo Elservice.....48 70 77	Mäklarhuset.....29 29 70
Elektronik	Möbler
Flektronikservice.....48 06 33	EM VisbyMöbler.....21 34 76

TILL SIST...

Nu börjar det tunga jobbet!

Dalhem grejade sig till trean i fotboll. Roligt! 1-1 mot Fyris borta, mål på straff av Joel Klasson, räckte. Klang och jubel! Men nu börjar det riktigt svåra jobbet för Mikael Waktel och de övriga. En stark organisation är nödvändig liksom en bred trupp av spelare. Och löser dessa bitar sig inte, då är väl risken stor att Dalhem går samma väg som andra gotländska lag i division 3: Upp och vända!

Det gäller att börja job-

ba omgående så att man får klart så fort som möjligt hur det kommer att se ut. Förstärkningar är klart nödvändiga. Det krävs inte minst rutinerade spelare, men låt oss slippa allt för många föredettingar... (det lär ju varvas ner här och där i brist på motivation...). Vi känner alla till vilken enorm skillnad det är att spela i Allgotländskan mot att nå framgångar i nationellt seriespel.

Det är nu som FC Gute i division 2 samt Dalhem i division 3 måste stöttas om den gotländska fotbollen skall lyfta sig, gäller även

damsidan där vi är nyfikna på hur det skall gå med årets konstellation Dalhem och P 18.

Det kom säkert ett TACK från IFK Visby (slipper kvalspela) samt FG 86 (måste kvala, hade åkt ur fyran om Dalhem förlorat kvalet). FG86 får alltså en andra chans, möter IK Graip om den resterande platsen i division 4.

Men först och främst är det Dalhem som skall upp till bevis hur gotländsk herrfotboll står sig i konkurrensen med fastländska division-3-lag.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag läser i en av tidningarna där förstasidans topprubrik berättar om att Kongresshallen blir 50 miljoner (!) dyrare än beräknat. Hoppsan!

Aha, tänkte jag, då kan vi helt och hållet glömma bort en ändamålsenlig idrottshall i Visby som det diskuterats om, men inte blivit mera än så. Det lär väl ändå inte hända något inom den närmast tioårsperioden, såvida nu inte (förhoppning) några stora företag typ Svenska Spel kliver in i rollen och hjälper upp den ekonomiska situationen för Gotlands kommun. Skattebetalarna!!!

Den förväntade, och efterlängtrade, Arenahallen läggs förmodligen på "is" och där står en tredjedel av öns befolkning, som finns med i idrottsrörelsen, och känner sig grundligt lurade. En hall behövs ju! Det blir alltså att fortsätta idka idrott i trånga, dåliga och otidsenliga gymnastiksalor med mått som inte räcker för nationell idrott. Vi har ju faktiskt elitlag som Visby Ladies och Endre IF som förtjänar att utöva sin idrott i trevligare lokaler och publiken inte minst.

UTVISAD – I TRAPPA!

Det är ju skandal att behöva se utvisade spelare i innebandy tränga sig fram till en dörr och sätta sig i en skitig trappa. Händer förmodligen enbart på Gotland! Gotlands idrottsförbund fyller 100 år!

Dryga 22 000 människor bosat-

ta på Gotland finns med i idrottsrörelsen. Jag har nämnt det här vid ett flertal tillfällen, men det skadar aldrig att påminna om detta. Någon gång bör väl berörda beslutsfattare få upp ögonen för den sociala insats som idrotten gör med åtskilligt av ideella idrottsledare. Tacka dem! Vem vet, en vacker dag faller polletten kanske rätt...

På tal om Svenska Spel så är vi på Gotland oerhört glada att dem förlade stor del av verksamheten till Visby. Jag undrar för övrigt om vi fått hit svenska VM-laget i fotboll inför 2006 års VM-slutspel om man inte varit huvudsponsor för Svenska fotbollförbundet. Nu följer det med sig att Sveriges damlag i fotboll också kommer att ladda upp på ön inför OS i Peking.

Johan Lindvall är sponsorchef hos Svenska Spel, glad förstås över att ännu ett svenskt landslag i fotboll beslutat att förbereda sig på Gotland.

Jag var ackrediterad 2006 då Zlatan Ibrahimovic, "Henke" Larsson & co var på Gutavallen, trivdes perfekt, och det här med att även damlandslaget söker sig hit är ju bästa tänkbara PR som Gotland, öns idrott, fotbollen i synnerhet, kan tänka sig. Det för säkert med sig mycket annat som gagnar vår idrott, detta ett år när "100-åringen" (GI) skall hyllas.

I slutet av juli kommer förbundskaptenen Tomas Dennerby hit med sina tjejer, och oavsett var de kommer att träna så lär pu-

bliken ställa upp. Ett råd till våra dam-, och flickspelare samt deras tränare: Ta vara på chansen ur studieflyte!

Gotland har haft damlandskamp i Visby med "När-töisen" Åsa Jakobsson i laget, och senast i fjol höstas var svenska flicklandslaget på "Vallen" för match mot Tyskland..

ANNA I FOKUS

På tal om landslag så glöms inte Anna Jakobsson, Endre bort i diskussionen. Nu nominerad för en 4-nationsturnering i Göteborg kommande helg. I torsdags spelade Endre ny seriematch i elitserien och matchen TV-sändes. Anna i Fokus!

Vid Idrottsgalan i Globen hade bestämts att några väl utvalda idrottare skulle premieras för sina insatser. En av dem var just Anna Jakobsson som fick ett studiebidrag på 40 000 kronor. Anna fick beviset av Svenska Spels Anders Caesar i samband med succémat-chen mot Balrog (5-3-vinst).

På tal om damidrott så var det säkert någon som undrade om jag glömt bort Dalhems damfotboll i samband med min idrottsbedömning över tio bra prestationer på Gotland under årens lopp, gällde lagidrott. Nej Dalhem fanns med i min "inventering" med sina starka insatser, dock aningen utanför... Här vägde jag för och emot, tyckte att damfotbollen i Sverige inte var så utvecklad då som den är nu.

Jag glömmer inte resan till Mölndal och SM-semifinalen mellan Jitex-Dalhem. En fantastisk match. Eva-Lotta Carlsson och Lotta Edmark hade gett Dalhem en 2-0-ledning, närmast skrämselfhicka hos motståndarna med Pia Sundhage (svensk damfotbolls stora affischnamn då) i spetsen. Nåväl, det blev 2-2 till slut men ändå en stark insats av Dalhem. Att man sen inte orkade skrälla även i returen hemma i Dalhem inför storpublik är en annan historia.

Kraven har blivit stora på Dalhem, nu åter i tvåan, men steget till den verkliga eliten är lååååång.

VARFÖR INTE BOWLING...?

Varför inte Stångas bowling då, eller Pärkans bowling då? Okej, båda har gjort storstilade insatser med sina sporter, dock lite "smala" ändå. Det var oerhört tråkigt när Stånga måste dra sig ur eliten på grund av för få spelare (familjeskäl), och där man genast fick ett bevis på att rekryteringen inte skötts på önskat vis, precis som hände VIF Gutes handboll under dess storhetstid.

Individuellt skickliga spelare saknas dock inte, som gjort fin PR för gotländsk klotrullning, här några ur högen: Åsa Wetterlund, Josefin Eliasson, Ove Jonasson (vår mest meriterade), Claes Gauffin, Oskar Broström, Stefan Bergh, lovande ungdomen Arvid Thomsson... och jag glömmer förstås inte då BK Rosen segrade i "Sverigestafetten" och prislappen på 100 000 kronor.

VISBY ROMA har ännu en gång bevisat: Bäst på Gotland! Senast 6-1 mot Sudrets HC säger allt, och den stora publiken (1 436) gladd lite extra. Tänk om vi kunde få tillbaka publiksuccéerna från förr med Roma i ettan. Öns hockey behöver denna kick. NU!!!

JAG MÅSTE rätta mig på en tidpunkt från förra krönikan, skrev

att Bysarna vunnit tre SM-guld, men det är faktiskt FYRA: 1971, - 72, - 75 samt 1988. Rätt Tore Attlerud!

TILL SIST...

Att få ta emot pris, bli uppskattad, ta emot publikens hyllningar, finns det något roligare egentligen... Idrottsgalan i Globen var underbar.

Svenska Spel var matchvärd för innefajten i innebandy mellan Endre och Balrog. Anders Caesar skulle dela ut pris till "Matchens bästa". I hemmalaget fastnade Anders (klokt och rätt) för målvakten Hanna Sihlman, den finska tjejen med de stora fötterna (44) som LT skrivit om.

Hanna var skillnaden mellan lagen, där hela Endre visade en otroligt fin inställning som man efterlyst tidigare. Det blev förlust med hela 1-11 borta för Endre, och man undrade hur det skulle sluta nu för Emma Larsson & co. Segern med 5-3 var sensationell, kom i ett viktigt läge där det börjar dra ihop sig för vilka som når slutspel.

Hanna Sihlman då. Populärt val! Hon klev fram mot Anders Caesar, fick ta emot belöningen, neg (!!!) vackert. Det såg så fint ut! Hon satte verkligen värde på priset hon fick och Anders Caesar såg närmast förlägen ut...

Bästapriser delas ut i parti och minut, många gånger till fel spelare, men i Hannas fall var det klockrent.

IDROTTE PÅ GOTLAND

GOTLANDS IDROTTSFÖRBUND
i samarbete med
Gotlands Annonssblad

Gotlands Idrottsförbundet och SISU Idrottsutbildarna
Neptungatan 4 • 621 41 VISBY • Tfn 0498-20 70 50 • E-post: gi@gotsport.se • Hemsida: www.gotsport.se

KLUBBRADISAR

MÖTE

Gymnastikförbundet Gotland
Informationsmöte ang. Handslaget
onsdag den 27 april kl 19.00 på
Märtas Cafe.

TRÄNING

Gotl. bara if
Träningsstart tis 3/5 kl 18.00.

MEDLEMSINFO

Gymnastikförbundet gotland
Baskurs barn 5-8 maj i Visby.
Frågor och anmälningar till Lena!
tfn 070-669 13 07

Mk gutarna

Utbildning, flaggposter m m.
Tisdag den 26/4 kl 18.30 Motor-
gården. M v h Kartsektionen.

Mk gutarna

Arbetsdagar Go-Kart 23-24/4.
Samling kl 09.00 Motorgården.
Hälsningar Kartsektionen.

ÖVRIGT

Gotl. bara if
Städdag i klubbstugan 1/5 kl 09.00.
Medtag redskap! Förtäring finns.

IDROTTSCENTRUM PÅ P18

Arbetet med ett idrottscentrum på P18 går nu in i ett allt intensivare skede. Den 7 april samlades lite drygt 50 föreningsrepresentanter från 23 föreningar till ett informationsmöte. Nästa steg i processen är att alla intresserade föreningar är inbjudna till en visning av de lokaler och markområden som ingår i GI:s planer för ett framtida idrottscentrum, lördagen den 23 april kl 09.00. Inbjudan till denna visning finns på GI:s hemsida www.gotsport.se.

GI har även gått ut med en formell intresseförfrågan till föreningarna om att köpa, hyra eller vara med och driva någon av anläggningarna på området. Även denna intresseförfrågan finns att hämta på GI:s hemsida. Svar på intresseförfrågan skall vara GI-kansliet tillhanda senast den 20 maj.

Efter detta kommer GI att starta en dialog mellan de intresserade föreningarna och Vasallen. Vasallen har nu

kommit till en uppgörelse med Fortverket kring övertagande av P18-området.

idrottens Ö

DESTINATION GOTLAND

IDROTTENS Ö I STOCKHOLM

Gotland Idrottens Ö kommer nu de närmaste veckorna att jobba med marknadsföring av Idrottens Ö i Stockholm. Torsdag den 28 april har man bjudit in föreningar från Stockholmsområdet till Gotland City på Kungsgatan för en presentation, dels av idrotten som helhet men även ett antal arrangemang. Den 15 maj kommer därefter Idrottens Ö att medverka i Kungsträdgården på arrangemanget "En försmak av Gotland".

GI OCH SISU'S ÅRSSTÄMMOR

Gotlands Idrottsförbundet och SISU Idrottsutbildarna höll sina årsstämmor lördagen den 9 april i Bryggarsalen på Strand Hotell med ca 85 personer närvarande. Det fanns synpunkter på budget och projektredovisning, men annars avlöpte årsstämmorna lika lugnt som de brukar. Rolf Carlsson från SISU:s förbundsstyrelse och Ann-Catrin Olsson från Riksidrottsstyrelsen besökte stämmorna och talade om senaste nytt från SISU och RF. På besök var Christer Pallin från RF, som informerade om idrottens framtida regionala organisation. Han höll även i ett grupparbete kring samma fråga. Förmiddagens pass avslutades med en gemensam lunch, innan årsmötesförhandlingarna återupptogs. Till Gotlands Idrottsförbunds styrelse blev det omval på samtliga poster. Ordförande är Lars Sjöholm och övriga ledamöter är Barbro Wettersten, Kjell-Åke Nordström, Charlotte Eliasson, Hans Rosengren, Eva Sandin samt Bert-Ola Wallin. Ersättare är Jesper Tammilehto och Lars Samuelsen. Till SISU Idrottsutbildarnas styrelse hade Anna-Karin Bergius avböjt omval och istället valdes Bia Klosterman in. Ordförande i SISU-styrelsen är Lotta Sandstöm och övriga ledamöter är Bo Frykenstam, Ann-Sofie Olsson, Patrik Gahm och ersättare är Johan Palmqvist och Sofie Nilsson.

När alla förhandlingar var klara, delades stipendium, utmärkelser och för-

tjänsttecken ut till välförtjänta idrottsledare, föreningar och SDF.

GI:s förtjänstmedalj i Guld

Eva Wiklund, Ridsport & Golf
Per-Ulf Löfqvist, Motorcykel
Christer Martinsson, Fotboll

GI:s förtjänstmedalj i silver

Bertil Dahlby, Hemse BK
Thomas Fogelberg,
Föreningen Gutnick Idrott
Gunnar Geisle, Korpen
Nils Hallgren, Visborgs OK
Mats Hoffman, Hemse BK
Håkan Jacobsson, IK Tjelvar
Yvonne Larsson, Visby GK
Bo Lindqvist, IK Tjelvar
Kent Nilsson, Hemse BK
Gösta Pettersson, Hemse BK
Eva Sandin, Wisby SS
Rolf Stenström, Hemse BK
Peter Ström, Visby GK
Susanne Wihlborg, Korpen
Kaj Wirén, Visborgs OK

SISU-priset

Marie Ågren, Hemseortens RK

Årets Idrottsförening FöreningsSparbankens Idrottsstipendium "Årets Idrottsförening"
Endre IF

Föreningen Gutnalias Vandringspris "Årets Ungdomsledare"
Elsie Nordström, Wisby Simsällskap

Folksams Idrottsstipendium "Årets Idrott"
Fotboll

Skyways Idrottsstipendium "Årets Ungdomsförening"
IF Hansa Hoburg

Guldklubben Stipendium
Gabriella Löf

Radio Gotlands pris "Årets Idrottspersonlighet"
Gabriella Löf

Gotlands Allehandas pris "Bästa Sportfoto"
Bästa tävlingsbilden
Torbjörn Sköldefors, Östergarns IK
Bästa barnbilden
Fredrik Orava, VIF Gute Handbollsklubb

LEVIDE IF

Levide IF är en aktiv idrottsförening på södra Gotland. Medlemsantalet 2004 var 428 personer. Vi har sektioner för fotboll, bordtennis, varpa och motion. Fotbollen har ett herrlag i div. 4 som är högsta gotlandsserien, samt ett reservlag och några ungdomslag. Bordtennisen har fått ett rejält uppsving den senaste säsongen och har många barn och ungdomar på träningar och tävlingar. Varpan har haft framgångar både bland oldboys och seniorer. Motionssektionen är på hugget med bland annat aerobics, stavgång, jogging och motions-sim. Vi har också flera duktiga parklag

varav ett tillhör högsta världseliten och spelar i mästarklassen i Stångaspelen. Vårt senaste projekt är satsningen på lägerverksamhet för idrotts-ungdomar vid Levide IP. Gå gärna in och kolla på vår nystartade hemsida www.levide.nu. Levide IF har under vintern i samverkan med Levide Bygdegård byggt fem stycken hus med sammanlagt 24 bäddar.

Jan Nilsson, Levide IF

VÄLJ ATTITYD

Vill din förening vara med och välja attityd till droger? Då har ni nu under våren möjlighet att boka in en 3 timmars föreläsning kring föreningens förhållningssätt till alkohol & droger. Föreläsningen är kostnadsfri och lämpar sig för föreningens ledare. Föreläsningen ger klubben möjligheter att ta ställning och diskutera igenom denna för idrotten så viktiga fråga. Var med och välj attityd! Kontakta SISU Idrottsutbildarnas kansli.

Medlemskap från 595:-

GRATIS
för 100 juniorer
Nybörjarkurser fr o m april

SUDERBYS

GOLFKLUBB

För mer info, ring Daniel 0704-35 44 34

www.suderbysgolf.se

Anmälan & info: Camilla, tfn 0731-50 68 48 el. gymnastik_visby@yahoo.se

HANDSLAGET

Onsdagen den 27 april kl 19.00

Gymnastikförbundet Gotland inbjuder föreningar och lärare till informationsträff angående Handslaget. Det finns pengar att söka för att gynna barn & ungdomar.

Camilla Eriksson informerar om hur ni går till väga med att söka pengar. Platsen är Märtas Café i Visby.

IDROTTE PÅ GOTLAND

GOTLANDS IDROTTSFÖRBUND
i samarbete med
Gotlands Annonssblad

Gotlands Idrottsförbundet och SISU Idrottsutbildarna
Neptungatan 4 • 621 41 VISBY • Tfn 0498-20 70 50 • E-post: gi@gotsport.se • Hemsida: www.gotsport.se

SISU
Idrottsutbildarna

KLUBBRADISAR

MÖTE

Gotlands idrottshistoriska, Cafékällan. Baskethistoria med Paul "Dino" Larsson. 7/4 kl 19.00, Gutavallens cafeteria.

Gotlands Skidförbund

Skidting tor 31/3 kl 19.00, Svaidestugan. Utdelning av DM-plaketter & info om Gotlands Rullskridsko-Vasa.

MEDLEMSINFO

Väskinde ais
STÄDDAG. Ny tid för städning på Björkome. Mån 28 mars kl 13.00. Ta med städml! Styrelsen

ÖVRIGT

Gotlands trivsällskap

Rockard passande russ & shettis önskas köpa, även renoveringsobjekt. Tfn 0731-82 91 91

Gotlands trivsällskap ungdomsverksamheten

kör igång igen på Skrubbs inom kort. För info och anm ring tfn 0731-82 91 91

NYHETER FRÅN GOTLANDSIDROTTE

BOKA IN DEN 29 OKTOBER

Idrottsforum kommer att genomföras för fjärde året den 29 oktober 2005. Det kommer att bli föreläsningar varvat med seminarier i syfte att tycka till och lära mer för att stärka gotländsk idrott. 2006 är ett valår så årets forum kommer säkerligen att ha en viktig roll i idrottsrörelsens strategier. Vem vet, kanske några av våra folkvalda politiker vill lova något inför 2006 eller så kanske just du har ett intressant ämne som engagerar fler. I så fall hör av dig till Gotlands Idrottsförbundet så kan vi ta med det i vår planering.

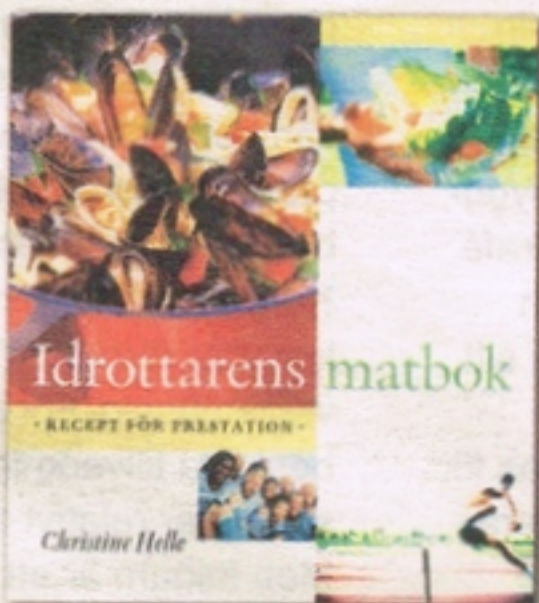
www.gotsport.se

På Gotlands Idrottsförbunds- och SISU Idrottsutbildarnas hemsida www.gotsport.se kan du hitta nyheter och information om projekt, bidrag, studiecirkel, kurser m m.

IDROTTEAREN MATBOK – RECEPT FÖR PRESTATION

Av: Christine Helle

Härlig receptbok för dig som vill få ut mer av din träning!

En bok för dig som

- Är idrottare och vill prestera bättre
- Är motionär och vill äta bra och nyttig mat
- Är tränare eller ledare och vill ge dina adepter bra näringstips
- Är förälder till idrottsaktiva ungdomar som behöver bra mat
- Är ansvarig för mathållning på träningsläger

Det är så självklart att man måste äta bra för att prestera bra. Men det är

inte alltid så lätt att få till det i en hektisk vardag. Med hjälp av de enkla recepten och tipsen i denna bok kommer du att få ut mer av din träning.

Idrottarens matbok innehåller allt från frukostidéer till kvällsmål med exakt näringsinnehåll i varje portion.

IDROTTSFÖRENINGENS TRAFIKPOLICY

Trafikskador är ett av våra stora folkhälsoproblem i landet. Vi inom idrotten på Gotland är inte förskonade. Många liv påverkas då trafikskador i samband med resor till och från tävlingar och träningar inträffar. Vi som är aktiva i idrotten är bra på att planera vår verksamhet, men mindre bra på att planera hur vi tar oss till och från träning och tävling. Vi kan inte acceptera att våra ungdomar och medlemmar skadas eller dödas i trafiken på grund av att vi inte ställer krav på att skapa trafiksäkra lösningar.

När vi idrottar har vi många regler om olika skydd för att minimera skador och något liknande bör vi ha när det gäller trafik inom idrotten. Genom att skapa en trafiksäkerhetspolicy inom föreningen som alla följer, så minimerar vi riskerna att våra medlemmar skadas eller dödas i trafiken. Ett tips för föreningar som vill jobba med trafiksäkerhet och som använder sig av minibuss vid transport till och från tävling och träning är att gå på vår minibussutbildning som startar den 4 april.

Om ni är intresserad av minibussutbildningen eller vill ha hjälp att skapa en trafiksäkerhetspolicy för er förening, så kan ni kontakta Tomas Jansson på SISU Idrottsutbildarna tfn 20 70 52 eller Åke Kahlbom Gotlands Idrottsförbundet Tfn 20 70 57

VAD FOSTRAR IDROTTE TILL?

SISU Idrottsutbildarna har den 4 april bjudit in etnologen och forskaren Jesper Fundberg från Stockholms Universitet för att hålla en föreläsning kring temat, om hur vi i idrotten fostrar pojkar till män. Jesper Fundberg har under ett antal år följt ett pojklag i fotboll för att studera denna fråga.

Jesper ställer frågan vad finns mer bakom de goda saker som idrotten lär, såsom att följa regler, kamratskap och social fostran. Diskussionerna går heta kring den grabbiga kultur som skapas och återskapas inom idrotten. Frågan har blivit än mer aktuell den senaste tiden i diskussionen utifrån den sk hockeyskandalen.

För att komma framåt i diskussionen

och få till förändringar så är det kunskap i frågan som behövs.

Det är ett högaktuellt ämnesområde och idrotten, ledare, styrelser och föräldrar, måste få en ökad kunskap om vilken kultur vi har och som vi åter-skapar för våra barn och ungdomar. Därför känns det angeläget att vi från SISU Idrottsutbildarna kan erbjuda denna utbildning. Se annons!

KOM IGEN GUBBAR!

Om hur vi fostrar pojkar till män.

Den 4 april kl 18.30 på Strand Hotel.

Föreläsare: Jesper Fundberg,
Stockholms universitet.

Kostnad: 150 kr inkl förtäring.

Gotlandsidrotten

Anmälan senast 29 mars på tfn 20 70 55 eller e-post: sisu.gotland@gotsport.se

ORIENTERING

Gotlands
BRO OK

NYBÖRJARKURSER FÖR BARN OCH VUXNA

Tisdagar kl 18.00

Vid Kinnerstugan
Start 29 mars

Frågor ring
24 77 24

KINNERSTUGAN
i Lummelunda 13 km från Visby, längs väg 149.

EN PLATS FÖR FRISKVÅRD, KONFERENS OCH FEST
Motionsspår från 1-14 km
Dusch 7-22 varje dag • Bastu kan bokas
Samlingslokal för 60 personer.

För bokning ring 27 31 70 • www.gotlandsbrook.com

Kontaktperson på GI-kansliet i denna fråga är Åke Kahlbom.

IDROTTE PÅ GOTLAND

GOTLANDS IDROTTSFÖRBUND
i samarbete med
Gotlands Annonssblad

Gotlands Idrottsförbund och SISU Idrottsutbildarna
Neptungatan 4 • 621 41 VISBY • Tfn 0498-20 70 50 • E-post: gi@gotsport.se • Hemsida: www.gotsport.se

KLUBBRADISAR

MÖTE

Cafékväll

Paul "Dino" Larsson berättar basketens historia på Gotland kl 19.00, Gutavallens Cafeteria.

TRÄNING

Idrottskorpen

Stavgång på tisdagar kl 18.30 samling P18:s motionsspår. Start den 12 april. Kostnad 20:- per gång.

Idrottskorpen

Taiji Qigong i Norrbackas gymnasal, måndagar kl 17.00. Anmälan på plats. Välkomna!

ÖVRIGT

Othem bygdegårdsförening

"Mode igår och idag" Othem bygdegård söndag den 10 april kl 16.00. Underhållning samt kaffe.

Rex mundi

Nystartad kulturförening tar tack-samt emot fungerande kyl, frys, kylskåp, möbler etc.

VI ÄR VÄSKINDE AIS

Historik

Väske Allmänna Idrottsförbundet grundades 1929. Under senare år har föreningen expanderat och våra sektioner erbjuder idag de nära 200 medlemmarna möjligheter att delta i fotboll, innebandy, varpa, bordtennis samt budo. Föreningen förfogar över egna lokaler samt flera fotbolls- och varpa-planer vilka är naturskönt belägna endast 10 km från Visby.

Vi välkomnar fler aktiva

Våra dörrar står hela tiden öppna för fler medlemmar. Inga sektioner eller lag är fulltaliga, utan våra duktiga ledare välkomnar såväl nybörjare som tidigare aktiva. Inom fotbollen har vi

NYHETER FRÅN GOTLANDSIDROTTE

för pojkar/män lag i seriespel från 7 år till seniorer i div. 5. För flickor finns lag för åldrarna 7-12 år. Genom ett nyligen slutet farmaravtal med Visby AIK:s fotbollssektion finns möjlighet att slussa spelare mellan respektive förenings olika lag. På innebandysidan bedrivs verksamhet för pojkar/män mellan ca 9 år och upp till seniorer i div. 4.

Varpa-, bordtennis- och budosektionerna är öppna för samtliga åldrar. Genom att bli medlem i VAIS får man automatiskt fri tillgång till alla våra aktiviteter. Och kom ihåg! Att prova på är alltid kostnadsfritt.

Anläggningen

Björkome är en av Gotlands finaste idrottsanläggningar. Här finns goda möjligheter att ta emot gruppboende, antingen i form av träningsläger, konferenser eller helt enkelt som semesterboende. Fullt utnyttjat kan 32 personer övernatta här, minimikravet är dock 10 personer. Anläggningen har två separata köksdelar samt duschutrymmen. Vi ombesörjer gärna matbeställningar om så önskas. För fotbollslag som vill förlägga träningsläger på Björkome ingår fri nyttjanderätt till planerna. I Björkomes närområde finns möjligheter till turridding på fjordhästar på Knuts fjordingar samt bokning av äventyrsbana, klättervägg etc på Tors Gård.

Så kontaktar du oss

Vårt kansli är bemannat alla vardagar mellan kl 08-12. Du ringer dit på tfn 27 05 72. Vill du e-posta oss är adressen vais@vais.nu.

Besök gärna vår hemsida www.vais.nu där du i ord och bild får veta ännu mer om vår förening.

Vi ses i VAIS!

GOTLANDS IDROTTSFÖRBUNDS UTMÄRKELSER 2004

Varje år delar Gotlands Idrottsförbund ut förtjänstecken och utmärkelser till välförtjänta idrottsledare, föreningar, aktiva och idrotter.

Vid Gotlands Idrottsförbunds årsmöte den 9 april kommer bl a följande utmärkelser att delas ut:

Nominerade till Skyways idrottsstipendium till Årets ungdomsförening
IF Hansa/Hoburg
IFK Visby
VIF Gute Friidrottsklubb

Nominerade till Folksams idrottsstipendium till Årets Idrott
Fotboll
Ridsport
Orientering

Nominerade till Föreningen Gutnalias vandringpris till Årets Ungdomsledare
Elsie Nordström, Wisby Simsällskap
Göran Nykvist, IF Hansa-Hoburg, Sudrets HC
Rolf Malmros, Visborgs OK

Nominerade till Förening Sparbankens idrottsstipendium till Årets Idrottsförening:
Endre IF
Visborgs OK
Visby AIK

NATWEST ISLAND GAMES PÅ SHETLAND

Det elfte Nat West Island Games kommer i sommar att hållas på Shetland under tiden 9-15 juli. Gotland kommer i år att delta endast i fem av de 15 idrotterna. De idrotter som är aktuella är bordtennis, friidrott, skytte, simning och volleyboll. Detta innebär att Gotland kommer att åka med en trupp på ca 60-65 personer. Flest gotländska deltagare kommer det att bli i friidrott med 18-20 aktiva i truppen. Volleyboll har anmält både ett herr- och ett damlag, men i dag ser det ut att bara bli ett herrlag som kommer att representera Gotland.

Den gotländska truppen kommer att bo i en skolförläggning i Lerwick, där alla idrotter förutom bordtennis kommer att genomföras. Gotlands Idrottsförbund kommer att lämna sin definitiva anmälan med namn på truppen den 9 maj. Den 26 maj kommer det att arrangeras en träff för den gotländska truppen.

MÖJLIGHET TILL IDROTTS- OCH FRITIDSLEDARE-UTBILDNING I HÖST

Till hösten kommer det att starta en ny fritidsledarutbildning på folkhögskolan i Färösund. Utbildningen kommer att ha två linjeval, musik och idrott.

Utbildningen är en 2-årig yrkesutbildning, motsvarande högskolenivå där vissa kurser genomförs av Högskolan på Gotland. Utbildningen omfattar 40 högskolepoäng.

Idrottsledarutbildningen har en inriktning mot internationellt ungdomsutbyte.

Utbildningen startar den 3 augusti på Folkhögskolan i Färösund. Intresserade anmäler sig innan den 15 april till Folkhögskolan på Gotland.

VÄLJ ATTITYD

Vill din förening vara med och välja attityd till droger? Då har ni nu under våren möjlighet att boka in en 3-timmars föreläsning kring föreningens förhållningssätt till alkohol och droger. Föreläsningen är kostnadsfri och lämpar sig för föreningens ledare. Föreläsningen ger klubben möjlighet att ta ställning och diskutera igenom denna för idrotten så viktiga fråga.

Vill din förening vara med och välja attityd så kontaktar Ni SISU Idrottsutbildarnas kansli.

UTBILDNING

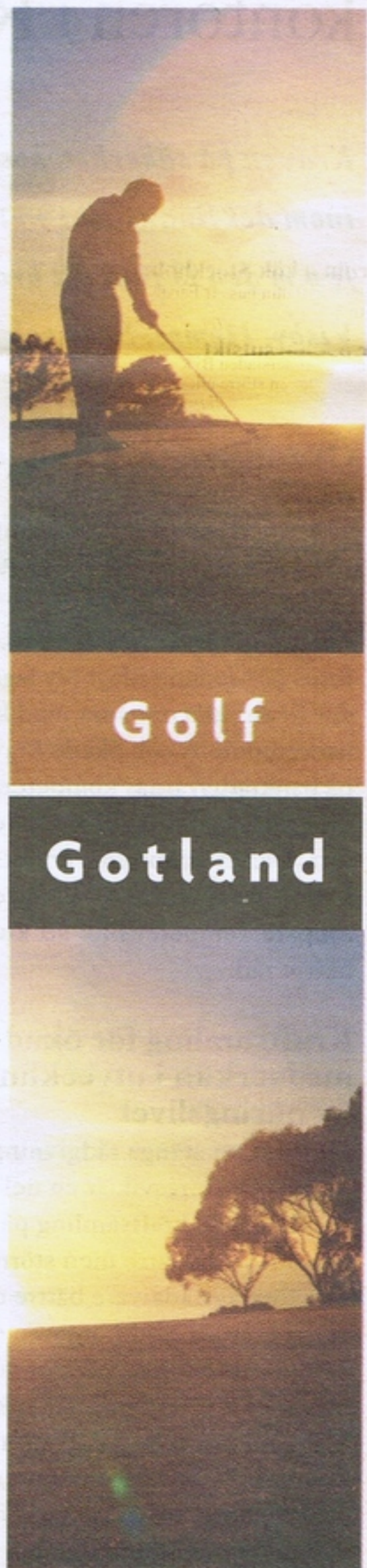
Grönt kort, pedagogiskt barn- och ungdomsledarskap.

Detta är en grundläggande utbildning för barn- och ungdomsledare i alla idrotter. Utbildningen hålls fredag den 29 april och lördag 30 april på Lövsta.

Utbildningen kommer bl a att innehålla barns utveckling och behov,

ledarskapsrollen, policy för barnidrott, praktiska övningar, hur man skapar glädje och trygghet och lekens betydelse.

Sista anmälningsdag den 25 april. Läs mer på www.gotsport.se.

IDROTTE PÅ GOTLAND

GOTLANDS IDROTTSFÖRBUND
i samarbete med
Gotlands Annonsblad

Gotlands Idrottsförbundet och SISU Idrottsutbildarna
Neptungatan 4 • 621 41 VISBY • Tfn 0498-20 70 50 • E-post: gi@gotsport.se • Hemsida: www.gotsport.se

KLUBBRADISAR

MÖTE

Reseträff för idrottsföreningar
Onsdag 8/6 kl 18.30 i Rävågen,
Igelkotten. Anmälan senast den
3 juni till GI, tfn 20 70 50

TÄVLING

IK Tjelvar
KLINTESPELEN
Måndag den 6 juni på Klintevallen.
Se annons!

Rosendahls MK/MK Gutarna
Folktrace den 4/6 KM 2. Besiktning
& anmälan kl 13.00. Första start
kl 15.00.

Slite golfklubb
Päckhuskällaren Inv. Lör den 4/6.
Singel Klass A-C. Anmälan senast
tor 2/6 kl 12.00. Välkomna!

ÖVRIGT

Wrg
Show på Mix Ranch, Stenkyrka.
Lördag den 5 den juni kl 13.

Väskinde AIS
Loppmarknad Björkome IP, söndag
den 5 juni klockan kl 10-15.
KOM OCH FYNDA!

HÖSTENS KURSER

Kurser inför hösten planeras just nu för
fullt och är nästan klara. Redan nu kan
vi presentera tre av dem:

- 4/10 **Bålstabilitet**
Elisabeth Johansson
- 7/11 **Idrottens skattefrågor**
Tomas Karlsson
- Fortsättningskurs i Grönt**
Kort för barn- och ungdomsledare

LEDARSKAPSEMINARIUM

I samband med VM 94-lagets match på
Gutavallen den 9 juli så inbjuder Sten-
kyrka IF till ett spännande ledarskaps-
seminarium.

Föreläsare under seminariet blir några
av Sveriges mest framgångsrika ledare
och tillika även f d landslagsmän:
• Tommy Svensson föreläser om vad

som låg bakom VM-succén 1994
• Håkan Loob pratar om vad som gör
Färjestads BK till en modellklubb i
svensk idrott
• Jonas Bergqvist om vilka faktorer
som gör att Leksands IF kan tillhöra
eliten

Under seminariet kommer det att tas upp intressanta frågeställningar som:

- Finns det gemensamma faktorer i
ledarskapet?
- Vilken roll spelar fokusering, planer
ing och målsättning?
- Hur bygger man ett team för att
klara av framgång och motgång?

Seminariet pågår från kl 12.00-15.00.
Plats: Wisby Hotel. Kostnad: 495,- (exkl.
moms) inkl. lunch. Anmälan till SISU
Gotland, tfn 20 70 55 eller e-posta
sisu.gotland@gotsport.se senast den
30 juni.

IDROTTS- HISTORISKA FÖRENINGEN

I samarbete med
Guldklubben, Gotlands Idrottsförbund
och SISU Idrottsutbildarna Gotland
har en idrottshistorisk förening bildats.
Dessa föreningar finns över hela land-
et. Det är på tiden att Gotland nu kom-
mer med på kartan. Föreningens syften
är enligt första paragrafen följande:
Gotlands Idrottshistoriska förening
skall enligt dessa stadgar och Sveriges
Idrottshistoriska förening verka för,
att dokumentera, arkivera och forska
inom den gotländska idrottsrörelsen
och dess utveckling. Verka för att
idrottens historia kan visas upp i form
av utställningar och föredrag samt att
det på sikt skapas ett idrottsmuseum.

Fram till och med i dag har vi genom-
fört ett antal cafékvällar där föreläsare
från olika idrotter framfört sina erfaren-
heter från den egna idrotten. Det
har sedan följts av en stund allmänt
prat och inlägg. Många härliga idrotts-
minnen som lockat både till skratt och
eftertanke har kommit fram vid dessa
träffar.

Alla är välkomna att lyssna på och del-
ta i våra cafékvällar som upptar många
blandade upplevelser inom och utan-
för idrotten. I varje förening och klubb

finns det en historia som är värd att
delge andra.

Vi hoppas att ni stödjer oss i våra an-
strängningar att skapa ett idrottsmu-
seum på Gotland. Alltför många hand-
lingar, protokoll eller verksamhetsbe-
rättelser har hamnat i byrålådan eller i
värsta fall på soptippen. Prissamlingar
har skingrats och i vissa fall förstörts.
Allt som hände igår och bakåt i tiden
är historia. Vi skall vara stolta över vår
historia och se till att våra efterlevande
kan vara lika stolta över vad vi pres-
terat, stort som smått.

Kom med som medlem och ni bidrar
på ett påtagligt sätt att skapa idrotts-
historia. Idrotten har betytt och bety-
der så ofantligt mycket inte bara för
den enskilda utan i lika hög grad för
socknar och orter där de många före-
ningarna verkar.

Bli medlem!
Sätt in pengar på vårt pg 408 30 83-8
eller bankgiro 5599-1111.

Medlemsavgifter i Gotlands Idrotts-
historiska förening:
Enskild medlem 50 kr
Förening/Förbund 200 kr
Företag, lägst 2000 kr

Vi arbetar med små resurser så alla bi-
drag är välkomna!

IDROTTENS Ö SÅLDE IDROTTSMÖTEN I VÄSTERÅS OCH GOTLAND FICK RIM 2009

Under veckoslutet den 20-22 maj an-
ordnade Riksidrottsförbundet och SISU
Idrottsutbildarna Riksidrottsmötet RIM,
i Västerås. Där samlades nästan 700
idrottsledare från hela landet för att
delta i idrottens högsta beslutande
organ. GI och Idrottens Ö fanns på plats
tillsammans med Gotland Convention
Bureau för att marknadsföra Gotland
Idrottens Ö som en idrottsmötesplats
med ett billigt boende på idrottsplatser
på den gotländska landsbygden.
Aktuellt var även att marknadsföra vår
nya kommande kongresshall i Visby.

Idrottsmötesplatserna marknadsfördes
med ett konferenserbjudande på Got-
land under de tre mötesdagarna. GI

hade också en förhoppning att Riks-
idrottsstyrelsen under fredagen skulle
komma att meddela att man har be-
slutat att förlägga 2009 års RIM till
Visby den 15-17 juni 2009. Glädjen stod
högt i tak när det positiva beskedet kom.

– Det känns som vi nu har tagit ett av-
stamp för ett tredje ben som idrottens
ö vilar på. Det är inte bara tävlingar/
evenemang och lägerverksamhet, utan
nu kan vi på ett kraftfullt sätt vara med
och utveckla idrottsmöten på Got-
land, säger Gotlands Idrottsförbunds
ordförande Lars Sjöholm.

Redan nu kan vi konstatera att idrotts-
mötesplatsen Gotland är i full gång:
Den 26-27/5 kommer 40 konsulenter
inom SISU Idrottsutbildarna från Mäl-
ardalsregionen att besöka Gotland för
en konferens på Traume. Den 2-5 juni
kommer 166 nordiska delegater till
Gotland och Strand Hotel för en nord-
isk kamratträff inom organisationen
Riksidrottens Vänner. Veckan därefter
den 7-8/6 kommer ett 40-tal idrotts-
ledare inom de av Riksidrottsförbund-
et utsedda Regionala Elitidrottscentrum
som finns i landet att samlas på Strand
Hotell för en tvådagars konferens till-
sammans med personal från RF.

idrottens Ö DESTINATION GOTLAND

Under dagarna i Västerås kom vi i kon-
takt med många av beslutsfattarna in-
om den svenska idrotten och det är i
stort sett klart att det under året kom-
mer att anordnas tre olika styrelse-
möten från olika större specialidrotts-
förbund. Riksidrottsförbundet kom-
mer också att anordna ett seminarium
under Almedalsveckan, där Riksidrotts-
förbundets nya ordförande Karin
Mattson kommer att delta.

GOTLÄNSKA GULDMEALJÖRER

Riksidrottsförbundets f d ordförande Gunnar
Larsson med de gotländska mottagarna av RF:s
förtjänsttecken i guld Billy Pettersson, Elsa Smith
och Arvo Keinonen.

På Riksidrottsmötet i Västerås i helgen
utdelades idrottsrörelsens högsta ut-
märkelse, Riksidrottsförbundets för-
tjänsttecken i guld. 100 välförtjänta
idrottsledare fick ta emot utmärkelsen.
Tre av dessa var gotlänningarna Elsa
Smith, Arvo Keinonen och Billy Petters-
son. Genom att Elsa Smith fick sitt för-
tjänsttecken, så innebär det att det
unika inträffade att två i samma familj
nu fått förtjänsttecknet.

RF:s förtjänsttecken i guld tilldelas
idrottsledare som utfört ett fram-
gångsrikt ledarskap under minst 30 år.

Medlemskap från 595,-

GRATIS
för 100 juniorer
Nybörjarkurser fr o m april

SUDERBYS
GOLFKLUBB
För mer info, ring Daniel 0704-35 44 34

www.suderbysgolf.se

6

måndag 6 juni

för mer info ring kansliet tfn 24 08 08

IK Tjelvar inbjuder
till **KLINTESPELEN**
2005 på Klintevallen

fr. kl 12.00
kl 12.00-13.00
kl 13.00
(högtidstalare
kl 14.00

anmälan på plats
avprickningen börjar
under blågul fana
(Lillian Edwards)
fröidrottsävlingen börjar!

KLINTESPELEN ÄRGÅNG 61

"LASSEMANS KLACKSPARK"

En vecka i dag: JULAFTON!

Jag hoppas verkligen att det då blir en vit jul, och just när de här raderna plitas ner har det fallit lite snö, blivit kallare, och minusgrader gör ju att snön ligger kvar. Det får gärna bli mera av den vita varan.

"Var det bättre förr"? Glade och skämtsamme journalistkompisen Jöran Svahnström hade denna rubrik som Gästkrönikör i förra numret. Jag hakar på i min egen spalt med: "Det var nog roligare förr".

Jag och Jöran kamperade på GA-sporten under många år, alltid (nästan)lika trivsamt. Det var något visst med Mellangatan och alla härliga minnen. Jöran var en snabb jäkel i tanke och handling på att få fram texter, hitta lämpliga och träffande rubriker, sen redigera på papper. Effektiv till tusen! Jöran var (är förmodligen ännu...) en festlig prick, alltid med glimten i ögat. Här fanns det alltid utrymme för glada upptåg att garva åt, att minnas...

ALLT FRID OCH FRÖJD

Lagom till jul publicerade GA-sporten "Årets 10-bästa-lista", som enligt tradition skulle publiceras just på julafton. Vi samlades, diskuterade, lättsamt och sällan oense, kanske den eller den borde varit med på listan, men till sist hade vi enats om för- och nackdelar hos den

Den gamla Haldan har gett Lasseman många minnen, inte minst nu i juletid. Foto: Lena Larsson

personen, det laget. Allt frid och fröjd!

Det fanns alltid någon som fattade pennan, skrev ner några rader, hade synpunkter, men det var sånt vi levde med under alla år sen legenden Rune Jacobsson kläckte idén till den här julläsningen.

Jag minns speciellt 23 december ett år. Vi hade fixat allt. Bara bilderna skulle läggas in på sidorna. På kvällen tyckte Jöran att jag skulle hänga med honom och Lasse Bohman till en restaurang för att kåka julbord och ta en öl. Jag backade dock ur, skulle hem och ta in julgra-

nen och klä denna. Julaftons morgon hämtades tidningen i vanlig ordning. Jag slog upp sportsidorna, fann till min stora förvåning att min namnrad med Lasseman Larsson hade ändrats till mitt riktiga namn Lars-Erik Larsson. Aha, tänkte jag, det är givetvis Jöran som varit i farten, ville skoja, se om det blev någon reaktion. Visst, den kom, men först i mitten av januari.

PUTTE KOCK – INTE RUDOLF...

Sporten var de sista sidorna som gjordes. Jöran gick till tid-

ningen, in på sätteriet, träffade "Holma" (Åke Holmström) som var med på noterna. Chefredaktör Torvald Lönnefalk befann sig den tiden på sydligare breddgrader, skrev genast ett brev till mig. Citat: "Hur kunde du ta bort namnraden med Lasseman, namnet som gjort dig känd. Och, glöm inte att Putte Kock förblev Putte, aldrig Rudolf som var hans egentliga namn...".

När Lönnefalk dök upp i Visby igen och vi träffades på GA förklarade jag vad som hänt. Han skrattade gott!

Femdagars i orientering arrangerades på Gotland 1977 med nära 8 000 startande. Vi hade bestämt om en storsatsning och rejäl bevakning under hela veckan. Vi, det var Jöran, Ulf Hammarlund, Håkan Larsson, Håkan Lindgren samt jag själv. När vi var klara med våra sex-åtta sidor frampå kvällskvisten blev det besök på Burmeister, en bit mat och något att dricka. Då "spånade" vi samti-

digt på vilka reportage vi skulle satsa på nästkommande dag. Femdagars var det hetaste och bästa jag upplevt som sportjournalist.

GRÖN HALDA – EN KLENOD...

Jag tänker ofta på det här när jag varje dag kollar min gröna Halda, en klenod, som finns hemma på Myrstigen, en extra present då jag gick i pension. Undrar hur många artiklar som skrivits på denna förresten under massor av år...

Jultider, då finner man dagligen bilder och korta texter om "Bästa julklappen". Min bästa glöms aldrig, var väl 10-11 år, bodde på Brömsebroväg 7B (Solvårdar). Kände idrottsprofilen Karl-Erik ("Simpén") Pettersson var tomte. När han delat ut alla klappar var jag grymt besviken. Jag hade önskat mig E N julklapp, gärna hårt, inga mjuka paket... Min önskan var ett hockeyspel. Men något stort paket fick jag inte först.

Men sen knackade det på vår blåa ytterdörr. Tomten var tillbaka med orden: "Jag glömde visst bort en julklapp...". Han öppnade ett skåp, plockade ner ett stort paket som liknade ett hockeyspel. Det var just min önskejulklapp. Den öppnades snabbt. De mjuka paketen fick vänta tills på juldagen...

Det norpas julgranar lite varstans. Jag minns en liten annons i början på 1950-talet. Den löd: "Ni som stal en julgran i min plantering, hör av er skall ni få julgransfot också..."

Trevlig (vit) jul och Gott nytt 2010!

TILL SIST...

IF VARPA, en av Sveriges mest framgångsrika klubbar, har alltså firat 100 år. Vi var säkert många som hade förväntat oss någon form av Grattis i NABBEN, varpans egen tidning. Men inte en rad. Märkligt! Janne Larsson skriver och plåtar då och då för NABBEN, fanns på 100-årsfesten och tog en massa bilder. Men... Lars-Åke Olsson hade fixat festen, säger: "Det var kanske lite för sent inför tryckning, men det kanske kommer i nästa nummer...".

JAG FICK ett mail från Anders "Leo" Pettersson, före detta coach och hårt engagerad i Visby Ladies under 14 års tid. Han tycker till, förklarar sig på några punkter. Citat: "Jag är inte sportchef i Visby Ladies"! Vi är flera som tagit detta för givet, men okej, här kommer ursäkten. Han hjälper coacherna och styrelsen med praktiska saker.

Ladies har denna säsong fått besk kritik med tanke på alla förluster (nu nio i

rad). Inte alls roligt att förlora, okej, men efter alla bakslag blir det ju lätt besk kritik från media. Jag skall ärligt erkänna: Mitt intresse har naggats i kanten, förstod att det skulle bli en tuff säsong efter att ha kollat ett par träningar. Jag håller mig ajour med vad som händer. Nu när man hamnat i en krissituation, är det förstås en förhoppning att det så småningom reder upp sig så att man har kvar sitt lag i Damligan.

"Leo" berättar om satsning på de yngre och inte bygga laget kring professionella spelare. Det finns väl heller inte ekonomi för stora satsningar, och därför har Ladies valt att bygga från grunden. Riktigt! Det borde skett tidigare! Alla visste vi om att det skulle bli en tuff säsong, men ni o (!) raka förluster...

Visby Ladies (Visby AIK) är inne på sin 26:e säsong i rad i högsta ligan. Starkt! En enorm bedrift förstås, men det har man också fått credit för i media, inte

minst från mig själv. Men nu får man snällt bita i det sura äpplet, inse vad som håller på att hända. Spelar man bra och vinner, då blir det positiv kritik, förlorar man gång efter annan blir kritiken också därefter liksom att det publika intresset svalnar. Så är det ju bara!

Träffade kände gympaläraren "Peo" Hyséus här-omdagen. Han engagerade sig hårt på Säv-cupen för flickor och pojkar under sin tid på Sävskolan. "En bra rekrytering", menade han så riktigt. Nu finns den inte, och det kan säkert vara en förklaring till att Ladies inte lyckats med nyrekrytering. Cupen var en plantskola!

Visby Ladies har glatt oss under 25 säsongers elit-spel, men nu den 26:e ser det dystert ut. "Leo" har rätt i att det blir mindre och mindre av egna produkter, inte minst inom lagidrotterna på Gotland. Citat "Leo": "Vi skall vara tacksamma för att folk vill flytta hit vare sig det är för idrotten eller av andra skäl...".

Telefonlistan

För hela Gotland

Telefonnummer du kan behöva!

Bank		Motor	
Sparbanken Gotland.....	48 80 67	Bilmäklarna.....	21 60 49
Begravningsbyråer		Bilhuset.....	21 60 40
Fonus.....	24 95 40	Citybil.....	20 17 97
Brandredskap		Hemse Bil & Däck.....	48 09 80
Hald & Tesch Brand AB.....	21 07 83	FORD Lundins Bil.....	20 17 90
Bygg		Nils Jacobsson bil.....	27 95 40
Björkmans.....	20 85 85	Visby Motorcentral VOLVO.....	20 52 00
Byggman Gotland AB.....	20 05 50	Musik	
Österby Brädgård.....	25 99 90	Åkesson.....	21 56 80
Däck		Mäklare	
AHT-Däckservice.....	22 22 20	Mäklarhuset.....	29 29 70
Eiinstallationer		Möbler	
Hablingbo Elservice.....	48 70 77	EM VisbyMöbler.....	21 34 76
Elektronik		Naprapat	

LASSEMAN BLEV LARS- ERIK!

Att sitta i en jury med Jöran Svahnström och utse "10-bästa-listan" i gotländsk idrott var en tradition vi hade på GA lagom till julafton. Vi försökte spegla hela det gotländska idrottsåret. En gång skojade Jöran till det med att plocka bort namn-raden Lasseman Larsson som ersattes med Lars-Erik Larsson. Jag visste inget förrän jag fick se julaftonstidningen. Det blev en reaktion, typiskt Jöran, en präktig kille, snabb i jobbet, oftast med glimten i ögat.

Läs på sid 26

"LASSEMANS KLACKSPARK"

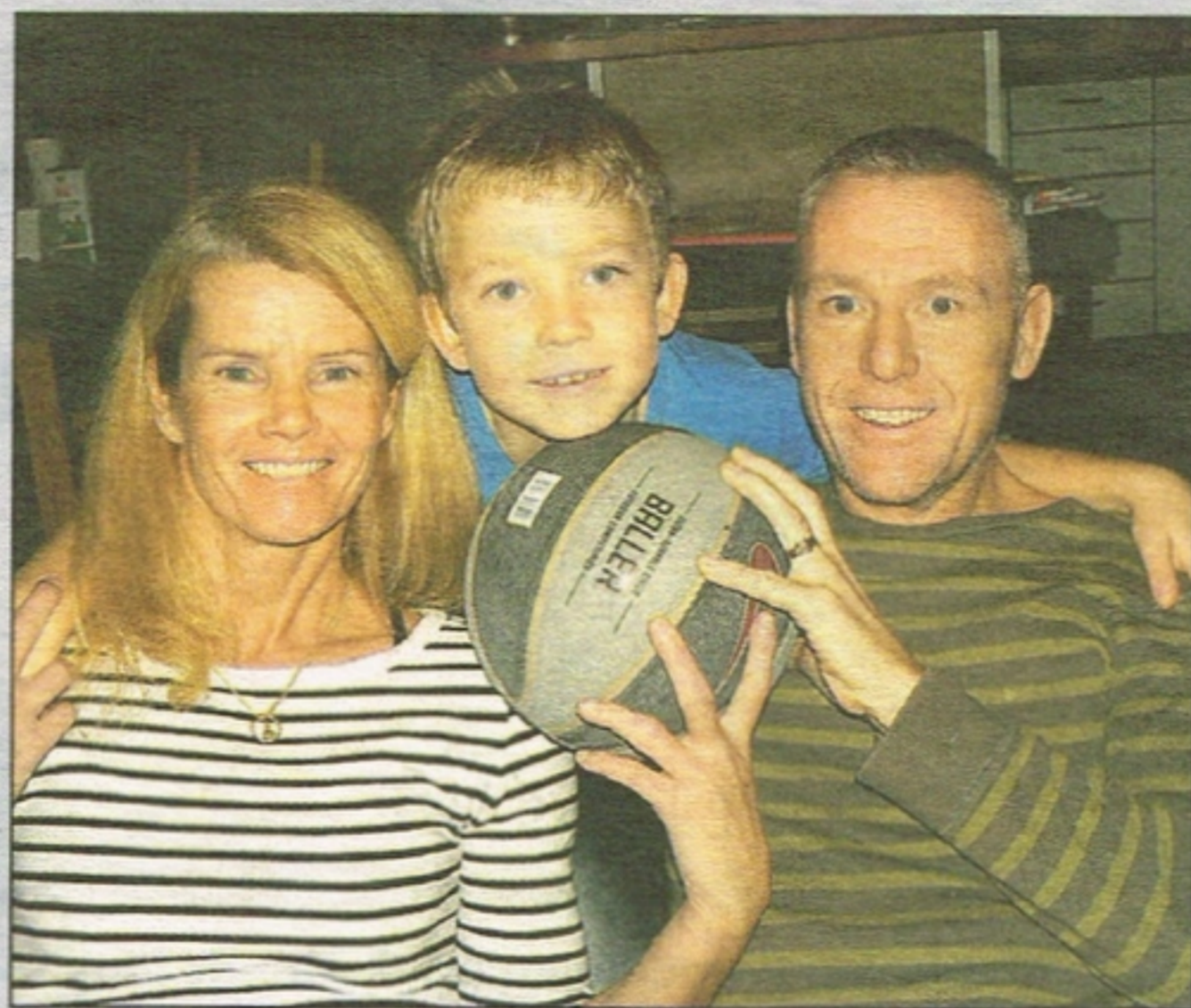
Snacket just nu: Vad har hänt och vad händer med Visby Ladies?

Under många säsonger ett självspelande piano närmast, men nu stryk efter noter. Åtta raka förluster! Otroligt! Kris plötsligt!

Gotlands flaggskepp håller på att kantra, nära att sjunka tycks det. I takt med alla bakslag har man undan för undan dalat i tabellen, nu på nedflyttning. Jag undrar om det finns ork och kapacitet att snirkla sig ur den här kniviga situationen och trots allt rädda sig kvar. Om inte, vad händer då med dambasketen på ön...?

SUSANNE LIDER!

Susanne Rosengren (basketmorsan) leder med laget just nu. Inte undra på. Jag åkte hem till "Rosen" på Fältgatan 4 i söndags, bara ett par timmar innan Visby-lagets match mot Norrköping. Den mångåriga lagkaptenen är numera bisittare i radion vid matcher. En ny måstematch, men vad hände, jo stordingel igen med 15 poäng (64-79). Något positivt tycktes inte hittas och i en krönika stod följande: "Tvåmannaklacken med Marie Söderbergs son Louie som drivande kraft håller för tillfället bäst klass i Södervärnshallen...". Pappa är Anders "Leo" Pettersson, också ett känt basketnamn under många år, är numera sportchef. Nu håller det

Trio Rosengren/Kahl som hoppas på Visby Ladies även i framtiden, Susanne, Linus samt Björn. Foto: Lasseman Larsson

inte längre med alla bortförklaringar som varit, nu är det segrar som måste till, annars har Gotland inget lag i elitdivisionen säsongen 2010-2011. Drastiskt, men sant.

I takt med att förlusterna hopar sig blir laget förstas mindre intressant ur publik synpunkt. Nu är man nere i publiksiffror under 200, ungefär vad VIF Gutes duktiga handbollsungdomar har på sina hemmamatcher i division 4 Stockholm.

BARA EGNA PRODUKTER

Jag hade med mig Visby AIK:s jubileumsskrift från 1989 hem till "Rosen". Visby-klubben firade 60-årsjubileum. På en

helsida fanns en historisk lagbild om just dambasket. Säsongen var 1983-84, alltså 25-årsjubileum i år samtidigt som AIK firar sina 80 år efter "födelsen" 1929. AIK segrade i division 1 och gick till Elitserien, detta med närmast ett lag som hundraprocentigt bestod av egna produkter. Enda tjejen utifrån var utländska importen Regina Brown. Många följde i hennes spår, den främste (enligt "Rosen") var Brenda Hill-Haley. Personliga favoriten!

Förresten, de på lagbilden är värda att nämnas samtliga: Susanne Rosengren, Mariette Lundström, Ann Wallin, Katarina Klingvall, Katarina Lawergren, Ann-Catrin ("Tin-Tin") Hillbom, Catharina Mörrby,

Lotta Ansén, Susanne Jakobs-son, Helene Hammarström, Eva Areskoug och Regina Brown. Ledarstaben: "Dino" Larsson, Erik Broström och Stig Öström. Lagg namnen på minnet!

Susanne Rosengren var med redan då, hämtades via Borås och Uppsala till Visby-klubben av en viss Paul "Dino" Larsson. Rosens pappa, Lennart (Rosa kallad) var gotlänning, växte upp på Follingboväg.

SM-GULDET BÄSTA MERITEN

Hennes meritlista är imponerande: 151 A-landskamper – 35 J-landskamper – 27 säsonger i Elitserien (Damligan). Men SM-guldet 2005 var (är) ändå det klart största. Det var då som inte alla kunde beredas plats i Södervärnshallen, fick vända i entrén.

Härliga tider! Men de senaste säsongerna har varit knöliga, lite av konstgjord andning där man inte vetat från ena säsongen till den andra vilka spelare eller coacher haft att tillgå. Bekymmersamt när spelare inte kontrakteras för mera än en säsong.

Jag liknar Visby Ladies med VIF Gute i handboll på 1980-talet. Det fanns inte mycket av egen ungdomlig verksamhet att fylla på med och när man rasade ur Allsvenskan och tappades spelare fanns inte mycket underifrån liksom. Nu är det basket som balanserar på en slak lina. Här behövs rejäla förstärkningar

vid sidan av Jeannie Saunders, minst ett par av hennes kaliber, annars går det åt pipan. Här krävs en rejäl plånbok för att lösa den biten, därmed även lösa ett nytt kontrakt. Finns den?

På tal om egna produkter så är Hanna Munthe-Gottberg samt Josefine Loob talanger, men blir det mera än så med ringa speltid under ett par säsonger...

FÖR SENT ATT BYGGA...

Visby Ladies måste bygga för framtiden, bara det nu inte är för sent. Man måste ut i skolorna och propagera. Susanne Rosengren och Katarina Lawergren jobbar med den biten, men några resultat lär säkert dröja, och under

den tiden hinner spelarna kanske intressera sig för andra idrotter. Det är många idrotter som slåss om ungdomliga idrottsutövare i dag, något som basketsporten också lär få kännas vid. I Telge finns den stora talangfabriken. Där har man insett hur värdefullt det är med egen verksamhet att bygga en spelartrupp av.

Endre fick alltså inte med någon spelare till VM i innebandy. Efter de två öppningsmatcherna mot Norge (17-3) och USA (28-1) hade det räckt med ett rent klubbtag från Gotland och Endre...

TILL SIST...

Bra initiativ Peter!

Peter Enström är marknadsansvarig för Visby-Travet. I lördags arrangerades en extra V65-omgång på Solvalla. Erik Adielsson & co flögs till Stockholm direkt efter V75-loppen i Halmstad.

Peter Enström fick idén till att visa först V75 därefter V65 på travrestaurangen vid Skrubbs. Det blev fullt. Här lockades med julbord, V 65, och travsnack och många tränare samt kuskar tog vara på chansen. I vimlet sågs Bengt-Åke Larsson, Ronny "Fisken" Widerström, Lars-Ivan Hejdenberg, Torbjörn Östergren, Roger Hassborg, Peter Jacobsson, Henrik Hoffman, med flera.

Vi kunde följa V75 i ett sammandrag sen V65 direkt efter och samtidigt ta del av ett digert och välsmakat julbord där det mesta och bästa, som hör julbordet till, fanns att plocka på tallrikarna. Det förekom även underhållning som gav fin stämning. Fortsättning kan ske... "Travlördag på Skrubbs"!

Dagen efter säsongens sista travdag träffade jag "Fisken" Widerström. "Nu är det slutkört för min del. Jag går i pension", sa han.

Ett förhastat beslut, eller vad... jag började fundera på om den här store, lille, travprofilen verkligen kunde lägga tömmarna åt sidan. I lördags sa "Fisken" till mig: "Jag står fast vid vad jag sa till dig. Det är definitivt slut nu".

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Prins Bertil var den store PR-mannen! Den kände svenske för detta motorprinsen "saddlade om" och blev – BOULE-SPELARE!

Nu kastas det kulor av stål mot den lilla kulan av trä som kallas, just det, "LILLEN". På Gotland expanderar sporten och 12 december är lokalfrågan löst. Då invigs Gotlands första boulehall på P 18-området, detta sedan det gjorts en fantastisk ideell insats av de aktiva spelarna.

Då kan pådrivaren och ordföranden Gustaf du Rietz & Co klappa sig för bröstet och utbrista: "Se vad vi har kunnat prestera för att vi skall få glädje och social samvaro med en sport av familjekaraktär...".

Boule kallas (ännu så länge...) för pensionärssport. Elakt! Okej, det ligger väl något i detta resonemang, men vad är det egentligen för fel att bli en +60, +70, eller...

Tre äkta makarpar som älskar boulesporten, från vänster Elsie och Lasse Lundqvist, "Gerra" och Anna-Lena Hultberg, Lena och Bertil Andersson. Foto: Lasseman Larsson

START I ALMEDALEN

Gotland har (ännu så länge...) bara en bouleklubb: Almedalens BK! Namnet kommer sig av att man började detta trevliga bollspel i just Almedalen, en plats i hjärtat av Visby, annars mera känt för alla valtal. Det fanns banor där och gutarna med Lasse Lundqvist (före detta duktigt hockey-, bandy- och

fotbollsspelare förresten) i spetsen fann ett nytt idrottsligt intresse.

Boule kommer ursprungligen från Frankrike. Kulorna som kastas iväg är av stål och man "måttar" in sig på att träffa den lilla träkulan som är målet, ungefär som stickan (aluminium) eller pinnen (sten) i varpa liksom. Skillnaden är

också stor vad gäller underlaget där man i varpa gärna vill ha gräs och någorlunda mjukt underlag medan man i boule använder sig av hårt grusunderlag.

PR VID SM-VARPA I STÅNGA

*450 000 idkar boulespel i Europa.

*6 000 svenskar har licens, tillkommer massor av spelare som rullar klot för att träffas, umgås och ha det gemytligt. Jag fick min första kontakt med boule i samband med varpa-SM i Stånga 1987. Hilbert Björkdahl, då ordförande i Svenska bouleförbundet, reste omkring i Sverige och propagerade för boule, valde att besöka Gotland, lämpligt att åka till Stånga. Öns media skulle mötas. Vi samlades under lunchen, spelare som varpakastare, vid grussträngen bredvid hockeybanan, fick instruktion av Hilbert, sen bara att rulla igång. Första pris: Ett nytt bouleset. Jag har detta hemma...

ALMEDALENS BOULEKLUBB

1990-91 blev det mera allvar på Gotland och Almedalens bouleklubb blev pionjärer. Nu har man snart 100-talet medlemmar varav 40 har licens. Och, skall poängteras, gutar har faktiskt en viss fallenhet för detta franska ursprungsspel. Göte Andersson har vunnit SM-guld i singel och ledamoten Lasse Ahlqvist har blivit trippelmästare på SM. Jag besökte den nya hallen häromdagen, träffade bland annat tre äkta makarpar som funnit lyckan med boule: Elsie och Lasse Lundqvist, Anna-Lena och "Gerra" Hultberg samt Lena och Bertil Andersson. De berättade glatt om sin sport på "gamla dagar". Att de blivit fanatiker närmast förstår man. Ett år samlades man vid Hultbergs en vinter och spelade utomhus i 15-gradig kyla. Men nu har man valt varmare breddgrader, reser till Cypern varje år, har fyra månaders "boulesemester". Hultbergs har varit där sex år

på raken, strålar samman med boulemänniskor från hela Sverige.

TILL SIST...

*1969: Tipsextra inledes!

I år firar man 40-årsjubileum. Jag har på nära håll träffat pionjärer, och stora personligheter, som Lars-Gunnar Björklund, Bosse Hansson, Arne Hegerfors, Ingvar Oldsberg och Mats Nyström. Några har jag spelat kändisfotboll med på Gutavallen sommardag.

1969 är ett årtal som etsat sig fast för evigt, glömmet det aldrig, mitt bästa aktiva fotbollsliv någonsin.

• Ingick i Gotlands landskapslag som slog Småland i Västervik, öns bästa insats någonsin distrikten emellan.

• Med i VIF Gutes lag som via serieseger i Stockholms division 4

avancerade till division 3. • Blev distriktsmästare för seniorer med VIF Gute. • Fick "GA-bollen". Storslam! Samma år fyllde vårt första barn, Maria (Britts) ett år. Lycka! Krönikörer brukar oftast berätta om händelser hit och dit som de upplevt, nu tog jag chansen att göra detsamma.

I söndags gladdes jag också stort då Zlatan Ibrahimovic kom in i Barcelonas lag i andra halvlek i prestigemötet med Real Madrid och "kanonade" in matchens enda mål på volley inför nära 100 000, säkert många svenskar, och kanske även en del gotlänningar, på läktaren. Zlatan så znygg mål!

Två bouleentusiaster, Lena Rodlert och Lasse Ahlqvist, ställer upp för sin sport.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Den lilla socknen Endre med sina 358 invånare har vänt upp och ner på innebandyn i Sverige. Endre klättrade till andraplatsen efter Iksu (Umeå) i lördags sen speediga Camilla Wahlström avgjort i slutminut mot Täby. Direkt efter blev det avfärd till Arlanda, övernattnings och tidigt flyg till Egypten söndag morgon för ledare och spelartrupp.

Endre har alltså satt sig själva på Sverigekartan över framstående innebandyklubbar. Harald Hoffman och hela föreningen bubblar av lycka. Dock lite smolk i glädjebägaren: Hur kan landets förbundskapten på damsidan, Jan-Erik Vaara, undgå att nominera spelare från Endre till sitt VM-lag? En gåta! Harald Hoffman träffade på pricken rätt då han sticker fram hakan och påstår: "Endre får inte med någon spelare i landslaget förrän Sverige får en ny förbundskapten...". Vi är många som tycker som Harald.

OGRAVERAD TRIO!

Trion Anna Jakobsson, 23, Sara Anteryd, 22, och Camilla Wahlström, 21, borde gått in ograferad, om inte så borde åtminstone någon ur trion funnit vägen in i "Vaaralandslaget". Vad måste man mera utkräva och prestera för att ta plats? Är Gotland fel plats att idka sport på nationell elitnivå? Frågorna är berättigade.

Trion som borde gå in ograferad i Sveriges VM-lag, Anna Jakobsson, Camilla Wahlström, samt Sara Anteryd.

Foto: Lasseman Larsson

Trion Anna – Camilla – Sara har svarat för 62 poäng så här långt och den interna Endreligan ser ut så här: 1. Camilla Wahlström 14+9=23 poäng, 2. Anna Jakobsson 15+5=20, 3. Sara Anteryd 5+14=19. Endre har, tror jag bestämt, Sveriges bästa förstaformation med nämnda trio samt med finska trion bakom sig, alltså: Liisa Kokkonen, 20, målvakt, Anne Toivanen, 27, samt Anna Vartiainen, 28, båda backar.

I FINLAND OCH LETTLAND...

Endre finns dock representerat i a n d r a (!) länder inför stundande VM som spelas i Västerås.

I Finland spelar Anna Vartiainen, i Lettland finns Lauma Visnevskas, 20 (andramålvakt i Endre). Andra bekanta lettiska spelare som spelat för Endre är Signe Ose och Gunita Karklina. Även Anete Seina har varit aktuell för landslag men tackat nej.

Endre är just nu det formstarkaste laget i damerna elitserie tillsammans med Iksu. Det skiljer numera en poäng i en haltande serie. Tänk om det här kunde hålla i sig, vad säger att inte de nämnda lagen även kan mötas i SM-final i Globen fram i vår...

Endre har nu två bortamatcher kvar innan vi "spikar igen" 2009, möter Pixbo och Lock-erud helgen 19-20 december.

BLANDAR OCH GER...

Det är alltså uppåt värre för Endre medan däremot andra gotländska lag i fastlandsspel blandar och ger, varvar bra prestationer med mindre lyckade.

*Visby Roma i hockey har inte stått att känna igen riktigt, men till Alletan efter jul, dit skall bara André Lundholms pojkar. Jag tror dem fixar det, precis som förra säsongen.

*Visby IBK i innebandy inledde trögt, men nu börjar Håkan Bergströms lirare hitta stilen. Självförtroendet, som varit naggat i kanten, har fått sig en kick åt rätt håll. Styrkan just nu är att man vänt hotande förluster till vinst, som senast mot Örebro där 5-7 i slutperioden blev 8-7. Lagmoral!

*Visby Ladies i basketens damliga är ett kapitel för sig. Vad är det som egentligen händer, vi är många som undrar varför laget plötsligt är på "deks". Här krävs underverk omgående om det inte skall sluta i degradering. Nu förstärktes den tunna truppen med amerikanskan Jeannie Saunders, 23, en 173 cm lång guard med bra skytte. Okej, hon svarade visserligen för 16 poäng med det hjälpte föga ändå, nu sjätte raka förlusten mot Telge. Jeannies ankomst till Sverige var

inte lysande direkt, hamnade på Arlanda, helt bortkommen, trodde hon var i Visby. Varför mötte ingen representant upp på Arlanda från Visby-klubben, det kan man ju undra.

Jag undrar också hur coachningen är när en spelare (Lisa Ängefjord) kunde få "stoppa i" hela ELVA 3-poängare när Luleå utklassade Visby Ladies med 108-51. Sådant här måste kunna styras från coachsidan, att man haft något motdrag som kunnat eliminera hälften av de 35 poäng som Lisa gjorde totalt. Eos, bottengång med Ladies, visste att Umeå har en stark skytt i Amy Mohr. Man hade tuff bevakning på henne i söndags, kunde därför vinna sin andra match. Taktiskt!

"VINNER UPPKASTEN..."

Jag läste också en kommentar i öns media där man från Ladies

coachhåll uttalat sig följande: "Vi vinner uppkasten och är med några minuter...". Felciterad? Om inte, då föreslår jag att man skärper till sig rejält och vinner matcherna i stället för uppkasten.

Visby Ladies fortsätter sitt lagbygge, vilket är bra, hur långt det sen räcker återstår att se. Den tunna truppen kräver förstärkningar. Storhetstiden tycks onekligen vara förbi, där SM-guldet 2005 ännu finns kvar på näthinnan med jublande glada spelare och lagkaptenen Susanne Rosengren i spetsen.

TILL SIST...

Framgångsrika IF Varpa har firat sina 100 år. Man valde Hvitstjärna och det var många som ville hylla en jubilar som säkert har över 100 mästerskapstecken fördelat på SM, junior-SM, BSM, oldgirls- samt oldboysmästerskap plus även DM. Det här tryckte förstås ordföranden Nisse Engström, 84, extra på, liksom festfixaren Lars-Åke Olsson (ordförande 1987-2008). Nisse är nu ordförande för tredje (!) gången: 1. 1965-70, 2. 1983-86, 3. 2009-? Varpaentusiasterna Erik Holmqvist var uppskattad och rolig trubadur.

Här fanns många varpakämpar på plats, som vunnit massor av ära och berömmelse, tagit mästerskapstitlar under många år. Bredvid varandra satt bland annat Bengt "Bamse" Pettersson, Alf Nilsson och Bernt "Benne" Augustsson, mest kända som Garda-kastare, men även med ett visst förflutet i IF Varpa. Uno och Erik Norman

från Bunge VK, gästade och uppvaktade och på plats även Marie Stenberg samt makarna "Madde" och "Gugge" Engström som haft stora framgångar. "Gugges" pappa Sven-G. är en av klubbens största profiler. "Madde" (Färötjejen) är faktiskt historisk i den anrika Visby-klubben, har vunnit alla fem disciplinerna på SM. 1977 blev det parguld i Stockholm med "Benne" Augustsson (har SM-rekordet i cm på 126 cm, satt i Hablingbo 1984) och 1978 i Rävången, Visby, knep "Madde" fyra titlar, missade bara par, utkastad av en viss "Gugge" med parkompis Inga Wallin... Tanken då var att kopiera vad Solveig Löfgren, Roma gjorde i Nässjö 1974 då hon tog storslam, vann alla fem SM-gulden ett och samma år.

Barbro Fohlin, ordförande i Gotlands varpa-förbund, var självklart på plats, hade barnbarnet Noel, 3 år, med sig. Bli-vande varpakastare!

HEMSE ISHALL

DIV 3

Sudrets HC - Segeltorp
Söndag den 29 nov
kl 11.30

GOTLANDS
Annonssblad
Lokaltidningen

Finnes:
Massor av små
röster som behöver
bli hörda.

Sökes:
Lite pengar
Barnens Hjälptelefon:
0200-230 230

BRIS-mejlen: BRIS.se

BRIS

BARNENS RÄTT I SAMHÄLLET

Stöd BRIS!
Medlemskap 250 kr, eller gåva.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotländsk hockey är profflös!

Jag drar mig inte för att sticka fram hakan och påstå detta.

Har man varit med länge och följt öns hockey sen barnsben i början av 1950-talet så har man ju också följt utvecklingen. De första jag då kom i kontakt med var Åke Kroon, Sven Nilsson (Leveau numera), Sven-Åke Waktel samt "Affen" Lindvall. Andra profiler jag kommer ihåg var Bertil "Smulsen" Samuelsson (ordf. Gotlands Ishockeyförbund) och idoge Rune Jacobsson ifrån Fardhem. Det hann bli åtskilligt många flera efter det...

Gotland har som bekant två lag i samma division 2-serie: Visby Roma samt Sudrets HC. Båda krigar för att lyfta ö-hockeyn något eller några snäpp. Visst, man hänger med skapligt i en serie som ibland kallas rena "lingonserien", där resultaten är högst skiftande, där lag är otroligt oseriösa när de kommer hit med futtiga dussinet spelare, åker dit med 2-8 och 0-10...

Förr fanns profilerna, minns då driftige legenden Olle Norman ("Mr. Hockey" kallad) värvade Tom Lemon till Roma, inte världens snabbaste på skridskorna direkt, men en lirare med bländande teknik och spelförståelse.

FRANSK FÖRBUNDSKAPTEN

När kedjan Lemon, Christer Andersson och Kjell Larsson (blev fransk förbundskapten under en tid) ingick i samma kedja, då var det jätteskoj att vara åskådare på uterinken i Roma (Klosterrinken).

Olle Norman fick flera andra toppar till sitt kära Roma under en följd av år, en hårdtsande klubb som blev respekterad hos klubbar och förbund.

Kinas landslag var här, Kanadas OS-landslag med Eric Lindros i spetsen var på ön, Leksand, Brynäs ("Tigern") Johansson 9-målsskytt i Hemse... och många andra.

På tal om profiler så glömmen ingen Alexej Salomatina, ryssen som i mina ögon var (är) den främste utländske spelaren Gotland haft nöjet att få studera på nära håll.

Jodå, det fanns gotländska färgklickar också, som "Berra" Green, Johannes Björklund, Kent Fredriksson och "Toggen" Bendelin (nu förbundskapten för Sveriges JVM-lag) på Sudret, bröderna Loob från Slite och Graip, Peter, Janne, Håkan och Anders, Kurre Ljunggren, Eka" Jonsson & Co i Roma där även Tommy Töpel

(kändis i svensk hockey) ett tag spelade. Peter Jakobsson fann vägen in i juniorlandslag, dubbel svensk mästare i Färjestad, proffs. Oj det finns många flera profiler på den tiden, som inte finns nu.

SEVÄRD KORHONEN

Nu då, ja 29-årige Kim Korhonen i Visby Roma utmärker sig alltmer, höjer sig över mängden, spelar för Visby Roma, ett bra kap av sportchefen Ronny Öström och de andra i ledarstaben.

Korhonen är sevärd, effektiv och 2-målsskytt mot Sudrets HC (4-1).

Glädjande 1: Korhonen.

Glädjande 2: Publikciffran, 1 300.

Kanske har Sudrets HC en stor-spelare på gång, tänker då närmast på "91-an Larsson", Johan, 15-åring som tagit en ordinarie plats i Sudrets division 2-gång.

Jag har sett den här killen lira, mycket lik Håkan Loob i samma ålder, men om han sen blir lika vass återstår att se. Håkan vann ju allt i hockey, nu sportchef i Färjestads BK.

Jag roade mig med att kolla i några hockeyböcker från slutet av 1980-talet och in på 1990-talet. Det var ju då som Roma hade sina högtidsstunder.

Säsongen 1988-89 slutade man tvåa i division 2 östra A efter IFK Österåker. Båda lagen hade, hör och häpna, samma poäng - 51! Österåker hade bättre målskillnad.

SYND OM ROMA

Året efter, jo då tyckte man verkligen synd om Roma som i en kvalserie visade hjärta och lagmoral att hämta in ett 2-5-underläge efter två perioder, sen nå 6-6, men fallit i "sudden".

Det snackades rejält om Roma och öns hockey då och tusen i snitt i publik.

Trängseln blev ännu större då "envisa" Roma blev historiskt säsongen 1990-91.

Roma, då med Ånge-pojken Peter Lindström som tränare (var även aktiv spelare i Roma innan) tog sig till kvalspel via tredjeplats i serien. Nu då!!!

Revenschen mot Österåker kom, seger med 4-1 borta och 5-1 hemma. Klart kvalserien för ettan!

Motståndare: Nyköping och Gnesta. I trelagskvalet fick de två bästa avancera. Roma tog platsen efter Nyköping efter 4-3-vinst hemma mot Nyköping som lade grunden. Själva avgörandet kom

dock i Gnesta och här blev det en hejdundrande uppvisning av Ola Georgsson & co. 12-4!!!

Här sågs då spelare, förutom Ola Georgsson, Peter Podrasky, de båda leksingarna Ingemar Britts och Lasse Bond, Anders Loob, Mikael Carlsson, för att ta några ur högen av historiska Roma-spelare.

"PIGGE" MÖTTE UPP

Hemkomsten med flyget då, jo vid landning och lätta steg in i ankomsthallen väntade spelarfuar och sambos med plakat och på plats fanns även "Pigge" Werkelin. Det blev färd till Kneippbyn och fortsatt firande. Höjdare att minnas!

Trängseln i "isladan" blev vida större nu när stora och anrika klubbar som AIK och Hammarby kom till Visby. Oförglömligt!

Roma blev Wisby islanders, inte så lyckat visade det sig, det blev sammanslagning mellan Roma och Visby AIK. Där är vi nu - i tvåan!

Tänker IK Graip manne ta upp jakten på Visby Roma och Sudrets HC? Frågan är intressant nu när Slite fått sin ishall, och, vad man hör, tänker göra en rejäl satsning.

Hur ser gotländsk hockey ut om fem år?

Jag ser gärna att man nu med tre ishaller gör allt på ledare- och tränarsidan i klubbarna, att man även satsar hårt på ungdomsverksamheten så att vi snart kan få framgångar även i TV-pucken.

Vi hoppas också på profilerna!

KANGOO SPECIAL

3 kvar!

st Renault Kangoo 1.2 16V 5-sits Trend -03
Färger: vit, röd, blå, grön
Mil: 2.000-5.000 mil

ENHETSPRIS **69.900:-**

FÖRETAGS/PRIVATLEASING

1.299:-/MÅN

0:- kontant, 36 mån, restvärde 23.615:-. Pris inkl. moms.

RENAULT BILLÅN

999:-/MÅN

Kontant (eller som inbytesbil) 16.000:-, 60 mån. ränta 4,95%.

PRESENTKORT PÅ KÖPET!

Gör en rolig affär på en av våra nio (9) begagnade Renault Kangoo. Vi säljer ut dom till ett mycket bra enhetspris! Dessutom får du ett presentkort på 10.000 kr hos Snicken/Järn AB Södertorg.

10.000:-

JÄRN AB SÖDERTORG

AB VISBY MOTORCENTRAL

Direkttbl. säljare: Björn 0498-20 52 03, Erik 0498-20 52 04, Rune 0498-20 52 05
Lummelundsv. 9, tel.vxl 0498-20 52 00.

TILL SIST:

Öns störste hockeyprofil genom tiderna är tveklöst Håkan Loob, Slite-sonen. Jag tror ingen är av någon annan uppfattning. Håkan värvades till Roma från Graip, vidare till Karlskrona, därefter till Färjestad, sen proffs i Calgary (50 mål i NHL) åter till Färjestad. Håkan tog OS-guld, VM-guld, SM-guld, ja här kan listan på meriter göras oändligt lång. Numera sportchef hos Färjestad, regerande svenska mästarna.

Jag minns då Håkan kom till Visby ishall som spelare i Karlskrona med kanadensaren Des Moroney som tränare. Jag ställde frågan: Hur bra kan Håkan bli? Svar direkt: "Jag skall bara lära honom lite tjuvtricks, sen blir han proffs...". Sant!

Säsongen 1990-91, då Roma avancerade till ettan, valde elitseriens spelare fram Håkan Loob till Sveriges bäste, fick Guldhjälmen. Han fick också motta Guldpucken. Han gjorde 33 mål, passade till

25 nämnda år men Djurgården blev svenska mästare dock. Håkan har i dag elitrekordet på 76 poäng, 42 mål och 34 assist. Svårslaget, trots att man nu spelar avsevärt många flera omgångar.

Anders Loob, lillbrorsan, visade Roma vägen mot ettan genom att göra 28 mål och assistera till 37 och hans 65 poäng gav en sjätteplats av samtliga i hela serien.

Det diskuteras oftast om vi har någon ny Håkan Loob på gång på Gotland, men det tror jag inte. Vi får inte fram någon ny Ingemar Stenmark eller Björn Borg i Sverige, heller ingen ny Håkan Loob från Gotland. Om Håkan har det sagts: "Han är Gotlands främste idrottsman genom tiderna". Jag går inte emot!

Förresten, Gun och Pauls sorkar står säkert med något så historiskt som att tre av sönerna spelat i elitserien, där Anders också var mycket nära, fick nöja sig med ettan. Håkan (Calgary) och Peter (Quebec) var också NHL-proffs.

En ny Green växer fram i Sudret-hockeyn

Far och son Green, "Berra" och Kristoffer, tror och hoppas på Sudrets HC.

"Berra" Green, 66, – känns namnet igen? Jag tror det.

Alla som haft någon kontakt med denne store gotländske idrottsprofil har hört, läst eller träffat denne kämpe, rentav som motståndare...

Nu är sonen Kristoffer, 21, på god väg att utvecklas till något lika stort, ja rentav större.

"Gerumsorken" Bertil "Berra" Green idrottade i Levide, det blev sen Hemse och Fardhem. Fotboll och ishockey var hans stora sporter, uttagen i det gotländska landskapslaget i bägge. Jag har spelat ihop med "Berra" i båda, kan intyga att han hade något verkligt stort på gång, men nöjde sig med att vara riktigt bra på Gotland.

"Berra" gav aldrig en puck eller boll förlorad, gav järnet i varje duell, var hatad av motståndarna, älskad i det egna laget.

Släpper inte idrotten

Släppa kontakten med idrotten kan han bara inte, i synnerhet

eftersom sonen Kristoffer utvecklas stadigt, som lirade boll, men som nu helt koncentrerar sig på hockeyn i Sudrets HC i division 2.

Kristoffer är raka motsatsen till pappa som kunde ha ett häftigt humör när något gick emot, att det inte stämde som han ville.

– Kristoffer är mycket lugnare, borde ta för sig mera, inte minst framför kassen, säger "Berra".

Kristoffer nickar instämmande, håller med...

Vad man förstått, efter att ha läst tidningarna, så har Kristoffer blivit en framgångsrik framspelare, men visst blir det även

mål från hans klubba, några direkt avgörande så här långt.

"Berra" valde mera "raka spåret" liksom...

Uppemot två meter...

Kristoffer är en välväxt yngling som är uppemot två meter lång med skridskor på fötterna och med all utrustning så väger han säkert hundra kilo.

Kristoffer spelar center, styr närmast den femma han lirar i.

Hur ser du på öns hockey i stort Kristoffer?

– Det är säkert många som i ungdomsåren inte fick den rätta skolningen, titta bara på alla usla resultat som Gotland nått i TV-pucken exempelvis.

Vad krävs för att utvecklas "Berra"?

– Bättre teknik, mera spelövningar, träna och träna mera på det som krävs. Jag tycker att man fokuserar sig alltför mycket på skottstatistik, precis som om det skulle vara avgörande.

Vi träffs i Visby ishall inför derbyt Visby Roma-Sudret (4-1).

Hetsig tränare

Hur är Göran "Tjorven" Lind-

qvist som tränare Kristoffer?

–Bra. Hetsar upp sig när han är uppe i varv, men det finns hela tiden en tanke i hans träningar.

Vi riktar passningen till Göran själv, säger om Kristoffer:

– Han har mycket talang. När jag kom till Gotland och Sudret i fjol var han en oslipad diamant, men han har växt rejält sen dess. Jag vill påstå att han håller division 1-klass.

Kristoffer har stadigt blivit mera stabil i sitt spel, anses vara lagets bäste center, inte minst vad gäller det defensiva spelet.

Han rycker tag i Kristoffer. Det är taktiksnack som gäller inför prestigemötet.

– Jag tror vi vinner, säger Göran.

– Det skall vi bara göra, menar Kristoffer.

Nu gick dock inte pucken Sudrets väg den här gången, men flera tuffa derbyn väntar.

Kristoffer har spelat i TV-pucken, liksom många andra talangfulla ungdomar, men bra resultat har uteblivit.

Svår jämförelse

Att göra en jämförelse far och son är svårt. Hockeyn har ju utvecklats enormt. Allt har blivit

så mycket snabbare, och tuffare, det gäller att vara snabb, teknisk, ha fin speluppfattning, gärna vara momentet före motståndarna.

Vad är nu det stora målet närmast Kristoffer?

– Att vi skall nå Alltvåan. Det bör vi klara, men därefter blir det riktigt tufft förstås.

"Berra" berättar hur Kristoffer tränat i hemmet i Alva.

– Det är många skott som avlossats, och många klubbor som slagits sönder, säger "Berra" och skrattar.

Här missas ingen träning, ingen match (hemma) och efteråt blir det då och då lite snack vid köksbordet i stil med: "Varför gjorde du inte så, varför sköt du inte när du hade ett så bra läge i skottsektorn, i "slottet"..."

Vi kan tänka oss hur snacket går hos Greens.

"Berra" vill förstås inget högre än att Kristoffer skall utvecklas, att hela Sudret HC utvecklas, då vågar man spanna bågen högre med siktet inställt på ettan.

Text&foto:
Lasseman Larsson

Lasseman gör comeback!

På GA fick jag i början (ideellt) hjälpa till med tabeller inom olika idrotter, men sen blev det även lite korta referat från handboll i Ex-huset, fotboll och hockey på Gutavallen. Nu sitter jag här på Skarphäll och skall försöka plita

ner några rader till en krönika i "LT". Hur skall jag nu börja egentligen, har ju varit väck från datorn på GA sen i januari då jag gick i pension, 65 år alla hjärtans dag 14 februari.

Läs mer på sidan 14

"LASSEMANS KLACKSPARK"

FOTBOLLSGALOR!

Visst, det är ju skoj att avsluta en lång fotbollssäsong med en trivsamt avslutning i form av prifest.

JAG VAR på plats i Ex-huset när gotländska fotbollen anno 2006 firades av.

JAG BÄNKADE mig framför TV:n ett par dagar senare för att ta del av riksgalan på "Hovet" i Stockholm. Att snacka om bäst eller sämst är inte riktigt, det är liksom lite olika nivåer man gör sina bedömningar på.

I rikspress "sågades" Svenska fotbollförbundets gala redan dagen innan. Jag citerar gärna vad Aftonbladets krönikör Lasse Anrell hade som topprubrik till sin krönika: "Fotbollsgalan en given kalkon"!

Lasse hade en återblick vad som hänt i tidigare galor där stjärnfallen med uteblivna storstjärnor som Zlatan Ibrahimovich, Sven-Göran Eriksson, Fredrik Ljungberg och "Henke" Larsson aldrig dykt upp. Tråkigt förstås! Man började fundera: Tar man galan på allvar egentligen?

Det här har ö-galan också fått kännas vid. Tre var nominerade på varje "post", de fotograferades samtidigt som prisutdelaren förkunnade: "De nominerade är... och vinnaren heter...".

På tal om nomineringar, det fanns spelare som var på plats i Hovet, som borde ha nominerats, men var det inte. Namn: MARTA! Hon är Umeås och hela Sveriges bästa spe-

lare, en lirare som publiken gillar. Hon kallas även "världens bästa". Tobias Linderoth blev vald till bäste spelaren i - DANMARK!!!

VISADES PÅ STORBILDSSKÄRM

På storbildsskärm såg man de aktuella spelarna, men i ett par fall kom bara vinnaren, de andra två struntade blankt i att ställa upp. Då fick en domare (Rolf Wahlgren) och en lagledare (Kurre Johansson) rycka in som ersättare. Skratt förstås! Men pinsamt!

Arrangörerna förbereder annars allt väl, jobbar ett par månader innan för att göra inventering på spelare och ledare, där juryn till slut enas om de bästa. Då är det beklagligt att alla kallade inte kommer, inte ens har förstånd att meddela sig i tid om förhinder (inbokad resa, eller något annat).

En sak som förvånade mig är också att en skara utvalda prisutdelare inte kan komma lite mera prydligt klädda, typ vad Tommy Wahlgren, Johan Lindvall och Owe Järlö, hade på sig på scenen. Nu inväntades vinnare upp på scenen och möttes av prisutdelare med händerna i byxfickan. Nonchalant!

Nej, det skall vara status att bli inkopplad, få motta pris, vara snyggt klädda, gäller såväl pristagare som prisutdelare. Här har det sparat ur en aning...

Damfotbollen på Gotland har (ÄR)

inte bra just nu. Helena Nirs fick ta emot GA-troféen för tredje gången, historisk tje. Okej, Helena är bra, men för att få priset en andra, eller tredje gång, skall man vara överlägset bäst. Det har Helena, en ödmjuk och fin tje varit (är), så Mattias Karlsson och hans stab på GA-sporten gjorde inget fel, men visst vore det roligare med ett nytt namn. Vi får hoppas på 2007!

SJÄLVSKRIVEN, MEN...

Att GA-bollen gick till Alexander Gerndt var väl ingen överraskning för någon kan jag tänka mig, men han hade förmodligen inte varit lika självskriven om inte allsvenska AIK lockat honom till provspel, blivit nöjda, skrivit kontrakt. Det kom genast i annan dager liksom.

Förresten, läste i en riksbilaska något om att AIK kommer att ha Väsby (åkte ur superettan via kval mot Sirius) som farmarklubb. Mätte det nu inte bara bli så att Alexander Gerndt skickas ner och lånas ut till Väsby, då kan han ju rentav bli motståndare till sin moderklubb VIF Gute i nästa års norra grupp. Vi vill inte ha något nytt "Jon Rytterbro-fall".

Det ryktas om söderettan för Visbylaget, vore väl inte alldeles fel med nya motståndare och det kan ju locka publiken till Gutavallen igen.

GALAN MÅSTE FÖRNYAS

Det kom mindre med folk till årets gala, klart att man nu måste förnya

sig. Förslag: Ha prisutdelning och efterföljande fest på samma plats, ungefär som i Gotland Grand National, den fantastiska enduron, världens största..

Jag ser gärna att man använder Rackethallen i Botairlunden, eller Visby ishall, där det dukas upp snyggt och prydligt med bord intill prisscenen, att det sen förekommer lite underhållning också, gärna med "Babben" Larsson, Ainbusk singers och Tobias Fröberg (fd aktiv fotbollsspelare i Färösund bl a).

Detta kommer att ge en annan klang kring galan.

Efter en säsong börjar det spekuleras om hur nästa kommer att se ut. Det har nämnts om tio lag i stället för nuvarande åtta i Gotlands-fyran, av mig oftast kallad Allgotländskan. Men tyvärr håller inte fyran på Gotland division 4-klass, där division 5 ligger närmare. Förr hade vi lag i Stockholmsserien division 4 som höll bra standard, ja även Uppland/Gotland-fyran, och var man toppgång där, då kunde man också lyckas i trean. Nu är öns fotboll "mil" från att klara av division 3-spel. Bevisen är flera: 2005 gick Visby AIK upp, jumbo och ur direkt och i år spelade IFK Visby i trean och med samma usla resultat, jumbo och ur. Nu krävs skärpning för att öns fotboll inte skall halka efter den nationella alltför mycket, gäller både dam- som herrsidan.

TILL SIST:

Kurre Hamrin!

Jag blev glad över att Kurre kom till Fotbollsgalan i Stockholm, hade blivit ännu gladare om hans mål, 3-1 mot Tyskland på Ullevi i VM 1958, valts till snyggaste målet, "Tidernas mål" i konkurrens med fyra andra. Tyvärr, det blev inte så, men bara att få se Kurre Hamrin i TV (spelaren med de nedhasade strumporna...) och höra honom var det bästa med galan...

Jag måste ju skriva några rader om att jag faktiskt träffat Kurre Hamrin på nära håll också. Han kom till Gotland med ex-gutten Per-Ove "Peo" Enström. Peo presenterade Kurre Hamrin med orden: "Han är snart i landslaget...". Det dröjde inte länge förrän Kurre drog på sig det blågula stället. "Peo" och Kurre bildade en vass högersida i AIK i allsvenskan under några år. Kurre blev sen blev proffs i Italien.

Ett träningspass på Gutavallen blev det. Kurre, "Peo" och jag var de enda på Vallen denna eftermiddag.

Jag var materialare i Gute, hade nycklar till Gute-kåken, öppnade för den allsvenska duon, plockade fram de bästa bollarna, sen stegade vi ut på planen - STORA

Den stränge vaktmästaren David Wulff var väck just den här dryga timman, men på vägen därifrån, alldeles utanför Murgrönans (festplatsen i Visby) plank kom Wulff med stora kliv.

"Hej Peo, du är hemma...". "Peo" kontrade: "Och vi har tränat på stora planen". Aj tänkte jag, nu blir det en utskällning, men icke. Wulff tyckte det var enbart trevligt med Peos besök, där han också presenterade Kurre som "morsade" artigt, såg ut som en liten skolyngling på sin första skolresa. Näja, men något åt det hållet var det...

Lucialoppet - nu för 25:e gången!

Lucialoppet har blivit en fin tradition kring firandet av Lucia. Idén kom av att beväringar sprang ett millopp, Allégatan-Lasarettet-Hammen och tillbaka till regementet. Vi var några personer som satt på P 18:s underbefälsmässa och "spånade" om det kunde bli något för "icke krigare". Det blev Lucialoppet! Lördagen 9 december avgörs loppet med start och mål vid P 18. Det blir samtidigt 25-årsjubileum! - Vi kan väl hoppas på 250-300 tävlande då, säger Per-Ola Hallberg, tävlingsledare.

Totalt har c:a 6 000 deltagit. Anders Österberg har varit med från starten. Han är ordförande i P 18:s löparklubb, har förstås sprungit Lucialoppet ett flertal gånger, men tyvärr fick den fina raden brytas på grund av skada. -Förargligt förstås, men vad gör man. Nu får jag i stället göra en

insats i ledarstaben och det är trivsamt det också, menar han. Två av idékäckarna, Lasse Mårtensson och Tore Andersson, är numera avlidna, men de glöms inte bort, i synnerhet inte inför ett jubileum. I Lucialoppet springer man i egen takt, där hetsen för tider och pla-

ceringar inte är det absolut viktigaste. Nej här är trivseln större, att få träffas, trivas, ha något gemensamt under ett par timmar med först löpning, sen dusch, kaffe och prisutdelning. - Vi lottar ju dessutom ut 80 procent av priserna, inte minst flygresan, och det sporrar förstås, menar

Per-Ola Hallberg. Företag är välvilligt inställda och sponsrar Lucialoppet. Här finns numera även en klass för stavgång. Populärt! Okej, visst finns det löpare som gärna vill vinna loppet, gärna sätta rekord. Ewy Palm, Mölndal har damrekordet på långa banan (10,6 km) med 37,29 satt 1989 och Magnus Bergman, Enhörna är snabbast bland herrarna, hade 32,23 och året var 2002. -Glädjande är att Magnus lovat att ställa upp i år, påstås vara i fin form, kanske är han ute efter att slå sitt rekord, säger Anders Österberg som sköter kontakten. Det finns ett knippe "trotjänare"

som följts åt i alla de 24 tidigare loppet, återstår att se hur många ur sextetten som kommer till start nu också. De sex är: Lars-Ulle Gedefors, Tore Pettersson, Elis Nilsson, Leif Johansson, Bosse Ekman samt Lars-Åke Johansson. En speciellt framtagen 25-årsmedalj lockar... Rolf Wahlgren brukar fixa så att öns Lucia kan medverka och sätta lussekronan på damvinnaren. Upplysningar kring Lucialoppet lämnas av P 18:s kansli tel. 29 55 99 eller till Per-Ola Hallberg på tel. 070 36 34 715.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Anders Österberg och Per-Ola Hallberg ingår i P 18 IK-staben jobbar för att 25:e Lucialoppet skall bli en ny trevlig tävling.

Klockmaster
ÖSTERPORT, VISBY
Tel. 0498-27 12 90

Big-Date Silver crow
4.500:-

Två guldbryllöppar med idrott som gemensam nämnare, här fångade vid Kinnerstugans motionsspår, fr v Fred och Gerd Boman, Lea och Sauli Jacobsson.

"LT" kopplade ihop två idrottspar som firat guldbryllöpp för kort tid sen.

De som gifte sig 1956 är Gerd, 71, och Fred Boman, 74, samt Lea, 74, och Sauli Jacobsson, 73.

Häromdagen träffades vi fem i Bro OK:s föreningslokal vid Kinnerstugan.

–Giftna i 50 år, men ännu har vi inte fått något vigselbevis, skrattar Gerd Boman.

Nåväl, de växlade i alla fall ringar i Väskinde kyrka.

100 år tillsammans, här finns förstås massor av minnen att berätta. Vi hann dock med att prata, skoja, skratta under ett par timmar över en fika och pepparkaka.

Gerd och Fred Boman var med då Gotlands skogskarlar och Gotlands skogsflickor hade sin traditionsenliga träff för en dryg vecka sen. Men vad som händer där är en hemlighet för de invalda. Sauli Jacobsson är också med, dock inte hans fru Lea.

Sauli har av undertecknad kallats för "Gotlands gladaste idrottsman" vid ett flertal tillfällen, antingen det gällt löp-

ning, skidåkning eller framfart i skog och mark mellan skärmar i orientering. Aldrig något gnäll!

–Jag är väl bara en sån person, säger Sauli.

Sauli och Lea är födda i Finland, kom till Gotland som krigsbarn 1941. De träffades på Lövsta och "tyckte uppstod" som det så fint heter.

Bunge blev Visby

Lea och Sauli bodde många år i Bunge, men för tre år sen flyttade makarna till Visby, köpte hus på öster i Visby.

–Och vi trivs förbaskat bra, säger Sauli.

Idrotten har blivit som en gemensam nämnare för guldkvartetten. De träffs oftast ute på arenorna, (idrottsplats Skogen) i synnerhet då orientering numera.

Sauli, den mest kände, berättar gärna hur han körde travlopp på Skrubbs 1946. Russet hette Lilleman...

–Jag var 13 år. Jag hade sen en häst som hette Corina, satte mig i sulkyn på fredagen och åkte på grusväg från Bunge till Visby, körde på söndagen, sen samma väg hem igen. Visst, det var jobbigt, men det gick, berättar Sauli.

Främsta meriten då?

–Jag tävlade för Viklau på skidor, ställde upp i "Stockholmsloppet" bland 800 andra, kom på 14:e plats och fick pris av Thore Skogman. Sträckan var sju mil.

Gymnastik nummer 1

Fru Lea då?

– Mina idrottsliga framgångar har ju inte varit speciella, men jag har ändå sysslat med idrott, dock mest som ledare, där gymnastik alltid fascinerat mig.

Det är många som i Fåröskolans fått sina gymnastiklektioner av Lea, ja även på Fårö där hon ledde barn gymnastik. Det blev även vattengymnastik på KA 3 och numera är det gymnastik ett par gånger i veckan i Solbergaskolan som gäller.

Gerd Boman småler och berättar om hur hon föll av en häst...

– Olyckan inträffade för fyra år sen. Jag hade inte ridit på 50 år, skulle inte sätta mig på hästryggen den här dagen heller, men det blev i alla fall så. I skogen i Tingstade snubblade hästen till, jag föll av och bröt benet.

Det blev ilfärd till Visby lasarett. Maken Fred lär ha överskridit hastighetsbegränsningen den gången, allt för att Gerd skulle få snabb vård där hon låg i baksätet och hade väldigt ont.

Körde 150 km...

Sauli minns det här:

– Jag blev omkörd av Fred, som säkert körde uppemot 150 km...

Snabb Fred-replik:

– Inte riktigt så fort var det väl...

Fred jobbade med ammunition på sin arbetsplats, har också råkat illa ut en gång.

– Jag var på hemväg efter en 2-dagarstävling, var trött och mellan Martebo-Tingstade somnade jag vid ratten och körde av vägen. Jag bröt käken, enda gången de lyckats få mig att hålla käften, skrattar han.

Hur som helst, Gerd blev också bra, fortsätter att orientera, har ett gott minne från en 5-dagarstävling i Hälsingland.

–Då hade jag bästa sträcktiden i min klass på en av etapperna, säger Gerd.

2 x Guldbryllöpp har hur mycket som helst att berätta om alla sina år tillsammans, träffs då och då, allt inom idrottens ram.

Seth, 80, har dokumenterat varpasporten...

80-åriga Seth Hansson har sammanställt en synnerligen viktig dokumentation om varpans historia på Gotland.

Varpans historia!

Seth Hansson, 80 i somras, har en dokumentär hemma hos sig på Hantverksgatan 19 i Roma som är rasande intressant och skickligt gjord.

Via tidningar sen långt tillbaka har han nu sammanställt det som skrivits om varpan.

-Jag har hunnit så långt att fram till 2006 finns allt kartlagt, och så länge jag orkar tänker jag hålla på att lusläsa om varpa i tidningar och sen klistra in, berättar Seth.

Han var själv en mycket skicklig varpakastare med flera SM-guld på meritlistan.

-Min klubb har hela tiden varit Roma IF, säger Seth.

Jag minns hur vi sportjournalister ibland kunde vitsa till en rubrik, där Seth Hansson vunnit, med: "Seth och match Hansson"!

Hur vaknade nu intresset för att få fatt på gamla tidningar, klippa och klistra in i pärmar?

-Det började lite privat inom föreningen, mynnade sen ut. Jag satte in en annons om gamla tidningar och fick svar från en människa i Eksta som hade en bra samling på sitt loft. De var väl bevarade. Jag fick också ett tips från Källunge där en person

hade sin äldsta tidningsbunt från 1936. Intressant för mig givetvis.

Seth Hansson lastade på tidningarna på en släpkärra och tog med sig dessa hem till Roma.

1894 på Visborgs slätt

Alla klipp-pärmarna är förstas lika viktiga, en dokumentation över varpa förr och till dags dato, men det finns ändå en som är lite extra speciell liksom...

-Den är från 1894 då man hade stora idrottstävlingar på Visborgs slätt och varpan fanns med redan då, säger Seth.

Han visar tidningsurklippen hur det kunde se ut på den tiden.

-Då var det inte så många sidor, annat nu.

Seth kastade sitt sista SM i Ronneby 2005, följer utvecklingen med spant intresse, stor entusiast för sporten som han varit sen barnsben då han i 12-årsåldern greppade varpan första gången för att komma så nära "pinnen" som möjligt.

"Har sparat ur"

Hur ser du på varpan i dag?

-Tycker att den har sparat ur. Detta med att kasta på 15 meter när man fyllt 60 är alldeles galet. Och varför inte ha kvar yngre och äldre oldboys i särskilda klasser, och varför kalla det Förbundsmästerskap och inte SM för oss äldre?

Seth nämner SM-et i Ronneby 2005 då han som 79-åring blev utkastad av betydligt yngre (15 års skillnad...) Fred Klingvall. Båda kastade på 15 meter.

Om vi säger Stånga och 1975, vad tänker du på då?

-Roma tog hem lagkulan och lagcentimetern och jag ingick i laget ihop med "Gusten" Hederstedt och Tore Pettersson.

Något mera...?

-Visst, jag och Ann-Mari Ahlberg lyckades ju vinna parmästerskapet

också, inte direkt väntat.

En framgång för Seth och tårarna kommer fram, en härlig kämpe mellan stickorna under massor av år.

Det hann bli många meriter, här ett snabbplock bara: SM-guld i lagkula i Nässjö 1974 (året då Solveig Löfgren, Roma, tog storslam, vann alla fem disciplinerna vilket ingen annan lyckats klara senare), SM-guld i lagkula och lag-cm i Stånga 1975, SM-guld i par samma år, Förbundsmästare i kula, oldboys i Karlskoga 1986, Förbundsmästare i centimeter, oldboys vid SM i Stånga 1987, tre raka Förbundsmästerskap i individuell kula för veteraner, 1994 i Stånga, 1995 i Motala samt 1996 i Borlänge, Förbundsmästare i individuell kula veteraner i Surahmmar 1999, plus en mängd DM och en gång vinnare av GA-hornet i Hablingbo.

-Under 1990-talet var jag faktiskt uppe i sju finaler som oldboys, lyckades vinna fyra och förlorade tre, säger Seth.

Varför inte Roma?

Vi har träffats åtskilliga gånger och i samband med ett SM i Ronneby undrade jag varför inte Roma kunde ta ansvar för ett SM nu när det plötsligt blev svårt få tag i arrangörer. Seth smålog, ytttrade:

-Stickor och nabbar har jag i alla

fall hemma hos mig så det räcker...

2003 gick SM-et i Roma!!!

Seth Hansson fixade även till stickor (15 000) till SM-et i Nynäshamn 2004.

Seth berättar gärna om SM-et i Borlänge 1996, säger:

-Slovenier fanns med då. Jag mötte deras bäste i veterankulans final. Vi hade varsin kula, och det blev ett avgörande i "tie-break", först till fyra vunna stick. Han gick snabbt fram till 3-0, men jag lyckades krängla mig ur hans grepp, ta fyra raka stick och bli mästare. Det var en skojig upplevelse.

1985 började Seth klippa, skära och klistra in artiklar i sina nio stora pärmar, och nu väntar 2007, där Seth dock inte kastar längre. Han fyller 81 i sommar och någon gång säger ju kroppen ifrån...

Seth Hansson är numera ordförande i Roma PRO sen åtta år tillbaka och innan dess hade han dubbla roller i Roma kyrkoråd och som kyrkvård under 15 år.

Allt Seth sysslat med har gjorts med stort intresse, ambitiöst och med stor ödmjukhet.

LT bifogar därmed till mera tidningsklipp!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Gotland sämst i Sverige"!

Jag hittade ett tidningsklipp från 2002 och topprubriken löd så.

Alltså: det gällde gotländsk fotboll där man har svårt att få fram dugliga spelare som sen kan lockas över till allsvenskt spel.

I år bryts trenden genom att Alexander Gerndt, 20, fått ett kontrakt med allsvenska AIK. Förra VIF Gute-spelaren (elva mål i norrretan förra säsongen) har matchats flitigt av AIK i träningsspelandet, gjort det bra, gjort mål, assisterat till mål. Därför blir man lite konfunderad då en av kvällsdrakarna skriver om att AIK har två riktigt bra lag. Man har också tagit ut två elvor, alltså 22 spelare, men där finns inte namnet Alexander Gerndt med vilket kan tyckas märkligt... Mörkläggning!!!

För fem år sen var distriktet i Sverige väl representerat vad gäller förmågor som via inhemskt seriespel i diverse klubbtag uppmärksammats av "uppköparna" och tagits över för spel i Sveriges högsta "liga".

Gotland fanns inte med på den allsvenska kartan då. 323 allsvenska spelare 2002 och ingen enda var – gotlänning!!!

"JEPPA" DEN SENASTE

Den senaste var Jesper "Jeppa" Mattsson som till slut, efter diverse "utflykter" hamnade i Halmstads BK, blev landslagsman, tog

SM-guld och vann svenska cupen, en kort tid även proffs i Nottingham innan knäet "pajade", han fick packa ihop och resa hem till Sverige och HBK igen.

I TT-artikeln har "Jeppa" Mattsson en intressant förklaring varför Gotland inte fostrar flera allsvenska spelare, citat: "Man ser ju inte mycket elitfotboll. Första gången man ser en allsvensk match som gotlänning är man 15-16 år och då får man ju inte heller samma drömmar som de på fastlandet".

Gotland har, vilket skall poängteras, haft flera i allsvenskt seriespel, som i likhet med "Jeppa" Mattsson, även blivit svensk mästare (Rune "Mulle" Othberg i Djurgården 1955) men under senaste 15-årsperioden har vi i stort bara haft "Jeppa" Mattsson, och under samma period även Per "Pelle" Olsson i AIK.

Jag vet att allsvenska klubbar haft sina krokar ute för en del gotländska spelare till (i synnerhet då från VIF Gute) men längre än så har det inte blivit. Spelarna är för rotade på sin hem-ö helt enkelt, vill (vågar...) inte ta chansen tycks det.

FÖLJ UPP "KRULLIS CUP"!

Talangerna finns annars, men hur tas de hand om egentligen? Jag kollade just avklarade "Krullis cup" under skolornas sportlov. Här fanns massor av duktiga spela-

re, som redan hunnit en bra bit på väg i sitt agerande, är tekniska och har skapligt spelsinne. Men hur följs de upp av föreningar/ledare? Jag inbillar mig att denna nog så viktiga bit för att få fram bra lirare glömts bort.

Jag hade hoppats fått se tränare sitta med anteckningsblock och penna, kollat tröjnumret på spelarna, antecknat, tagit kontakt, hört sig för. Men icke! Svagt!

En kartläggning av unga talanger skulle helt klart höja gotländsk fotbollsstandard och i takt med detta även få fram nya allsvenskar inte bara vart 15:e år...

Jag träffade en av många spelare, efteråt: "Hörru nian, var lirar du någonstans, du som gjorde ett så fantastiskt härligt solomål...?" Snabbt svar: "Jag spelar enbart i Krullis cup...".

Man kan alltså undra varför det är så, för intresset finns säkert för "världens roligaste leksak - bollen". Ta vara på ungdomen, tjejer som pojkar!

ZLATAN - LIRAREN!!!

Jag missar inga matcher när Zlatan Ibrahimovich spelar. Tidigare tyckte jag han uppträdde lite väl divaaktigt, tog på sig onödiga utvisningar, ställde till onödiga bråk med motståndare. Men efter att ha följt svenska VM-lagets uppladdning på Gutavallen förra året, och där träffat Zlatan, hört honom på

en presskonferens, hans breda leende, kunde konstateras: Karl'n är för fasingen riktigt ödmjuk och trevlig!

Hans popularitet bland det yngre gardet kunde heller inte förringas när några skrek: "Zlatan vinka vi vill se...". Zlatan vände sig mot publikskaran, vinkade glatt, och den unga skaran fick en favorit, ett minne för livet...

Nu lirar han i Inter, som är obesekrat när krönikan plitas ner, och Zlatan har bidragit verksamt till dessa framgångar med mål och läckra framspelningar. Kan tänka mig att ett Inter-fans som Emilio Fontana (fd aktiv spelare och tränare på ön) också gnuggar händerna av förtjusning över Zlatans agerande och spektakulära mål, frispelningar medelst klacksparkar.

HELA SKALAN!

Visst är Zlatan en världsspelare! Nu säger han även JA till spel i landslaget igen.

Jag hoppas att Lars Lagerbäck också kan få en signal från "Henke" Larsson, som gjort en hejdunderande succé i Manchester United. Men det lär 'nog bli svårare...

Sverige har i dag två fixstjärnor i den internationella fotbollen som vi kan glädjas åt, inte minst framför TV-skärmen.

TILL SIST...

- Gotlands idrottsförbund fyller 100 år 2008!
- Guldklubben fyller 30 år 2008!

Två jubileum som skall firas lite extra och Gotlands idrottshistoriska förening kopplas givetvis in för att stötta i någon mån.

Lördag och torsdag hade Guldklubben och Gotlands idrottshistoriska sina årsmöten. "Kjellis" Nordström och Lennart Svennefelt omvaldes på sina poster som ordförande respektive sekreterare i båda.

Vad som förvånade mig (deltog i båda träffarna) var att så få besökte Guldklubbens årsmöte, bara elva (11) personer hörsammade kallelsen.

Guldklubbens medlemmar är de som fått Gotlands idrottsförbunds guld för sina insatser för den gotländska idrotten.

Avgående GI-ordföranden Lars Sjöholm hade ett intressant inlägg om Island Games, i år på Rhodos, hur boendet är, anläggningarna, vad som kan förväntas. En sak som förvånar är då medlemmarna inte kan betala sin medlemsavgift. Man får ett guldkort, ett bevis på att man fått GI-guld, som berättigar till fri entré på många evenemang och då kan man säkert även kunna kräva betalning för den ringa årsavgift, närmast symbolisk, det handlar om.

Man bör betänka att just dessa pengar sen går tillbaka till idrotten i form av stipendium till utövare, enskilda som klubbar, som gjort idrotten på Gotland känd inte bara på lokal nivå utan även på riksplanet.

På tal om Ö-spelen, Island Games, så diskuteras det varje år om eventuella bidrag för Gotlands deltagande.

En undran: vore det inte dags snart att Gotlands kommun består hela resan och hela uppehållet? Först då skulle man kunna leva upp till:

Gotland idrottens ö!
Island Games avgörs vartannat år och de gutar som nomineras gör varje gång fantastisk PR för sin sport och i synnerhet för sitt distrikt de kämpar för

– GOTLAND!

Lassemans möten med fotbollslegenden Nacka

Lennart "Nacka" Skoglund skulle ha fyllt 76 år i dag. Han föddes på julafton 1929. Nacka blev en stor legend inom fotbollen, tog VM-silver och VM-brons, och spelade som proffs i Italien. GA-sportens Lasseman Larsson har mött "Nacka" på tre helt skilda sätt, och bjuder här på några minnen om en folkfärdig artist! Första mötet ägde rum 1951, då Lasseman Larsson var bollkalle då – 10 år gammal.

1951 – Nacka på Gutavallen trots spelförbud

Lennart Skoglund! Kort och gott: NACKA!

Jag påstår genast: Han är Sveriges folkfärdigaste fotbollsspelare någonsin.

Nacka föddes 1929, dog alldeles för tidigt 1975, alltså bara 46 år gammal.

Jag är stolt över att ha varit både bollkalle (1951) när Nacka lirade på Gutavallen, samt haft honom som motståndare (1968) när VIF Gute var i samma serie som Nackas Kärrtorp.

Fantastiska upplevelser förstås, härliga ögonblick för en fotbollsälskare.

Nacka Skoglund var liraren med stort L, den spelare som verkligen kunde snurra upp motståndare, helst upp på läktaren. Skruvade hörnor direkt i mål med sin känsliga vänsterfot. Han var ett geni, som också kunde ta inte bara fotbollslivet utan det verkliga livet med en, just det – KLACKSPARK! Sveriges svar på just avlidne George Best!

Kalla honom gärna för ett bohem, för det var han, kunde ta för sig vad som helst i stort, med samma garv.

1950 VAR NACKA Skoglund med i det svenska landslaget som tog VM-brons i Brasilien. Där döptes han till "Den vande majs-kölen". Underförstått: Han var ju blond!

Han värvades till Inter i Milano, spelade heta derbyn mot "svenska" Milan på San Siro. I Milan spelade en världsbekänd innetrio: Gunnar Gren, Gunnar Nordahl och Nils Liedholm.

1951 semestrade Nacka i Sverige. Han kom hit med ett färskt proffskontrakt på fickan – INTER. Nacka var jagad, och hade man bara bra kontakter med "södergamlingen", ja då kunde man med tur få honom att lira boll i landsorten.

Lars "Pitte" Enström, sportjournalist på GA under signaturen LAGE förresten innan flykten till storstan, var lagledare för IF Gute.

"Varför inte ta hit Nacka för en semestermatch rentav...?"

Men det krångliga var dock att Nacka hade spelförbud av sin italienska klubb, fick inte "uppträda" någon annan stans än i Inter just.

Vad hände? Jo det blev en match på Gutavallen. Trots allt!!!

Nacka med "följe" drog till kobben i Östersjön, parkerade sig i småstugor några klacksparkar från speedwaybanan på Galberget, har för mig att det var Kalle Nygren, tidsningsbud på GA under åtskilliga år, som ägde och hyrde ut stugorna till "Klanen Nacka".

KÄNDE VICTOR WENELL, född i Wien, kom tidigt till Gotland, var utbildare av domare i Sverige, skulle ha dömt matchen. Men han avböjde, sa till mig för några år sen när vi snackade om Nacka-fajten:

Lars "Pitte" Enström fixade "Nacka-matchen" 1951, blev sen avstängd ett helt år som ledare i IF Gute eftersom Nacka inte hade tillstånd att spela match i Sverige. Här "Pitte" med Nacka-boken "Ett liv utan gränser". FOTO: Lasseman Larsson

Nacka hade ju inget tillstånd att spela i Sverige, matchen var inte sanktionerad av Svenska fotbollförbundet, så jag avböjde. Jag hade min favorit i Gute då, målvakten Sven Uhr, var 10 år, agerade bollkalle i "Nacka-matchen", så det föll sig på att hålla koll på en omtalad, uppskattad och populär "Bajen-lirare".

Matchen då, jo 5-4 till semesterkombinationen, som förutom Nacka, även hade Kalle Othberg från Slite i laget, en i den kända brödraskaran med Rune "Mulle" Othberg (svensk mästare i Djurgården) och Åke Othberg (tränare när VIF Gute mötte Nackas Kärrtorp 1968).

Nacka-matchen var en sista finslipning inför Gutes historiska fastlandsmatch mot Råsunda (3-0) i augusti.

Nacka Skoglund låg bakom nästan alla målen, hade lilla julafton...: 2-1 på solonummer, 3-1 framspelare, 4-3 framspelare och 5-4 - mål på straff av Nacka.

DOMAREN TIITTADE PÅ klockan, Nacka kollade domaren och undrade: "Hörru domar'n, skall du inte blåsa snart...?"

Signalen kom. Bollen låg tillrätta. Nacka tog ingen ansats, placerade bollen uppe i mål-Uhrs vänstra kryss. Jag lättade på nätet, tåade ut bollen till Sven, sen avspark och matchen var över.

Den var också över för "Pitte" Enström, matchfixaren, som blev avstängd ett år, vilket också framgick klart i Nackas första utgåva, "En miljon för en klackspark".

Glyn Persson blev tremålsskytt för Gute, gjorde sen två av de tre mot Råsunda i seriepremiären, Lasse Gadd det tredje.

Publik: 1 600! Dagens Nyheter skrev 2 700!

Vad tyckte då Nacka om match och motstånd?

Den där Persson (Glyn) var ju riktigt bra, och jag tyckte också att högerhalven lade upp spelet, var listig, men lite långsam...

Spelaren Nacka syftade på var Karl-Erik "Simpn" Pettersson.

Lasseman Larsson

Ainbusk mötte Lasse!
Lasseman mötte Nacka!
Visst kan man travertera...

I boken om musik av Ainbuskar na var det skön musik att se Nacka Skoglund lira boll också.

Vi möttes i två seriematcher 1968: Nackas Kärrtorp mot VIF Gute.

Oj så roligt vi hade med spexaren Nacka, som vanligt, i huvudrollen. Nacka var söderkisen som klackade tvåkronor i bröstfickan, snurrade bort motståndare, joxade med trasan på sitt speciella vis, som tog VM-brons för Sverige i Brasilien 1950, som tog VM-silver för Sverige på Råsunda 1958 efter finalförlust 2-5 mot Pelé och Brasilien.

Hammarby, AIK, Inter, Sampdoria, Hammarby, Kärrtorp...

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka sjöng in plattan "Vi hänger med", gav ut tre böcker, den första "En miljon för en klackspark".

Nacka Skoglund så som vi minns honom. Med känslig vänsterfot slår han ett inlägg i matchen mellan på Råsund mellan Sverige

"Vasar' u...?" Någon ur publiken hade något att säga Nacka Skoglund på "Vallen", i bakgrunden VIF Gutespelaren Rolf "Vava" Hellström (nummer 3) samt Kurre Andersson och "Myggan" Pettersson i bakgrunden.

1968 – alla kom för att se Nacka när Kärrtorp mötte VIF Gute

den senaste "Ett liv utan gränser".

HAN SNURRADE TILL sig miljoner under sin karriär men snurrade också ifrån sig miljoner. Han tog det mesta med en klackspark!

1968 var Kärrtorp i våran, VIF Gutes alltså, serie. Vi mötte Gubbängen på deras idrottsplats i värmpremiären, en arena med speedwaybana där Getingarna huserat omkring och där Bysarna haft framgångar.

Vi slog Gubbängen klart med 5-1. Det tycktes avgjort redan i pausen. Nacka fanns på plats, nyfiken på hur vi lirade, nöjde sig med en halvlek.

I pausen knackade han på vår dörr till omklädningsrummet, utbrast: "Ni spelar trevlig fotboll grabbar."

Nacka och Lasseman! Har just spelat 4-4 och lämnar matchen. Bildbeviset att GA-sportens Lasseman verkligen mötte Nacka, något som vänsterledaren Lars Ohly också sagt sig ha gjort, men som fick dementera detta i rikspresen. FOTO: Mickey Wainsoo

bar. Vi möts om någon vecka...".

Då var det Kärrtorp ip, det gällde. Mycket publik, 99,9 procent för att kika på Nacka och hans dribblingskonster, hans snack med motståndare, publik, domare, ja allt. Show på hög nivå och bra underhållningsvärde både på som utanför planen. Vi skrattade!

Matchen då, jo våran "Puttis" Enström fick Nacka att närmast blekna då han skruvade in en högerhörna med vänsterfoten.

RETUREN PÅ GUTAVALLEN inför nära 1 000 personer blev målräk. 4-4!

Vi låg under med 1-2 i pausen, sen 2-4 i andra halvlek, men lyckades greja 4-4. Målskyttar i turordning den gången: Kenneth Hedström, Lasseman Larsson, Curre Eklöf samt "Puttis" Enström (som senare spelade med Kärrtorp, dock utan Nacka i laget...).

Nacka efteråt: "Riktigt roligt att få spela på en sån fantastisk fin plan...". Vaktmästarna på Gutavallen då var Åke Othberg och "Kajan" Ahmlöf.

Tecknaren Mickey Wainsoo hade en träffande teckning om Nacka just inför "Vallen-matchen". Nacka fick se denna efteråt, fick (tror jag...) med sig tidningen hem till Stockholm.

17 år efter första besöket var Nacka Skoglund alltså åter på Gotland, åter på

Gutavallen, åter för fotboll. Trivdes!

Kenneth Carlsson dömde, upplevde säkert sin största högtidsstund som domare. Jo, jag minns ett tillfälle när vi gjorde 2-2. Kenneth blåste för mål, pekade på mittpunkten.

Nacka sökte upp honom: "Men du domar'n, såg du aldrig att det var offside..."

Kenneths snabba replik: "Nejdu Nacka, mig lurar du inte...".

Nacka vände på klacken (!) och småflinade...

Det blev några Nacka-tunnlar den gången också.

Publiken stortrivdes!

Lasseman Larsson

Foto: Jonny Graan/Pressens bild.

GA-sportens Lasseman Larssons tredje möte med Nacka. Utanför Nacka Skoglund's hus vid Katarina Bangata 42 står sedan 1984 en staty, gjord av Olla Adrin. FOTO: Lena Larsson

2003 – kios Nacka på Söder

Katarina Bangata 42! Där växte "Nacka" Skoglund upp.

När han avled i juli 1975, bara 45 år gammal, så det dröjde det inte speciellt länge förrän man tyckte att han borde hedras med en staty. Det blev så!

Jag var nyfiken. Vid ett besök i Stockholm tog jag mig till Katarina Bangata för att på nära håll kolla, minnas tillbaka, bli sådär lagom nostalgisk.

Min idé redan vid avfärden från Visby flygplats var att göra ett reportage kring Nacka Skoglund, som jag sett spela, som jag spelat mot själv när VIF Gute mötte Kärrtorp i dubbla matcher, borta och hemma. Året var 1968.

Vi, jag och fru Lena, flög till Bromma, tog bussen till centralen, "haffade" en taxi och upplyste chauffören att vi ville till Katarina Bangata.

Aha, det var ju där Nacka växte upp.

Han kände förmodligen till namnet Nacka Skoglund. Men tyvärr körde han lite fel. Vi hamnade på en sidogata men snart hade han orienterat sig fram till gatan och platsen jag så väldigt gärna ville besöka. Tanken hade funnits där många år. Nu blev det verklighet.

JAG KNÄPTE UPP en 36-bilders rulle, i olika vinklar, och ville gärna ha en bild på mig själv bredvid Nacka. Den tog Lena!

När vi plåtat färdigt, taxin stod och väntade, tickade på... då stegede en äldre gentleman fram till mig, yttrade:

– Åker ni verkligen taxi hit för att kolla Nackas minnesstaty?

Jag svarade: – Vi har inte bara åkt taxi hit. Vi är gotlänningar, har flugit från Visby till Bromma, tagit bussen till centralen, sen taxi hit och här är vi nu.

Gentlemannen: – Det var bland det festligaste jag hört.

När vi plåtat färdigt, taxin stod och väntade, tickade på... då stegede en äldre gentleman fram till mig, yttrade:

– Åker ni verkligen taxi hit för att kolla Nackas minnesstaty?

Jag svarade: – Vi har inte bara åkt taxi hit. Vi är gotlänningar, har flugit från Visby till Bromma, tagit bussen till centralen, sen taxi hit och här är vi nu.

Gentlemannen: – Det var bland det festligaste jag hört.

HAN SLOG BÅDA händerna i knäna, sträckte fram handen, hälsade, sa: "Jasså du kände till Nacka...?"

Då berättade jag mina minnen kring Nacka, första gången som bollkalle på Gutavallen en julidag 1951, 1968 som motståndare till Nacka i Kärrtorp där hans bror "Jojje" var ledare. Då gällde seriespel i Stockholms-fyrån.

– Verkligen intressant och skojigt att få höra av en gotlänning. Jodu, Nacka var en färgstark spelare.

I dag skriver vi 24 december. Det är julafton. Nacka Skoglund föddes på julafton just.

Folkvandring till Katarina Bangata i dag, allt för att hedra en folkfärdig lirare. Minnas!

Lasseman Larsson

Berra & Perra mc-fantasterna som inväntar GGN!

Två mc-fantaster som i hög grad är inblandade i GGN, världens största enduro som nu hojas för 23:e gången.

Per-Ulf Löfqvist, 69. Bertil Marcusson, 38. Se där två verkligt intresserade mc-mäniskor. "Perra" var med om att kläcka idén till Gotland Grand National, världens största enduro, som nu hojas för 23:e gången sen premiären 1984.

Dag: lördag 4 november. Plats: Tofta skjutfält.

–Jag är glad över att det stora intresset håller i sig. Vi har dryga 2 200 förare som anmält sig och det är vad vi kan ta emot, upplyser "Perra".

När någon ringer nu och vill anmäla sig blir svaret: "Nej, nej, nej, det finns inte plats för flera..."

GGN är "gyttjegrejen" som mc-folket, de som vill ha skoj på hoj, kul på hjul, som förarna planerar in först inför varje säsong. Det gäller inte bara motionärerna utan i hög grad även världsstjärnor som dyker upp på Gotland under allhelgonahelgen.

Extra PR

GGN har fått lite extra PR genom Bertil Marcusson, mycket

tack vare hans insatser i Paris-Dakar, ökenrallyt.

–Perra har hjälpt mig mycket med kontakterna som är och har varit ett gott stöd för mig i den här branschen, säger Berra

Perra Löfqvist idékläckare till GGN

Marcusson.

"Bondsorken från Väte" har hojat tusenmilasträckan två gånger, ett stort och inte helt riskfyllt äventyr.

–Men jag kör inte i år också, säger han.

Hans strapatser i öknen kunde vi följa etapp för etapp på TV-skärmen och namnet Bertil Marcusson figurerade ofta både i text som på bild.

–En jämförelse Paris Dakar och GGN och man finner att ett ökenrally är som att köra 100 GGN, då förstår var och en omfattningen av det mycket krävande loppet, säger Berra Marcusson.

Nu "bjuder" han på upplevelser utöver det vanliga på hemön. Det kan gälla två hjul där han delar med sig av erfarenheten, men även fyra hjul.

Det gäller enduroskola plus 4-hjulsakning på grus- och skogsvägar på Gotland, lite av safari sålunda...

–Jag sysslar också med guide turer utomlands, var på Island två gånger i september och efter GGN blir det två turer till Marocko, där den första ägnas enbart mc-frälsta tjejer, berättar Berra.

"Kan inte simma"

Han trivs med sitt kringflackande liv. Berra Marcusson var faktiskt med om förtävlingen i GGN 1984. Minnesrikt förstås?

–Jo verkligen. Jag gjorde sällskap med crossåkaren Anders

Hultberg. Vi var unga, så där 15-16, körde ner i ett djupt vattenhål. Jag hörde bara Anders skrika om hjälp, att han inte kunde simma. Sånt glöms förstås inte.

1983 kom Per-Ulf Löfqvist och Rune Rylander (numera avliden) på idén med ett endurolopp på Gotland.

–Året efter blev det ju verklighet, säger Perra, ordförande i organisationskommittén.

En gång kom Varg-Olle Nygren hit (fyllde 60 då) och hojade.

–En färgklick, skoj att fixa med det praktiska för hans del.

Varg-Olle kände väl till Perras pappa Fritz Löfqvist, som förolyckades på Solvalla 1949 i samband med en 1 000-meters-tävling som han vann (Guld-hjälmen).

–Varg-Olle fyllde 75 helt nyligen och vill hit igen, men då måste det fixas dispens, menar Perra Löfqvist.

Oviss framtid

Hur blir det med Tofta skjutfält och GGN i framtiden förresten?

–Fram till 2010 får vi låna fäl-

tet, men sen vet man ju aldrig hur det blir, säger Perra.

Berra Marcusson berättar om då han för fem år sen hade startnummer 100.

–Du kom ju ut till mig då Lasseman och gjorde ett reportage, så det var första gången som det skrevs en stor artikel om

Berra Marcusson " Bondsorken från Väte

mig, annars mest någon smånotis.

Det har skrivits åtskilligt om Berra Marcusson sen dess, nu en verklig kändis inte bara på Gotland, i Sverige utan även internationellt. Han håller föredrag, har bildspel om sina mc-äventyr. Lockande!

Text&foto:
Lasseman Larsson

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Palla äpplen från någon gren som hängde ut över trottoaren var väl okej...

Smita in på Gutavallens stora och fina (heliga...)gräsplan (en av de bästa i Sverige) var något helt annat – inte okej...

Vaktmästaren David Wulff blev känd för många. Han skötte idrottsplatsen som en mamma sitt barn.

"Wulffen" är, vill jag påstå, den mest respekterade och färgstarkaste vaktmästaren en idrottsarena haft på Gotland (Sverige).

Många kom i kontakt med David Wulff. Han var tuff, ville ha ordning, röt åt många under alla sina år på "Vallen", men där fanns också en stor portion humor som han gärna delade med sig av.

Jag hade mycket god kontakt med David Wulff, var på Vallen i stort sett varje dag. Året om! Vintertid skulle bandybanan och hockeybanan spolås, skrapas, linjeras och sommartid var det klippning av fotbollsplanen.

PRIVILEGIER

Jag hade lite privilegier skall sägas, fick ibland träna på stora mattan. Lycka förstås!

Men jag fick också en rejäl utskällning av Wulff vid ett tillfälle. Det var i slutet på 1950-talet. Wulff hade gått hem för dagen, då passade vi på några stycken att smita in och hade straffsparkstävling.

Dagen efter kom jag cyklande på väg mot arbetsplatsen SJ:s bussstation bredvid Vallen.

Wulff: "Stanna, jag vill prata med dig Lasseman...".

Jag visste ju direkt var det var frågan om, nekade först, men erkänd sen.

"Straffpunkten är ju utsliten, så nu blir det rapport till Sven Nordberg...", sa Wulff och höjde rösten.

Sven var idrottsplatschef på den tiden. Nåväl, det hettade aldrig till.

VISBY IF...

Vi fortsatte som goda vänner, och bättre blev det sen jag började spela fotboll med Visby IF – Wulffs favoritklubb.

Jo jag minns mycket väl då vi var i Othem, låg risigt till i seriens bottenskikt, men lyckades göra en kanonmatch, vann med hela 6-1.

Inne på Vallen kom Wulff med sina långa kliv, var nyfiken på hur det gick i matchen förstås, trodde på storförlust. När han fick höra resultatet vände han snabbt mot läktaren, stannade upp med orden: "Hur fan fick Othem sitt mål...".

Visst hade han även humor bredvid ett annars hett humör.

1951 var det en stor friidrottsgala på Gutavallen med internationella storsjörnor från USA bland annat. En sprinter hade satt sig lutande mot en av målstolparna (fasta mål då – nu rullmål) tände en cigarett och blossade. Då blixtrade det till hos Wulff som med raska steg tog sig bort till "amrisen" och röt till: "No smoke...". Den här sprintern reste sig snabb, tog sig bort från arenan, hoppade över räcket...

VÄRLDSREKORD

Samma år och i samma tävling sattes ett världsrekord på Vallen. Det var amerikanen Jim Fuchs som stötte kulan längst i världen, men han råkade träffa, och förstöra, den lilla sargkanten av trä. Sven Nordberg fick lirka ner måttbandet under sargen för att kunna mäta. Jodå, det var världsrekord, men för att det skulle godkännas krävdes ännu en mätning med ett nytt måttband. Jag stack iväg bort mot källaren under läktaren, hämtade bandet, snabbt tillbaka. Rekordet var ett faktum!

Wulff såg först arg ut över förstörd sarg, men sken upp när resultatet kungjordes...

David Wulff ogillade "plankning" in på Vallen för att kolla hockey, fotboll, eller vad det nu kunde röra sig om. För att förhindra detta hade han en sommar kletat tjära på murens översida. En pojkspelare hade just konfirmerat sig i domkyrkan och på hemväg med cykel stannade han upp på baksidan, klättrade upp, lade sig i tjäran, kom sen hem storgråtande. Kostymen var förstörd! Det blev rapport till Wulff som snabbt fick göra muren ren från smörjan. Jobbigt!

FISKEOLYCKAN...

David Wulff var en härlig människa.

På lediga stunder hände det ofta att han med gode vännen Gösta "Dirken" Löfgren (Öns Mr. Basket) begav sig ut för att fiska, och just i samband med en sådan omkom Wulff. Han var ensam i båten den gången, flöt iland i Slite efter några dagar. En stor profil var borta. Man saknade David Wulff enormt.

Älskad – hatad – rättvis – GOTT HJÄRTA!

Jag är nog inte ensam som gjorde den bedömningen om David Wulff.

TILL SIST:

100-åriga Endre nämns med största respekt i damernas elitserie i innebandy. Okej, att man förlorat ett par matcher när detta skrives, men samtidigt skall man komma ihåg: Segern med 10-5 mot förväntade slutspelslaget Pixbo, Göteborg, och förlusten 5-7 mot regerande svenska mästarna IKSU, Umeå, kunde likväl ha blivit seger.

Jag såg IKSU-matchen, var imponerad, i synnerhet över första periodens glimrande spel, där 2-0, som blev 2-1, var direkt missvisande av "Jocke" Sjöstrands käckaste tjejer. Det borde ha stått 4-0!

Det gavs ut en tidning speciellt om Damligan och där hittar man synpunkter från ledare och spelare som tycker till om Endre. Ett citat: "Endre och Balrog spelar SM-final...". Engelholm tycker likadant. Ett annat citat: "Endre har en härlig hall med alla goa gotländingar...".

Syskonen Maria och Anna Jakobsson betyder otroligt mycket för Endre, som aldrig haft ett mera (närmast...) komplett lag. Vad gäller "Jakobssons" så lär väl snart båda kampera ihop även i Sveriges landslag.

Lassemans liv med sporten i centrum

Har det skrivits om dig i tidningen någon gång? I så fall är chansen stor att författaren av artikeln hette

Lasseman Larsson. Trot eller ej, efter mer än 40 år som sportjournalist har denne lille, store gigant bli-

vit pensionär. Lördagstidningen fick ett möte med honom, det kom att handla om sport. *Sidan 10-11*

"Lasseman, du måste bli sportjournalist"

Lördagstidningen stämde träff med Lars-Erik Larsson.

Lars-Erik...?

Ja, Lasseman Larsson kanske vi ska säga.

Det är under den signaturen den i dag 65-åriga gotlänningen blivit känd.

Sen en månad tillbaka är Lasseman en glad pensionär. Han överger den värld han som sportjournalist skildrat sen han började sin bana som 12-åring i början av 50-talet. Hemma i

pojkrummet plitade Lasseman ner målskyttar, målchanser och allt annat som hör matchreferatet till från Gute IF:s matcher.

-Ja och sen gick jag in i vardagsrummet och läste upp det jag skrivit, säger han och ler.

-Du måste bli sportjournalist, tyckte Gunvor Wahlgren som skrattande lyssnade till hans referat.

Tänk vad rätt hon fick!

Alla känner honom

Vi ses på ett av Visbys kaféer och inte är det lätt att få en lugn stund tillsammans med denne gotländske gigant som för

många är förenligt med gotländsk idrott.

"Hej, hej..."

"hej, Lasse-

man", "Hallå, hallå...". Alla känner Lasseman. Om inte personligen så genom alla artiklar han författat genom åren på Gotlands Allehanda, tidningen han varit trogen hela sitt journalistliv.

-Det var 1954, minns han. Jag skulle sammanställa GAbollens röster, det var det första jag gjorde på tidningen....

-Putta Persson fick för övrigt priset som Gotlands bästa fotbollsspelare det året, tillägger han.

Det är mycket Lasseman minns, det finns verkligen en outtömlig källa att ösa ur, och det gör han också.

Många minnen

Jag frågar om största enskilda idrottshändelse, men får inget svar. Istället blir det en utläggning om en mängd stora händelser ur den gotländska idrottshistorien.

-När Vif Gutes fotbollslag gick upp i ettan var det ju oerhört stort, naturligtvis..., sen har vi ju handbollsgrabbarna i allsvenskan, fantastiskt... och Visby Ladies SM-guld förra våren var ju väldigt roligt... Lasseman tar en tugga av wienerbrödet innan han fortsätter plocka idrottshändelser ur minneskorgen. Han fortsätter berätta, och det blir anekdoter om en tunnel på Nacka Skoglund på Gutavallen, svärfar Gillis Lundgrens cm-rekord i GA-hornet i varpa, Håkan Loobs genombrott, Bysarnas speedway, Krullis cup... och en hel massa annat som skulle kunna fylla den här tidningen med råge.

Sångaren Lasseman

En bok vore på sin plats, kan man tycka och det visar sig att visst finns det planer på en sådan.

-Vi får se vad det blir..., och visar att han umgås med sådana planer.

Men varför kallas du Lasseman?

-Det var en examen på läroverket och jag skulle sjunga en sång som hette "Lillemans dag är slut...", och heter man Lars-Erik så blev det naturligt att efter ett tag blev Lilleman Lasseman, säger han och skrattar till lite grand av minnet.

När intervjun närmar sig sitt slut och bilder ska tas vaknar journalisten i honom igen och när jag föreslår att vi ska åka till Gutavallen och plåta blir han synbart nöjd med valet av plats.

-Ja, jag undrade just vad du skulle välja och Gutavallen passar ju utmärkt, det har ju blivit som ett andra hem, för mig, säger han.

Bland alla idrotter som Lasseman skildrat är det trots allt så att fotbollen ligger honom närmast hjärtat.

Det är ingen vågad gissning att han kommer fortsätta att tillbringa en hel del tid här tillsammans med Vif Gute när fotbollssäsongen snart drar igång igen på allvar.

Men vad gör du när du inte ägnar dig åt sport?

-Då tar jag hand om barnbarnen. Det är fantastiskt roligt och de är duktiga i idrott också, säger han avslutningsvis. Han skrattar till.

Vi skiljs åt, Lasseman Larssons liv är idrott.

IFK Visbys duktiga ledar duo som höll ordning på Guldracket, Kenneth Österberg och Gunnar Bäck.

Äldst var Werner Glenk, 76 år, som inte sviker att lira pingis i Guldracket.

Mor och dotter på Guldracket, Evelina Carlsson samt 1-åriga Ruth.

Guldracket - pingisfesten!

Det snackas hit och dit om eldsjälur, ledare som gjort det lilla extra, allt i ideellt syfte. Gunnar Bäck är en stor vän av pingis, har så alltid varit, både som aktiv, och ledare, en stark PR-man för sin sport. I lördags styrde han upp Guldracket för 25:e gången (15 i följd), en pingisfest som lockade 220 spelare från hela ön, och några från fastlandet.

Gunnar Bäck kallas både "Mr Pingis" och "Mr Guldracket", med all rätt. Det är så. Här smashar unga och äldre spelare på den lilla celluloidbollen, några gjorde säkert tävlingsdebut. Äldst var Werner Glenk, 76-åring som kom till Gotland från Tyskland 2002. -Redan året efter spelade jag i Guldracket, har varit med varje gång sen dess. I fjol var vårt lag i final, men åkte på stordingel med 5-0. Vi hade nog för få handicapbollar, småler Glenk.

WERNER OCH BRÖDER

Laget var "Werner and brothers" och i laget ingick bröderna Kalle, 13 och Erik Östberg, 10 år. Deras morfar, Bosse Lindell, har själv vunnit Guldracket ihop med brorsan Bengt-Göran, nu nyfiken på vad barn-barnen skulle kunna uträtta. Jodå, det gick bra, de vann flera matcher, nådde dock inte finalen. Vänta bara...

-Deras lagkompis är alltså tre gånger så gammal när man lägger ihop Kalles och Eriks sammanlagda ålder, skrattar Bosse. Vinnare i år blev laget "En Fårö-gubbe, en Lärbro-sork och en utsocknes glasmästare...". Lagtrion var Arne Silfvergren, Kristofer Dahlby och Tommy Gustavsson. Finalen var knallhård. Alla nio singlarna fick spelas innan Arne & Co hade segrat med 5-4.

IFK I KVAL

IFK Visby har Gotlands bordtennisförbund och GA som samarbetspartner. Gunnar Bäck och Kenneth Österberg hade fullt upp med alla matcher i A- samt B-hallen på Södervärn. Här finns dock rutin i massor. -Gunnar Bäck är otrolig, guld värd för sina insatser inom pingisen. Nu får vi en skaplig slant för ideellt arbete med tävlingen, berömmar Kenneth. Kenneth hoppas att satsande IFK Visby skall fixa kvalspelet till division 2. Meriter i Guldracket finns

vill jag minnas...

-Jag har faktiskt vunnit två gånger med olika spelare som varit Leif Hörling och "Rolle" de Corsi ena året samt Anders Ericsson och Örjan Jacobsson det andra. Vid ett av borden sågs Evelina Carlsson, tjejen från Stenkyrka, som blev så bra, flyttade till fastlandet för att utvecklas inom sin sport. Nu är hon 26 år, mamma till Ruth, 1 år.

-Jag bor numera i Växjö, spelar division 1-pingis med Karlshamn i Blekinge. Jag hoppas få vara med Island Games för Gotland nästa gång, säger hon. Lagnamnet var träffande: HEJA! Initialerna stod för Hamþus, Evelina, Jonas samt Annika.

Text & foto: Lasseman Larsson

Endre-tjejer i uppförsbacken!

Det mest intressanta i helgen som gick, ur gotländsk synvinkel sett, var förstås hur Endre IF skulle klara sig i "Rond 2" i SM-slutspelet i innebandy. Det var ju närmast vinna eller försvinna. Och tyvärr blev det att resa hem från Västerås med ny förlust och 0-2 i bagaget. En tung uppförsbacke inför tredje fajten hemma i går kväll. Marginalerna har varit små i Endre och Rönnbys inbördes matcher.

Vi var säkert många som satt klistrade framför TV:n från 18-tiden söndag kväll och framåt, tryckte på nummer 388 för att få veta ställningen. Jo, det började bra: 1-0, dock kvittering, men sen även 2-1, som tråkigt nog blev ny kvittering och sen hemmavinst med 3-2. En och samma tjej, Adina Augustsson, 20, grejade alla tre målen. Vid 5-4-matchen i Visby i fredags visade hon vägen med två mål, båda på straffar.

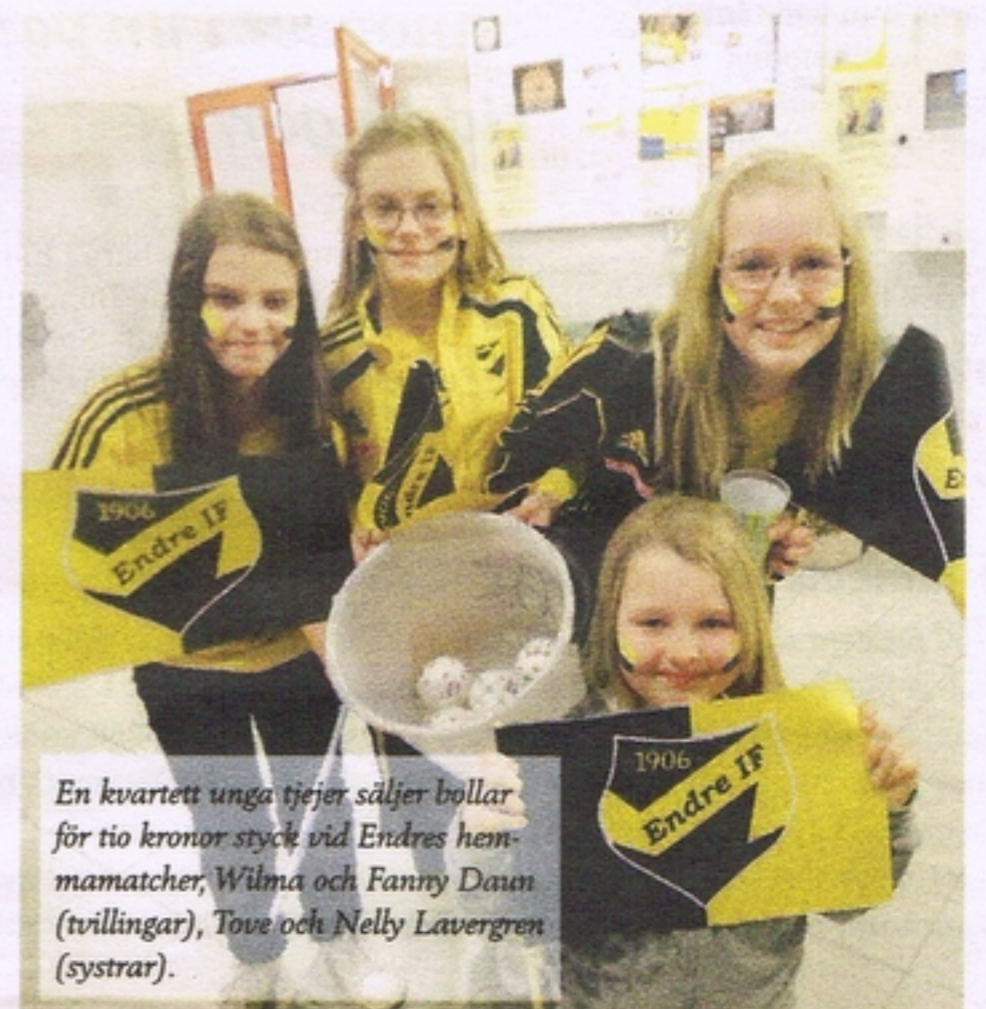
Rönnby är inne i rekryteringsfas. Ett av essen, Madelene Backlund, var SM-hjältinna i fjol när Rönnby tog guld, nu varvar hon ner i Västerås IBS. I helgen som gick var hon med och kvalade mot

Klinthehamn. Seger med 12-0! Backlund då, jof e m (5) mål och s e x (6) assist...

Endres framtid ses alltid vid entrén i Södervärns-hallen vid match. Pigga, kända, unga tjejer säljer bollar för tio kronor styck. Mellan andra och tredje perioden rullar sen köparna in sina bollar mot priser i mittcirkeln, hoppas på turen att komma närmast.

-En bra ekonomisk grej som inbringar minst 2 000 kronor varje gång. Allt går till ungdomslagen, upplyser Harald Hoffman, ordförande i Endre IF.

Text & foto: Lasseman Larsson

En kvartett unga tjejer säljer bollar för tio kronor styck vid Endres hemmamatcher, Wilma och Fanny Daun (tvillingar), Tove och Nelly Lavergren (systrar).